

Europeiska unionens officiella tidning

L 6

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

10 januari 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 15/2009 av den 8 januari 2009 om ändring av förordning (EG) nr 367/2006 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Republiken Indien och om ändring av förordning (EG) nr 1292/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyetentereftalat (PET-film) med ursprung i Indien 1

Kommissionens förordning (EG) nr 16/2009 av den 9 januari 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 18

DIREKTIV

- ★ Kommissionens direktiv 2008/128/EG av den 22 december 2008 om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel (kodifierad version) ⁽¹⁾ 20

Pris: 22 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2009/10/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 2 december 2008 om fastställande av ett formulär för rapportering av allvarliga olyckshändelser i enlighet med rådets direktiv 96/82/EG om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår** [delgivet med nr K(2008) 7530] ⁽¹⁾ 64

2009/11/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 19 december 2008 om godkännande av klassificeringsmetoder för slaktkroppar av gris i Spanien** [delgivet med nr K(2008) 8477] 79

2009/12/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 19 december 2008 om godkännande av klassificeringsmetoder för slaktkroppar av gris i Danmark** [delgivet med nr K(2008) 8498] 83

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

2009/13/EG:

- ★ **Utkast till beslut nr 1/2008 av den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter av den 23 december 2008 om ändring av tilläggen 2, 3, 4, 5, 6 och 10 till bilaga 11 till avtalet** 89

Rättelser

- ★ **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1077/2008 av den 3 november 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1966/2006 om elektronisk registrering och rapportering av fiskeverksamheter och om metoder för fjärranalys samt om upphävande av förordning (EG) nr 1566/2007 (EUT L 295 av den 4.11.2008)** 117

Not till läsaren (se omslagets tredje sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 15/2009

av den 8 januari 2009

om ändring av förordning (EG) nr 367/2006 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Republiken Indien och om ändring av förordning (EG) nr 1292/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyetentereftalat (PET-film) med ursprung i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 19 och 24,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

I. Tidigare undersökningar och gällande utjämningstullar

- (1) I december 1999 införde rådet genom förordning (EG) nr 2597/1999⁽²⁾ en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) (nedan kallad *den berörda produkten*) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 och ex 3920 62 90 med ursprung i Indien. Den undersökning som ledde fram till antagandet av förordningen kallas *den ursprungliga undersökningen*. Utjämningstullen infördes i form av en värdetull på mellan 3,8 % och 19,1 % på import från individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 19,1 % på import från alla andra företag. Den ursprungliga undersökningen omfattade perioden 1 oktober 1997–30 september 1998.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 316, 10.12.1999, s. 1.

- (2) I mars 2006 beslutade rådet genom förordning (EG) nr 367/2006⁽³⁾, som antogs efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i grundförordningen, att behålla den slutgiltiga utjämningstull som infördes genom förordning (EG) nr 2597/1999 på import av PET-film med ursprung i Indien. Undersökningen omfattade perioden 1 oktober 2003–30 september 2004.

- (3) I augusti 2006 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1288/2006⁽⁴⁾, som antogs efter en interimsoversyn av subventioneringen av en indisk PET-filmtillverkare, Garware Polyester Limited (nedan kallad *Garware*), den slutgiltiga utjämningstull som infördes för Garware genom förordning (EG) nr 367/2006.

- (4) I september 2007 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1124/2007⁽⁵⁾, som antogs efter en partiell interimsoversyn av subventioneringen av en annan indisk PET-filmtillverkare, Jindal Poly Films, Limited, tidigare känd som Jindal Polyester Ltd (nedan kallad *Jindal*), den slutgiltiga utjämningstull som infördes för Jindal genom förordning (EG) nr 367/2006.

II. Gällande antidumpningsåtgärder

- (5) I augusti 2001 införde rådet genom förordning (EG) nr 1676/2001⁽⁶⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-film) med ursprung i bland annat Indien. Antidumpningstullen infördes i form av en värdetull på mellan 0 % och 62,6 % på import från individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 53,3 % på import från alla andra företag.

⁽³⁾ EUT L 68, 8.3.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 236, 31.8.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 255, 29.9.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 227, 23.8.2001, s. 1.

- (6) I mars 2006 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 366/2006⁽¹⁾ nivån på de dumpningsmarginaler som hade beräknats genom förordning (EG) nr 1676/2001. De nya dumpningsmarginalerna ligger på mellan 3,2 % och 29,3 % och de nya antidumpningstullarna på mellan 0 % och 18 %, med beaktande av de utjämningsstullar som till följd av exportsubventioner infördes för samma produkter med ursprung i Indien och som ändrades i enlighet med förordning (EG) nr 367/2006, som antogs efter en översyn vid giltighetstidens utgång av förordning (EG) nr 2579/1999, som anges i skäl 1. I augusti 2006 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1288/2006, som antogs efter en interimsoversyn av subventioneringen av en indisk PET-filmtillverkare, Garware Polyester Limited (nedan kallad *Garware*), den slutgiltiga antidumpningstull som infördes för Garware genom förordning (EG) nr 1676/2001.
- (7) I september 2006 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1424/2006⁽²⁾, som antogs efter en ansökan från en ny exporterande tillverkare, förordning (EG) nr 1676/2001 med avseende på SRF Limited. Genom den förordningen fastställdes en dumpningsmarginal på 15,5 % och en antidumpningstull på 3,5 % för det berörda företaget, med hänsyn till den exportsubventionsmarginal som fastställdes för detta företag i den antisubventionsundersökning som ledde till antagandet av ovan nämnda förordning (EG) nr 367/2006. Eftersom företaget inte hade någon individuell utjämningsstullsats gällde den tullsats som fastställts för alla andra företag.
- (8) Genom förordning (EG) nr 1292/2007⁽³⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av polyetereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Indien, efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽⁴⁾ (nedan kallad *den grundläggande antidumpningsförordningen*). Genom samma förordning avslutades en partiell interimsoversyn av sådan import, som endast omfattade en indisk exportör, enligt artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen.

III. Inledande av en partiell interimsoversyn

- (9) Efter det att giltighetstiden för den slutgiltiga utjämningsstullen förlängts i mars 2006 meddelade de indiska myndigheterna att omständigheterna avseende två subventionssystem (tullkreditsystemet och systemet med befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 80 HHC i inkomstskattelagen) hade ändrats och att dessa förändringar var av bestående karaktär. Man hävdade därför att subventionsnivån sannolikt hade minskat och att de åtgärder som delvis införts till följd av dessa system borde ses över.

⁽¹⁾ EUT L 68, 8.3.2006, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 270, 29.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 288, 6.11.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

- (10) Kommissionen undersökte den bevisning som de indiska myndigheterna ingett och fann att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artikel 19 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen, genom ett tillkännagivande om inledande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 12 oktober 2007⁽⁵⁾, en partiell interimsoversyn på eget initiativ som begränsades till subventionsnivån på den gällande utjämningsstullen på import av polyetereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Indien.
- (11) Syftet med den partiella interimsoversynen var att bedöma om det var lämpligt att fortsätta, upphäva eller ändra de åtgärder som för närvarande tillämpas beträffande de företag som omfattas av ett eller båda av de enligt uppgift ändrade subventionssystemen, förutsatt att tillräcklig bevisning för detta lades fram i enlighet med de relevanta bestämmelserna i tillkännagivandet om inledande. I översynen skulle man också, utifrån undersökningsresultaten, bedöma om det behövdes en ändring av de åtgärder som tillämpas på andra företag som samarbetade i den undersökning som låg till grund för nivån på de nuvarande åtgärderna och/eller den övriga åtgärd som gäller för alla andra företag.
- (12) Översynen begränsades till att gälla subventionsnivån för de företag som angavs i bilagan till tillkännagivandet om inledande och till andra exportörer, som uppmanades att ge sig till kanna på de villkor och inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande.

IV. Undersökningsperiod

- (13) Undersökningen av subventionsnivån omfattade perioden från och med den 1 oktober 2006 till och med den 30 september 2007 (nedan kallad *undersökningsperioden*).

V. Parter som berörs av undersökningen

- (14) Kommissionen underrättade officiellt de indiska myndigheterna och de indiska exporterande tillverkare som samarbetade i den tidigare undersökningen, nämndes i förordning (EG) nr 367/2006, angavs i bilagan till tillkännagivandet om inledande av den partiella interimsoversynen och konstaterades ha fått förmåner från något av de två enligt uppgift ändrade subventionssystemen samt Du Pont Tejin Films, Luxemburg, Mitsubishi Polyester Film, Tyskland, Toray Plastics Europe, Frankrike, och Nurell, Italien, vilka svarar för en överväldigande del av gemenskapens tillverkning av PET-film (nedan kallade *gemenskapsindustrin*), om att en partiell interimsoversyn hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.

⁽⁵⁾ EUT C 240, 12.10.2007, s. 6.

- (15) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle till detta.
- (16) De muntliga och skriftliga synpunkter som lämnades av parterna togs under övervägande och beaktades där så ansågs lämpligt.
- (17) Eftersom ett stort antal parter föreföll vara berörda av översynen förutsågs möjligheten att tillämpa ett stickprovsförfarande för undersökningen av subventionering, i enlighet med artikel 27 i grundförordningen. För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombads de exporterande tillverkarna att i enlighet med artikel 27 i grundförordningen ge sig till känna inom 15 dagar efter det att den partiella interimsoversynen hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärdes i tillkännagivandet om inledande.
- (18) Efter att ha granskat de uppgifter som lämnats beslutade kommissionen att, till följd av de få exporterande tillverkare i Indien som förklarat sig villiga att samarbeta, en stickprovsundersökning inte var nödvändig i detta fall.
- (19) Ett företag, SRF Limited, som inte angavs i bilagan till tillkännagivandet om inledande, gav sig till känna och lade fram bevisning för att det uppfyllde villkoren för att omfattas av den partiella interimsoversynen enligt punkt 4 i tillkännagivandet om inledande. Detta företag inkluderades därför i interimsoversynen.
- (20) Ett företag, Flex Industries Limited, som omfattas av en utjämningstull (förordning (EG) nr 367/2006) och en antidumpningstull (förordning (EG) nr 1292/2007) har bytt namn och heter nu Uflex Limited. Detta namnbyte påverkar inte resultaten i tidigare undersökningar.
- (21) För att kommissionen skulle få de uppgifter som den ansåg nödvändiga för sin undersökning sände den frågeformulär till de exporterande tillverkare som uppfyllde de villkor som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom skickades ett frågeformulär till de indiska myndigheterna.
- (22) Svar på frågeformulären inkom från fem indiska exporterande tillverkare och från de indiska myndigheterna.
- (23) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av subventionering. Kontrollbesök på plats genomfördes hos de indiska myndigheterna i Delhi, myndigheterna i Maharashtra i Mumbai, Indiens centralbank i Mumbai och hos följande företag:

— Ester Industries Limited, New Delhi

- Garware Polyester Limited, Mumbai
- Polyplex Corporation Limited, Noida
- SRF Limited, Gurgaon
- Uflex Limited, Noida

VI. Meddelande av uppgifter och synpunkter på förfarandet

- (24) De indiska myndigheterna och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå att ändra de tullsatser som tillämpas på de berörda samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna och att fortsätta de åtgärder som nu tillämpas på alla andra företag, som inte samarbetade i den partiella interimsoversynen. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

B. BERÖRD PRODUKT

- (25) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattades av förordning (EG) nr 367/2006, dvs. polyetentereftalatfilm (PET-film) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 och ex 3920 62 90 med ursprung i Indien.

C. SUBVENTIONER

1. Inledning

Landsomfattande system

- (26) På grundval av de uppgifter som lämnats av de indiska myndigheterna och de samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna samt svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system som enligt uppgift innefattar subventioner:
- a) Systemet med förhandstillstånd (tidigare kallat systemet med förhandslicenser).
- b) Tullkreditsystemet.
- c) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.
- d) Systemen med särskilda ekonomiska zoner/industriella frizoner för bearbetning på export/exportorienterade företag.
- e) Systemet med befrielse från inkomstskatt.
- f) Exportkreditsystemet.

Regionala system

g) Stimulanssystemet.

- (27) Systemen i leden a–d ovan grundar sig på utrikeshandelslagen från 1992 (*Foreign Trade (Development and Regulation) Act*, nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom denna lag bemyndigas de indiska myndigheterna att utfärda tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som handelsministeriet utfärdar vart femte år och som regelbundet uppdateras. Ett sådant dokument om export- och importpolitiken är relevant för undersökningsperioden i detta fall, nämligen femårsplanen för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De indiska myndigheterna har dessutom fastställt de förfaranden som reglerar export- och importpolitiken 2004–2009 i en handbok för förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009, volym I (nedan kallad *förfarandehandboken 2004–2009 (volym I)*). Även förfarandehandboken uppdateras regelbundet.
- (28) Det system med befrielse från inkomstskatt som anges i led e grundar sig på lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (*Finance Act*).
- (29) Det exportkreditsystem som anges i led f grundar sig på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (*Banking Regulation Act*) från 1949, enligt vilka Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.
- (30) Det system som anges i led g förvaltas av delstatliga myndigheter i Indien.
- (31) I enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen gav kommissionen de indiska myndigheterna möjlighet att fortsätta att samråda avseende både de ändrade och de oförändrade systemen, i syfte att klargöra den faktiska situationen beträffande de angivna subventionssystemen och nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Efter dessa samråd och i frånvaro av en ömsesidigt tillfredsställande lösning beträffande dessa system beslutade kommissionen att ta med alla systemen i undersökningen av subventionering.

Allmänna synpunkter på meddelandet av uppgifter om subventioner

- (32) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de indiska myndigheterna och en exporterande tillverkare att det inte hade fastställts att de undersökta systemen ger mottagaren någon förmån. Som svar på detta påstående bör det noteras att man för varje system som var föremål för undersökning fastställde om eventuella förmåner utgör en subvention i den mening som avses i artikel 2.1 a och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att de undersökta exporterande tillverkarna beviljas en förmån. Det har dessutom förklarats varför förmånerna enligt de olika

systemen anses vara utjämningsbara. Vidare har alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare fått ett detaljerat beräkningsblad där man förklarar hur förmånerna fastställs för varje system. Detta påstående måste följaktligen avvisas.

2. Systemet med förhandstillstånd (AAS)

a) Rättslig grund

- (33) Detta system beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Systemet kallades systemet med förhandslicenser i den tidigare översyn som ledde till att den slutgiltiga utjämningsstull som nu är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 367/2006.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (34) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 35. Delsystemen skiljer sig åt bland annat när det gäller vilka företag och verksamheter som är stödberättigade. Exporterande tillverkare och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare har tillgång till förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Exporterande tillverkare som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till exporterande tillverkare tillgång till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och ömsesidig inhemsk remburs.

c) Praktiskt genomförande

- (35) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:
- i) *Fysisk export*: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med fysisk i detta avseende avses att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.
 - ii) *Årligt behov*: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

- iii) *Mellanliggande leverans*: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den exporterande tillverkare som tillverkar halvfabrikatet kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.
- iv) *Leverans likställd med export*: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leverans av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag som ligger i en särskild ekonomisk zon.
- v) *Dokument för förhandsbefrielse*: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem, har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas för såväl inhemska insatsvaror som importerade insatsvaror.
- vi) *Ömsesidig inhemsk remburs*: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direktimport endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).
- (36) Under undersökningsperioden erhöll tre av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna förmåner knutna till den berörda produkten inom ramen för systemet med förhandstillstånd. Två av dessa företag utnyttjade två av delsystemen, nämligen i) förhandstillstånd för fysisk export och iii) förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Det tredje företaget utnyttjade delsystemet ii) förhandstillstånd för årligt behov. Det är därför inte nödvändigt att fastställa huruvida de övriga, outnyttjade delsystemen är utjämningsbara.
- (37) För att det ska vara möjligt för de indiska myndigheterna att företa kontroller har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor (se kapitel 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till förfarandehandboken 2004–2009 (volym I)), dvs. föra ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor/godkänd granskningsman (*cost and works accountant*), som utfärdar ett intyg över att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden. Dessa bestämmelser är dock bara tillämpliga på förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. Innehavare av förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdats före den dagen är skyldiga att följa de tidigare kontrollbestämmelserna, dvs. att i det format som anges i tillägg 18 korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken 2002–2007 (volym I)).
- (38) När det gäller de delsystem som två av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utnyttjade under undersökningsperioden, dvs. de för fysisk export och mellanliggande leverans, fastställer de indiska myndigheterna volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta i tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällen registrera transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för systemet med förhandstillstånd fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken 2004–2009 (volym II). Standardnormerna för input/output när det gäller PET-film och PET-flingor (ett halvfabrikat) reviderades senast i september 2005.
- (39) När det gäller det delsystem som anges i led ii ovan (förhandstillstånd för årligt behov) och som utnyttjades av den tredje exportören, anges endast värdet av den tillåtna importen i licensen. Licensinnehavaren är skyldig att bibehålla sambandet mellan insatsvaror och den resulterande produkten (punkt 4.24A c i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I)).

- (40) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).
- (41) Kontrollen visade att de berörda företagens faktiska förbrukning av de viktigaste råvarorna för att tillverka ett kilo PET-film var lägre än den motsvarande standardnormen för input/output. Detta var uppenbart fallet när det gäller den gamla standardnormen för input/output vid tillverkning av PET-film och i något mindre grad när det gäller den reviderade standardnorm för input/output som trädde i kraft i september 2005.
- (42) Kontrollen visade vidare att inget av de berörda företagen hade iakttagit den rättsliga skyldighet att föra ett register över förbrukningen som anges i skäl 37. Följaktligen går det endast att dra den slutsatsen att de kontrollkrav som ställts av de indiska myndigheterna inte uppfylldes.

d) Slutsats

- (43) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån.
- (44) Systemen med förhandstillstånd för fysisk export, mellanliggande leverans och årligt behov är dessutom uppenbart rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.
- (45) Inget av de tre delsystem som utnyttjats i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Delsystemen uppfyller inte reglerna i punkt i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade varken sitt nya eller sitt gamla kontrollsystem eller kontrollförfarande för att avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna för input/output för den berörda produkten var inte tillräckligt exakta. Standardnormerna kan inte i sig betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom inget av de berörda företagen förde det register över förbrukningen som krävs för att göra det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats i exporttillverkningen. De indiska myndigheterna har inte heller företagit några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).
- (46) Dessa tre delsystem är därför utjämningsbara.
- e) Beräkning av subventionens storlek*
- (47) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen avskrivningen av de totala importtullar som normalt ska tas ut på importerade insatsvaror. I detta avseende ska det noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett "alltför stort" tullbelopp får utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i och punkt i i bilaga I till grundförordningen får en alltför stor avskrivning av tullar endast utjämnas om villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det inte fastställs att det finns ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor avskrivning, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är det inte den undersökande myndighetens skyldighet att beräkna omfattningen av en sådan alltför stor avskrivning. Tvärt om behöver den undersökande myndigheten enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen bara fastställa att det föreligger tillräcklig bevisning för att det angivna kontrollsystemet inte är lämpligt.
- (48) Subventionsbeloppen för de tre exportörer som utnyttjade systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på det material som importerats inom ramen för de tre delsystemen under undersökningsperioden (täljare). I de fall en berättigad begäran lämnats in drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från subventionsbeloppet, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (49) Under undersökningsperioden erhöll tre samarbetsvilliga exporterande tillverkare förmåner på mellan 0,5 % och 2,1 % inom ramen för detta system.

3. Tullkreditsystemet (DEPBS)

a) Rättslig grund

- (50) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (51) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (52) En stödberättigad exportör kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet, vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade *tullkreditprocentsatser*) för de flesta produkter, bl.a. den berörda produkten. De fastställs på grundval av standardnormerna för input/output, med beaktande av ett förmodat innehåll av importerade insatsvaror i exportprodukten och tullbeloppet för denna förmodade import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats eller inte.

- (53) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklaration till de indiska myndigheterna med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för den exporttransaktionen. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor förmån företaget kommer att få. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av fördelen inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. Det är därför inte möjligt att retroaktivt ändra förmånens storlek.

- (54) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller under en period på tolv månader från och med utfärdandedagen. De kan användas för att betala tull på senare import av alla slags varor som får importeras utan begränsningar, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med användning av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och påläggs då omsättningsskatt) eller användas på annat sätt.

- (55) En ansökan om krediter inom ramen för tullkreditsystemet lämnas på elektronisk väg och kan omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för att ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Det elektroniska system som används för förvaltningen av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner som äger rum efter utgången av de ansökningsperioder som anges i kapitel 4.47 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Vidare, vilket uttryckligen fastställs i kapitel 9.3 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I), kan ansökningar som kommer in efter det att tidsfristen för att lämna in ansökningar har löpt ut alltid beaktas mot tillägg av en mindre förseningsavgift (på 10 % av krediten).

d) Slutsatser om tullkreditsystemet

- (56) Tullkreditsystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, av den anledningen att krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullintäkter som de indiska myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.

- (57) Tullkreditsystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

- (58) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta regler som fastställs i punkt i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om ett alltför stort belopp av importtullar har utbetalats i den mening som avses i punkt i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (59) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen och den beräkningsmetod som användes för detta system i förordning (EG) nr 367/2006, beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som det konstaterades att mottagaren hade erhållit under undersökningsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då en exporttransaktion sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. När tullmyndigheterna har utfärdat en exporthandling som innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit som enligt tullkreditsystemet ska beviljas för exporttransaktionen i fråga, kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av subventionen. Dessutom periodiserade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna krediterna inom ramen för tullkreditsystemet och bokförde dem som inkomster vid tidpunkten för exporttransaktionen.
- (60) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall en berättigad begäran lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventionen av från de krediter som fastställdes, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den berörda exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (61) Under undersökningsperioden erhöll fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkare förmåner på mellan 2,7 % och 5,9 % inom ramen för detta system.

4. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (EPCGS)*a) Rättslig grund*

- (62) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (63) Exporterande tillverkare, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare och tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (64) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med nedsatt tullsats. I detta syfte utfärdar de indiska myndigheterna på ansökan och mot betalning av en avgift en

licens inom ramen för detta system. Sedan april 2000 innebär systemet att en nedsatt importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importerats inom ramen för systemet. Fram till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, en nolltullsats. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.

- (65) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna utnyttja rätten till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (66) Efter meddelandet av uppgifter framhöll en exporterande tillverkare att de kapitalvaror som importerats enligt detta system även användes vid tillverkning av produkter som inte berörs av denna undersökning, och att man vid fastställandet av subventionsmarginalen därför borde dividera det konstaterade subventionsbeloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, med exporten av fler produkter än den berörda produkten. Detta påstående befanns vara berättigat, och en lämplig justering gjordes vid beräkningen av storleken på detta företags förmån enligt detta system.

e) Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (67) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. Tullnedsättningen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom nedsättningen minskar de tullinkomster som myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Tullnedsättningen innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar deras likviditet.
- (68) Systemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Det betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (69) Slutligen kan detta system inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas inte av räckvidden för godkända system enligt punkt i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (70) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarade en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. I enlighet med etablerad praxis har det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att förmånens fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. I de fall en berättigad begäran lämnats in gjordes avdrag för sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (71) Under undersökningsperioden erhöll fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkare förmåner på mellan 1,0 % och 1,9 % inom ramen för detta system.

5. Systemet med industriella frizoner för bearbetning på export (EPZS)/Systemet med särskilda ekonomiska zoner (SEZS)/Systemet med exportorienterade företag (EOUS)

- (72) Det konstaterades att ingen av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade status som ett exportorienterat företag och att ingen av dem bedrev sin verksamhet i en industriell frizon för bearbetning på export. En av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna var emellertid verksam i en särskild ekonomisk zon och fick utjämningsbara subventioner under undersökningsperioden. Beskrivningen och utvärderingen nedan rör därför endast systemet med särskilda ekonomiska zoner.

a) Rättslig grund

- (73) I kapitel 7 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och kapitel 7 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I) hänvisas till systemet med särskilda ekonomiska zoner. De närmare föreskrifterna och bestämmelserna finns inte längre i dokumentet om export- och importpolitiken eller i förfarandehandboken. De relevanta bestämmelserna avseende politiken och genomförandet av denna fastställs i lagen om särskilda ekonomiska zoner från 2005 (*Special Economic Zones Act*, nr 28/2005) och i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner (*Special Economic Zones Rules*) från 2006 (tillkännagivande av den 10 februari 2006).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (74) Alla företag som i princip åtar sig att exportera hela sin produktion av varor eller tjänster kan inrättas inom ramen för systemet med särskilda ekonomiska zoner. Detta gäller även rena handelsföretag. Till skillnad från systemet med exportorienterade företag, finns det inga lägsta tröskelvärden för investeringar i anläggningstillgångar som

företag måste uppfylla för att omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner.

c) Praktiskt genomförande

- (75) Systemet med särskilda ekonomiska zoner ersätter ett tidigare system, det med industriella frizoner för bearbetning på export. De särskilda ekonomiska zonerna utgörs av särskilt avgränsade tullfria områden och betraktas som utländskt territorium för handels-, tull- och skattesyften. Företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner måste ligga inom särskilda zoner som utvecklats för det syftet. Det finns redan sjutton särskilda ekonomiska zoner sedan de indiska myndigheterna godkände deras inrättande.
- (76) En ansökan om status som ett företag i en särskild ekonomisk zon måste innehålla närmare uppgifter för de kommande fem åren om bland annat planerade produktionsvolym, förväntat exportvärde, importbehov och inhemskt behov. Om myndigheterna godkänner företagets ansökan kommer det att underrättas om villkoren för godkännandet. Status som ett företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner gäller i fem år. Den kan därefter förlängas för ytterligare perioder.
- (77) En mycket viktig skyldighet för företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner, enligt vad som fastställs i kapitel VI i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner från 2006, är att uppnå nettointkomster av utländsk valuta, dvs. att företaget under en referensperiod (fem år från inledandet av kommersiell tillverkning) uppnår ett totalt exportvärde som är högre än det totala värdet av importerade varor.
- (78) Företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner är berättigade till följande förmåner:
- i) Befrielse från importtullar på alla slags varor (inbegripet kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror) som behövs för tillverkning, framställning eller bearbetning eller i samband med någon av dessa processer.
 - ii) Befrielse från punktskatt på varor som anskaffats på den inhemska marknaden.
 - iii) Befrielse från statlig omsättningsskatt på varor som anskaffats lokalt.
 - iv) Möjlighet att sälja en del av tillverkningen på den inhemska marknaden, förutsatt att nettointkomsterna av utländsk valuta är positiva efter betalning av tillämpliga tullar, eftersom de särskilda ekonomiska zonerna inte betraktas som en del av det indiska skatte-/tullområdet.
 - v) 100 % befrielse från inkomstskatt på "vinst av exportförsäljning" från företag i särskilda ekonomiska zoner enligt avsnitt 10AA i inkomstskattelagen under de första fem åren, 50 % under de fem år som följer på detta och med möjlighet till ytterligare förmåner under de fem år som följer på detta.
 - vi) Befrielse från skatt på tjänster för tjänster som utnyttjas i en särskild ekonomisk zon.

- (79) Företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner bedriver verksamhet under övervakning av tulltjänstemän i enlighet med de relevanta bestämmelserna i tullagen (*Customs Act*).
- (80) De har en rättslig skyldighet att föra korrekta räkenskaper som i värdetermer visar de varor som importerats eller anskaffats på det s.k. inre tullområdet (*domestic tariff area*), förbrukning och användning av varor, tillverkning av varor och avyttring av varor genom exportförsäljning, försäljning inom det inre tullområdet etc. i enlighet med regel 22.2 i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner från 2006.
- (81) Ett företag i en särskild ekonomisk zon har emellertid aldrig någon skyldighet att redogöra för det inbördes sambandet mellan varje enskild importsändning och företagets export, överföringar till andra enheter eller försäljning inom det inre tullområdet, i enlighet med regel 35 i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner från 2006.
- (82) Värderingen av importen och anskaffningen på den inhemska marknaden av råvaror och kapitalvaror grundas på egenhändigt intygande. Samma sak gäller för exportförsäljningen. Tullmyndigheterna utför således inga rutinundersökningar av sådana sändningar från ett företag i en särskild ekonomisk zon.
- (83) I det aktuella fallet utnyttjade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren systemet för att importera råvaror och kapitalvaror utan betalning av importtullar, för att anskaffa varor på den inhemska marknaden utan betalning av statlig omsättningsskatt och för att erhålla befrielse från skatt på tjänster. Undersökningen visade att den berörda exporterande tillverkaren inte erhöll några förmåner inom ramen för reglerna om befrielse från inkomstskatt enligt systemet med särskilda ekonomiska zoner.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

- (84) Efter meddelandet av uppgifter lade den exporterande tillverkare som var verksam i en särskild ekonomisk zon fram flera synpunkter där företaget bl.a. menade att de delsystem som det utnyttjat är godkända system för tullbefrielse (tullrestitution) och att de utnyttjade delsystemen inte utgör en subvention, eftersom de inte medför någon förmån. Den exporterande tillverkarens argument besvaras nedan.

e) *Slutsatser om systemet med särskilda ekonomiska zoner*

- (85) När det gäller befrielsen från punktskatt på varor som anskaffats från inhemska leverantörer konstaterades att den skatt som ett företag som inte ligger i en särskild ekonomisk zon betalar på inköp av varor kan användas som kredit för avräkning av framtida tullar, t.ex. för betalning av punktskatt på inhemsk försäljning (det s.k. CENVAT-systemet). Den punktskatt som betalats för varor är således inte slutgiltig. Med hjälp av en kredit enligt CENVAT-systemet behöver slutgiltig tull bara betalas på förädlingsvärdet, inte på insatsvarorna. Genom att inköp

som görs av ett företag i en särskild ekonomisk zon undantas från punktskatt, går alltså inte några ytterligare statliga intäkter förlorade och följaktligen erhåller företaget inte någon ytterligare förmån inom ramen för systemet med särskilda ekonomiska zoner. Eftersom det företag som ligger i en särskild ekonomisk zon inte erhåller några ytterligare förmåner är det under dessa omständigheter inte nödvändigt att göra någon tilläggsanalys av detta delsystem i denna undersökning.

- (86) Den befrielse som ett företag i en särskild ekonomisk zon beviljas i fråga om två typer av importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull som normalt tas ut vid import av råvaror och kapitalvaror), i fråga om betalning av omsättningsskatt för varor som anskaffas på den inhemska marknaden och i fråga om skatt på tjänster utgör subventioner enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Offentliga intäkter som skulle ha tagits ut i avsaknad av detta system drivs inte in, vilket innebär att det företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner beviljas en förmån i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, eftersom det förbättrar dess likviditet. Subventionerna är rättsligt knutna till exportresultat och betraktas därför som selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. För att erhålla dessa förmåner är det enligt regel 2 i föreskrifterna för särskilda ekonomiska zoner från 2006 ett oeftergivligt villkor att företag i särskilda ekonomiska zoner syftar till export.
- (87) Den exporterande tillverkaren menade att de delsystem som företaget utnyttjat utgör godkända system för tullbefrielse (tullrestitution) enligt artikel 2.1 a ii i och bilaga I till grundförordningen och att de därför inte är utjämningsbara. Företaget uppgav att det i punkt i i bilaga I till grundförordningen anges att endast befrielse, avskrivning eller restitution av importavgifter utöver dem som tas ut på importerade insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av exportprodukten utgör en exportsubvention. Så länge som det inte förekommit någon alltför stor avskrivning eller befrielse, kan med andra ord befrielsen från importtullar på insatsvaror som krävs för tillverkning, framställning eller bearbetning av exportprodukten inte anses vara en utjämningsbar subvention.
- (88) Som svar på detta argument bör det först och främst noteras att alla förmåner som ett företag i en särskild ekonomisk zon åtnjuter rättsligt sett är knutna till exportresultat. Systemen kan vidare inte betraktas som godkända restitutionssystem eller godkända restitutionssystem som tillåter substitution enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. De uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I (punkterna h och i), bilaga II (definition av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Om bestämmelserna om befrielse från omsättningsskatt och befrielse från importtull tillämpas vid inköp av kapitalvaror strider subventionerna redan mot reglerna för godkända restitutionssystem, eftersom kapitalvaror inte förbrukas i tillverkningsprocessen, vilket krävs enligt punkt h (återbetalning av

omsättningsskatt) och punkt i (avskrivning av importtull) i bilaga I till grundförordningen. Vidare bekräftades det att de indiska myndigheterna inte tillämpade något effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra om tull- och/eller skattebefriade insatsvaror förbrukades vid tillverkningen av exportprodukten och i så fall i vilka mängder (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Företag i en särskild ekonomisk zon är skyldiga att uppnå nettointkomster av utländsk valuta, men inget kontrollsystem tillämpas för att övervaka förbrukningen av importerade varor i förhållande till tillverkningen av exporterade varor.

(89) Som ett alternativt argument menade den exporterande tillverkaren att de delsystem som företaget utnyttjat inte utgör subventioner, eftersom företaget inte fått någon förmån. I fråga om försäljning på den inhemska marknaden hävdade de exporterande tillverkarna att eftersom ett företag i en särskild ekonomisk zon inte anses vara verksam inom Indiens skatte- och tullområde, måste fulla tullar betalas på de färdiga produkterna när de säljs till den inhemska marknaden. Man påstod att inga förmåner hade erhållits, eftersom de tullar som inte behövt betalas på de insatsvaror som använts vid tillverkningen av varor som sålts på den inhemska marknaden var lägre än de tullar som företaget betalat vid försäljning på den inhemska marknaden.

(90) Som svar på detta argument bör det noteras att även om syftet med att etablera sig som ett företag i en särskild ekonomisk zon är att uppnå nettointkomster av utländsk valuta, har ett sådant företag möjlighet att sälja en del av sin tillverkning på den inhemska marknaden. Enligt systemet med särskilda ekonomiska zoner behandlas varor som klareras ut från zonen till den inhemska marknaden som importerade varor. Situationen för ett företag i en särskild ekonomisk zon skiljer sig i sig inte från den för andra företag som är verksamma på den inhemska marknaden, dvs. att tillämpliga tullar och skatter måste betalas för köpta varor. Här bör det klargöras att ett beslut från myndigheternas sida att beskatta varor avsedda för förbrukning på den inhemska marknaden inte innebär att befrielsen för ett företag i en särskild ekonomisk zon från importtullar och omsättningsskatt inte utgör en förmån när det gäller exportförsäljningen av den berörda produkten. Dessutom har försäljningen på den inhemska marknaden ingen inverkan på den mer allmänna bedömningen av om det finns ett lämpligt kontrollsystem.

(91) När det gäller exportförsäljning menade den exporterande tillverkaren att befrielsen från importtullar och skatter inte utgör en utjämningsbar subvention så länge som det inte gjorts någon alltför stor avskrivning. Företaget menade vidare att företag i en särskild ekonomisk zon bedriver verksamhet under övervakning av tulltjänstemän, och att det inte är möjligt att sälja insatsvaror på den inhemska marknaden eller att låta dessa insatsvaror ingå i produkter som ska säljas på den inhemska marknaden utan att betala tillämpliga tullar. Enligt denna ex-

porterande tillverkare kan det därför inte ha gjorts någon alltför stor avskrivning.

(92) Som svar på detta argument bör det erinras om att det inte finns något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtullar och skatter i enlighet med bilagorna I, II och III till grundförordningen. Ett företag i en särskild ekonomisk zon har redan aldrig någon rättslig skyldighet att redogöra för det inbördes sambandet mellan varje enskild importsändning och bestämmelsen för den motsvarande resulterande produkten. Endast sådana kontroller skulle kunna ge de indiska myndigheterna tillräcklig information om den slutliga bestämmelsen för insatsvaror så att de på ett effektivt sätt kan kontrollera att befrielsen från tull eller omsättningsskatt inte omfattar mer än insatsvarorna för exporttillverkningen. Företagsinterna system är inte i sig tillräckliga, eftersom ett system för att kontrollera restitutionssystem måste utformas av statliga myndigheter som också kontrollerar efterlevnaden av systemet. Följaktligen fastställdes det i undersökningen att ett företag i en särskild ekonomisk zon enligt lagar och andra författningar för systemet med särskilda ekonomiska zoner uttryckligen inte behöver registrera sambandet mellan importerade insatsvaror och den färdiga produkten, och de indiska myndigheterna har inte inrättat något effektivt kontrollsystem för att avgöra vilka insatsvaror, och vilka mängder av dem, som förbrukas i exporttillverkningen.

(93) De indiska myndigheterna företog inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). Dessutom kunde de indiska myndigheterna inte heller bevisa att det inte gjordes en alltför stor avskrivning av tullar.

f) Beräkning av subventionens storlek

(94) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen således avskrivningen av importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull), befrielsen från omsättningsskatt på varor som anskaffats på den inhemska marknaden och befrielsen från skatt på tjänster under undersökningsperioden.

(95) När det gäller befrielsen från betalning av grundläggande tull, befrielsen från betalning av omsättningsskatt för varor som anskaffas på den inhemska marknaden och befrielsen från skatt på tjänster, beräknades täljaren (subventionsbeloppet) på grundval av de belopp som inte behövde betalas under undersökningsperioden. Vid fastställandet av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventionen av från detta belopp, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

(96) Till skillnad från råvaror ingår kapitalvaror inte fysiskt i de färdiga varorna. När det gäller befrielsen från skatt på inköp av kapitalvaror beräknades subventionsbeloppet därför i enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som motsvarade en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. I enlighet med etablerad praxis har det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att förmånens fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden vara lämplig. I de fall en underbyggd begäran lämnats in gjordes avdrag för sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventionen, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

(97) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades de subventionsbelopp som fastställdes på det sätt som anges i skälen 95 och 96 över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 5,4 %.

6. Systemet med befrielse från inkomstskatt (ITES)

(98) Genom detta system har exportörerna kunnat erhålla en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinst av exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse fastställdes i avsnitt 80 HHC i inkomstskattelagen.

(99) Denna bestämmelse upphörde att gälla från och med beskattningsåret 2005–2006 (dvs. räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005), vilket innebär att avsnitt 80 HHC i inkomstskattelagen inte längre medför några förmåner efter den 31 mars 2004. Under undersökningsperioden erhöll de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte några förmåner inom ramen för detta system. Följaktligen, och eftersom systemet har dragits tillbaka, är det i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen inte utjämningsbart.

7. Exportkreditsystemet (ECS)

a) Rättslig grund

(100) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i cirkulärskrivelse DBOD nr DIR.(Exp).BC 02/04.02.02/2007–08 (exportkrediter i utländsk valuta) och cirkulärskrivelse DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007–08 (exportkrediter i

rupier), som utfärdats av Indiens centralbank och riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(101) Exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system. Det fastställdes att tre av de exporterande tillverkarna erhöll förmåner inom ramen för exportkreditsystemet.

c) Praktiskt genomförande

(102) Inom ramen för detta system fastställer Indiens centralbank de obligatoriska maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning, som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och/eller avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning, som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit ska gå till exportfinansiering.

(103) Dessa cirkulärskrivelser från centralbanken innebär att exportörer kan få exportkrediter till mer förmånliga räntesatser än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter ("kontantkrediter") och som fastställs på rent marknadsmässiga villkor. Ränteskillnaden kan vara mindre för företag med god kreditvärdighet. Företag med hög kreditvärdighet kanske till och med skulle kunna erhålla exportkrediter och kontantkrediter på samma villkor.

d) Slutsats om exportkreditsystemet

(104) De förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i de cirkulärskrivelser från centralbanken som nämns i skäl 100 kan minska räntekostnaderna för en exportör i förhållande till kreditkostnader som fastställs på rent marknadsmässiga villkor, och medför i detta fall en förmån för denna exportör enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Exportfinansiering är inte i sig säkrare än inhemsk finansiering. Den betraktas faktiskt normalt som mer riskfylld, och beslut om den säkerhet som krävs för en viss kredit, oavsett finansieringsändamålet, fattas på rent affärsmässiga grunder av varje enskild affärsbank. Ränteskillnaderna mellan olika banker är en följd av centralbankens metod att fastställa maximala utlåningsräntor för varje enskild affärsbank. Dessutom skulle affärsbanker inte vara tvungna att i samband med exportfinansiering ge låntagare eventuellt mer förmånliga räntesatser för exportkrediter i utländsk valuta.

- (105) Trots att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att varken artikel 2.1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att de indiska myndigheterna ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention ska anses föreligga, utan endast att det föreligger statliga instruktioner att utföra de funktioner som räknas upp i artikel 2.1 a i-iii i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten, följer mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitik, och dess ledning utses av den indiska regeringen. Centralbanken ger instruktioner till privata organ, i enlighet med artikel 2.1 a iv andra strecksatsen i grundförordningen, i det att affärsbankerna är bundna av de villkor den föreskriver, däribland de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelse och kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit måste gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra sådana funktioner som anges i artikel 2.1 a i i grundförordningen, i detta fall tillhandahålla lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle normalt ligga inom myndigheternas kompetens och skiljer sig rent faktiskt inte från de offentliga myndigheternas normala praxis, i enlighet med artikel 2.1 a iv i grundförordningen. Denna subvention anses vara selektiv och utjämningsbar eftersom de förmånliga räntesatserna bara är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner och därför är knutna till exportresultat enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (106) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för de exportkrediter som använts under undersökningsperioden och det räntebelopp som skulle ha betalats om de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade använt normala affärskrediter. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (107) Under undersökningsperioden erhöll tre samarbetsvilliga exporterande tillverkare förmåner på mellan 0,3 % och 0,4 % inom ramen för detta system.

8. Stimulanssystemet (PSI)

a) Rättslig grund

- (108) I tidigare undersökningar avseende PET-film, däribland den översyn som ledde till att den slutgiltiga utjämnings-

tull som nu är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 367/2006, undersöktes flera indiska delstatliga system som omfattade stimulansåtgärder för lokala företag. De delstatliga systemen ingår i ett system känt som stimulanssystemet (*Package Scheme of Incentives*), eftersom det kan röra sig om olika typer av stimulansåtgärder. I undersökningen fastställdes att ett företags rätt till förmåner enligt systemet föreskrivs i ett certifikat för stödberättigande (*Eligibility Certificate*). Undersökningen visade att två av de samarbetsvilliga tillverkarna var befriade från handelsskatt (omsättningsskatt) inom ramen för stimulanssystemet under undersökningsperioden, i enlighet med avsnitt 4A i delstaten Uttar Pradeshs lag om omsättningsskatt (*Trade Tax Act*). Enligt denna skattebestämmelse är ett företag befriat från omsättningsskatt (både lokal och statlig omsättningsskatt) på sin inhemska försäljning.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (109) För att kunna komma i fråga för stöd måste företagen i regel investera i mindre utvecklade områden i en delstat, antingen genom att etablera en ny industriell verksamhet eller genom att göra en storskalig kapitalinvestering för att expandera eller diversifiera en befintlig industriell verksamhet. Huvudkriteriet vid fastställandet av stimulansens storlek utgörs av klassificeringen av det område inom vilket företaget är etablerat eller kommer att etableras samt investeringens storlek.

c) Praktiskt genomförande

- (110) Inom ramen för systemen med befrielse från omsättningsskatt behövde angivna enheter inte debitera någon omsättningsskatt vid försäljning. De angivna enheterna behövde inte heller betala någon omsättningsskatt vid köp av varor från leverantörer som också omfattades av systemen. Medan befrielsen i fråga om försäljningstransaktioner inte anses medföra någon förmån för de angivna säljande enheterna, innebär befrielsen i fråga om inköpstransaktioner emellertid att de angivna köpande enheterna beviljas en förmån.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (111) Efter meddelandet av uppgifter påpekade en exporterande tillverkare att kommissionen vid beräkningen av den förmån som erhållits enligt detta system har utgått från att leverantörerna av en viktig råvara som används vid tillverkningen av den berörda produkten var befriade från omsättningsskatt. Försäljningsfakturorna visade emellertid att leverantörerna i fråga faktiskt debiterar denna skatt vid försäljning till det berörda företaget. Eftersom företaget betalade omsättningsskatt, erhöll denna exporterande tillverkare följaktligen ingen utjämningsbar förmån vid dessa inköp, och subventionens storlek ändrades i enlighet med detta.

e) *Slutsats*

- (112) Stimulanssystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. Befrielsen från betalning av omsättningsskatt vid köp utgör ett finansiellt bidrag eftersom denna förmån minskar de offentliga intäkter som normalt sett skulle ha tagits ut. Denna befrielse innebär dessutom att företagen beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.
- (113) Stimulanssystemet är bara tillgängligt för företag som har gjort investeringar inom vissa särskilt anvisade geografiska områden som omfattas av en indisk delstats behörighet. Det är inte öppet för företag belägna utanför dessa områden. Förmånens storlek varierar beroende på vilket område det gäller. Systemet är selektivt i enlighet med artikel 3.2 a och 3.3 i grundförordningen och därför utjämningsbart.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

- (114) När det gäller befrielsen från omsättningsskatt beräknades subventionsbeloppet på grundval av den omsättningsskatt som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden men som inte betalades.

- (115) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) därefter över den totala omsättningen av exportförsäljning och inhemsk försäljning under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (116) Under undersökningsperioden erhöll de två samarbetsviliga exporterande tillverkarna subventioner på 0,3 % respektive 1,4 % inom ramen för detta system.

9. *Storleken på de utjämningsbara subventionerna*

- (117) Det erinras om att i förordning (EG) nr 367/2006 och senare ändringar, som anges i skälen 2–4, fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till mellan 12 % och 19,1 % för de berörda exporterande tillverkare som samarbetade i den här partiella interimsoversynen.
- (118) Under den här partiella interimsoversynen fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till mellan 5,4 % och 8,6 % enligt följande:

System→	AAS (*)	DEPBS (*)	EPCGS (*)	SEZS (*)	ECS (*)	PSI	Totalt
Företag↓	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Limited		5,8	1,0		0,4		7,2
Garware Polyester Limited	0,5	3,9	1,0		försumbar		5,4
Polyplex Corporation Limited	1,7	3,2	1,9		0,4	1,4	8,6
SRF Limited				5,4			5,4
Uflex Limited	2,1	2,7	1,0		0,3	0,3	6,4

(*) Subventioner markerade med en asterisk är exportsubventioner.

10. *Utvärderingsåtgärder*

- (119) I enlighet med artikel 19 i grundförordningen och grunden för den här partiella interimsoversynen enligt punkt 3 i tillkännagivandet om inledande konstateras att subventionsnivån för de berörda exporterande tillverkarna har minskat och att de utjämningsåtgärder som infördes

för dessa exporterande tillverkare genom förordning (EG) nr 367/2006 därför bör ändras i enlighet med detta.

- (120) De ändrade utjämningsåtgärder bör fastställas till de nya subventionsnivåer som konstaterats under den här interimsoversynen, eftersom de skademarginaler som beräknades i den ursprungliga antisubventionsundersökningen fortfarande är högre.

(121) För alla andra företag som inte berördes av den här partiella interimsoversynen noteras att den faktiska utformningen av de undersökta systemen och deras utjämningsbarhet inte har ändrats i förhållande till den tidigare undersökningen. Det finns därför ingen anledning att räkna om subventionernas storlek eller tullsatserna för dessa företag. De tullsats som tillämpas på alla andra parter utom de fem exporterande tillverkare som samarbetade i den här översynen förblir följaktligen oförändrade.

(122) De individuella företagsspecifika utjämningsstullsats som anges i den här förordningen återspeglar situationen under den partiella interimsoversynen. De är därför endast tillämpliga på import av den berörda produkt som tillverkats av dessa företag. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag, som inte uttryckligen anges i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de som uttryckligen anges, omfattas inte av dessa tullsats utan omfattas av den tullsats som tillämpas på "alla andra företag".

(123) Alla ansökningar om tillämpning av dessa individuella utjämningsstullsats (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller inrättandet av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Vid behov, och efter samråd med rådgivande kommittén, kommer denna förordning att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

11. Antidumpningsåtgärder

(124) Som anges i punkt 3 sista stycket i tillkännagivandet om inledande kommer ändringen av utjämningsstullsatsen att påverka den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 1292/2007, eftersom antidumpningstullen vid tidigare antidumpningsundersökningar har justerats för att undvika en eventuell dubbelräkning av effekterna av förmåner av exportsubventioner

(det erinras om att den slutgiltiga antidumpningstullen baserades på dumpningsmarginalen, eftersom det konstaterades att denna var lägre än nivån för undanröjande av skada). I enlighet med artikel 24.1 i grundförordningen och artikel 14.1 i förordning (EG) nr 384/96 ska ingen produkt beläggas med både antidumpnings- och utjämningsstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention. I den ursprungliga undersökningen konstaterades att vissa av de undersökta subventionssystem som befanns vara utjämningsbara utgjorde exportsubventioner i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen. Dessa subventioner påverkade i sig de indiska exporterande tillverkarnas exportpriser och medförde följaktligen högre dumpningsmarginaler. I enlighet med artikel 24.1 i grundförordningen justerades därför den slutgiltiga antidumpningstullen för att återspegla den faktiska dumpningsmarginal som återstod efter införandet av den slutgiltiga utjämningsstull som undanröjer effekten av exportsubventionerna (se skäl 59 i förordning (EG) nr 366/2006 och skäl 11 i förordning (EG) nr 1424/2006).

(125) De slutgiltiga antidumpningsstullsatserna för de berörda exporterande tillverkarna måste därför nu justeras för att ta hänsyn till den ändrade nivån på de förmåner av exportsubventioner som erhållits under undersökningsperioden i den här antisubventionsundersökningen, i syfte att återspegla den faktiska dumpningsmarginal som återstår efter det att de justerade slutgiltiga utjämningsstullarna införts för att undanröja effekten av exportsubventionerna.

(126) De dumpningsmarginaler som tidigare fastställts för Ester Industries Limited, Garware Polyester Limited, Polyplex Corporation Limited och Uflex Limited (då kallat Flex Industries Limited)⁽²⁾ fastställdes i förordning (EG) nr 366/2006 (se skäl 50) och uppgick till 29,3 %, 20,1 %, 3,7 % respektive 3,2 % för de fyra berörda företagen. Dumpningsmarginalen för SRF Limited fastställdes till 15,5 % i förordning (EG) nr 1424/2006.

(127) Med hänsyn till de förmåner som erhållits genom exportsubventioner under undersökningsperioden och dumpningsmarginalens storlek enligt vad som tidigare fastställts, bör därför marginalerna och tullsatserna för de berörda företagen beräknas i enlighet med vad som anges i följande tabell:

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat B – N105, 04/90, Rue de la Loi/Wetstraat 200, 1049 Bryssel, Belgien.

⁽²⁾ EUT L 68, 8.3.2006, s. 6.

Företag	Exportsubventionsmarginal	Total subventionsmarginal	Tidigare fastställd dumpningsmarginal	Utvärderings-tull	Antidumpningstull	Total tullsats
Ester Industries Limited	7,2 %	7,2 %	29,3 %	7,2 %	22,1 %	29,3 %
Garware Polyester Limited	5,4 %	5,4 %	20,1 %	5,4 %	14,7 %	20,1 %
Polypex Corporation Limited	7,2 %	8,6 %	3,7 %	8,6 %	0,0 %	8,6 %
SRF Limited	5,4 %	5,4 %	15,5 %	5,4 %	10,1 %	15,5 %
Uflex Limited	6,1 %	6,4 %	3,2 %	6,4 %	0,0 %	6,4 %

(128) För att ta hänsyn till den ändrade nivån på antidumpningstullen för de fem berörda exporterande tillverkarna bör förordning (EG) nr 1292/2007 ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 367/2006 ska ersättas med följande:

"2. Följande slutgiltiga utjämningsstullar ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, på produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig tull (%)	Taric-tilläggsnummer
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	5,4	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operative Road, Mumbai 400 039, Indien	8,7	A031
Polypex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indien	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indien	6,4	A027
Alla andra företag	19,1	A999"

Artikel 2

Artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1292/2007 ska ersättas med följande:

"2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, på produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig tull (%)	Taric-tilläggsnummer
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	22,1	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	14,7	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	0,0	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indien	18,0	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	0,0	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indien	10,1	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indien	0,0	A027
Alla andra företag	17,3	A999"

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 januari 2009.

På rådets vägnar
K. SCHWARZENBERG
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 16/2009**av den 9 januari 2009****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 januari 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	58,7
	TR	104,0
	ZZ	81,4
0707 00 05	JO	167,2
	MA	88,6
	TR	147,0
	ZZ	134,3
0709 90 70	MA	87,0
	TR	158,3
	ZZ	122,7
0805 10 20	BR	44,6
	CL	44,1
	EG	52,5
	IL	54,2
	MA	55,0
	TR	78,3
	ZA	44,1
	ZZ	53,3
0805 20 10	MA	69,0
	ZZ	69,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	49,4
	IL	69,6
	TR	82,2
	ZZ	67,1
0805 50 10	EG	47,1
	MA	58,4
	TR	65,3
	ZZ	56,9
0808 10 80	CN	83,6
	MK	35,0
	US	116,4
	ZZ	78,3
0808 20 50	CN	68,2
	US	119,1
	ZZ	93,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/128/EG

av den 22 december 2008

om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel

(kodifierad version)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 3.3 a, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens direktiv 95/45/EG av den 26 juli 1995 om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel⁽²⁾ har ändrats flera gånger⁽³⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa renhetskriterier för de färgämnen som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/36/EG av den 30 juni 1994 om färgämnen som används i livsmedel⁽⁴⁾.
- (3) Det är nödvändigt att beakta de specifikationer och analysmetoder för färgämnen som fastställs i Codex Alimentarius, som utarbetats av FAO/WHO:s gemensamma expertkommitté för livsmedelstillsatser (JECFA).
- (4) Livsmedelstillsatser som har framställts med metoder eller av utgångsmaterial som skiljer sig väsentligt från dem som bedömts av Vetenskapliga livsmedelskommittén eller dem som avses i detta direktiv bör inges till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet för en säkerhetsbedömning med tonvikt på renhetskriterier.
- (5) De åtgärder som avses i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

- (6) Detta direktiv bör inte få påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga II del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De renhetskriterier som avses i artikel 3.3 a i direktiv 89/107/EEG för de färgämnen som avses i direktiv 94/36/EG fastställs i bilaga I.

Artikel 2

Direktiv 95/45/EG i dess lydelse enligt direktiven i bilaga II del A ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2008.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 27.

⁽²⁾ EGT L 226, 22.9.1995, s. 1.

⁽³⁾ Se bilaga II del A.

⁽⁴⁾ EGT L 237, 10.9.1994, s. 13.

BILAGA I

A. ALLMÄNNA SPECIFIKATIONER FÖR SUBSTRATPIGMENT AV ALUMINIUM I FÄRGER

Definition	Substratpigment av aluminium erhålls genom att färgämnen som uppfyller de renhetskriterier som finns angivna i respektive specifikationsmonografier får reagera med aluminiumoxid i vattenlösning. Aluminiumoxiden är vanligen nyberett, icke torkat material som erhålls genom att aluminiumsulfat eller aluminiumklorid får reagera med karbonat eller bikarbonat av kalcium eller natrium eller med ammoniak. När substratpigmentet har bildats filtreras det, tvättas med vatten och torkas. Den färdiga produkten kan även innehålla aluminiumoxid som inte har reagerat.
Ämnen som inte löses i HCl	Högst 0,5 %
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % (under neutrala förhållanden)
	Särskilda renhetskriterier för motsvarande färgämnen kan tillämpas.

B. SÄRSKILDA RENHETSKRITERIER

E 100 KURKUMIN

Synonymer	CI Natural Yellow 3, Diferoyl Metan
Definition	Kurkumin erhålls genom extraktion med lösningsmedel av gurkmeja, dvs. rotstockar av naturliga stammar av <i>Curcuma longa</i> L. För att få ett koncentrerat kurkuminpulver renas extraktet genom kristallisering. Produkten består huvudsakligen av kurkuminer, dvs. den färgande beståndsdelen (1,7-di-(4-hydroxi-3-metoxifenyl)hepta-1,6-dien-3,5-dion) och dess två demetoxiderivat i varierande proportioner. Mindre mängder oljor och hartser som förekommer naturligt i gurkmeja kan ingå. Endast följande lösningsmedel får användas vid extraktionen: etylacetat, aceton, koldioxid, diklormetan, n-butanolmetanol, etanol, hexan.
Klass	Dicinnamoylmetan
CI-nummer	75300
Einecs-nummer	207-280-5
Kemiskt namn	I 1,7-di-(4-hydroxi-3-metoxifenyl)hepta-1,6-dien-3,5-dion) II 1-(4-hydroxifenyl)-7-(4-hydroxi-3-metoxifenyl)hepta-1,6-dien-3,5-dion III 1,7-di-(4-hydroxifenyl)hepta-1,6-dien-3,5-dion
Kemisk formel	I $C_{21}H_{20}O_6$ II $C_{20}H_{18}O_5$ III $C_{19}H_{16}O_4$
Molekylvikt	I. 368,39 II. 338,39 III. 308,39
Innehåll	Minst 90 % färgämnen totalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 1 607 vid ca 426 nm i etanol
Utseende	Orangegult kristallint pulver
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i etanol vid ca 426 nm
B. Smältintervall	179 °C–182 °C

Renhetsgrad

Återstoder av lösningsmedel

Etylacetat

Aceton

n-butanol

Metanol

Etanol

Hexan

Diklormetan

Högst 50 mg/kg,
var för sig eller
tillsammans

Högst 10 mg/kg

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 10 mg/kg

Kvicksilver

Högst 1 mg/kg

Kadmium

Högst 1 mg/kg

Tungmetaller (som Pb)

Högst 40 mg/kg

E 101 (i) RIBOFLAVIN

Synonymer

Klass

Laktoflavin

Einecs-nummer

Isoalloxazin

201-507-1

Kemiskt namn

7,8-Dimetyl-10-(D-ribo-2,3,4,5-tetrahydroxipentyl)benso(g)pteridin-
2,4(3H,10H)-dion

7,8-Dimetyl-10-(1'-D-ribityl)isoalloxazin

Kemisk formel

 $C_{17}H_{20}N_4O_6$

Molekylvikt

376,37

Innehåll

Minst 98 % i vattenfri produkt

 $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 328 vid ca 444 nm i vattenlösning**Utseende**

Gult till orangegult kristallint pulver med svag lukt

Beskrivning

A. Spektrometri

Förhållandet A_{375}/A_{267} ligger mellan 0,31 och 0,33Förhållandet A_{444}/A_{267} ligger mellan 0,36 och 0,39

} i vattenlösning

Maximum in water vid ca 444 nm

B. Specifik rotation

 $[\alpha]_D^{20}$ mellan -115° och -140° i en 0,05 N natriumhydroxidlösning**Renhetsgrad**

Förlust vid torkning

Högst 1,5 % efter torkning i fyra timmar vid 105 °C

Sulfataska

Högst 0,1 %

Primära aromatiska aminer

Högst 100 mg/kg (uttryckt som anilin)

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 10 mg/kg

Kvicksilver

Högst 1 mg/kg

Kadmium

Högst 1 mg/kg

Tungmetaller (som Pb)

Högst 40 mg/kg

E 101 (ii) RIBOFLAVIN-5'-FOSFAT

Synonymer

Riboflavin-5'-fosfatnatrium

Definition

Dessa specifikationer gäller för riboflavin-5'-fosfat tillsammans med mindre mängder fritt riboflavin och riboflavindifosfat.

Klass	Isoalloxazin
Einecs-nummer	204-988-6
Kemiskt namn	Mononatrium (2R,3R,4S)-5-(3')10'-dihydro-7',8'-dimetyl-2',4'-dioxo-10'-benso[γ]pteridinyl)-2,3,4-trihydroxipentylfosfat, mononatriumsalt av 5'-monofosfater av riboflavin
Kemisk formel	Dihydratformen: $C_{17}H_{20}N_4NaO_9P \cdot 2H_2O$ Anhydridformen: $C_{17}H_{20}N_4NaO_9P$
Molekylvikt	541,36
Innehåll	Minst 95 % färgämnen totalt, uttryckta som $C_{17}H_{20}N_4NaO_9P \cdot 2H_2O$ $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 250 vid ca 375 nm i vattenlösning
Utseende	Gult till orange kristallint, hygroskopiskt pulver med svag lukt och bitter smak
Beskrivning	
A. Spektrometri	Förhållandet A_{375}/A_{267} ligger mellan 0,30 och 0,34 Förhållandet A_{444}/A_{267} ligger mellan 0,35 och 0,40 Maximum i vatten vid ca 444 nm } i vattenlösning
B. Specifik rotation	$[\alpha]_{D_{20}}$ mellan + 38° och + 42° i en 5-molarlösning av HCl
Renhetsgrad	
Förlust vid torkning	Högst 8 % (100 °C, fem timmar i vakuum över P_2O_5) för dihydratformen
Sulfataska	Högst 25 %
Oorganiskt fosfat	Högst 1,0 % (uttryckt som PO_4 i vattenfri produkt)
Åtföljande färgämnen	Riboflavin (fritt): Högst 6 % Riboflavindifosfat: Högst 6 %
Primära aromatiska aminer	Högst 70 mg/kg (uttryckt som anilin)
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 102 TARTRAZIN

Synonymer

CI Food Yellow 4

Definition

Tartrazin består huvudsakligen av trinitium-5-hydroxi-1-(4-sulfonatfenyl)-4-(4-sulfonatfenylazo)-H-pyrazol-3-karboxylat och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.

Tartrazin beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.

Klass	Monoazo
CI-nummer	19140
Einecs-nummer	217-699-5
Kemiskt namn	Trinitium-5-hydroxi-1-(4-sulfonatfenyl)-4-(4-sulfonatfenylazo)-H-pyrazol-3-karboxylat
Kemisk formel	$C_{16}H_9N_4Na_3O_9S_2$

Molekylvikt	534,37
Innehåll	Minst 85 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 530 vid ca 426 nm i vattenlösning
Utseende	Ljust orange pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 426 nm
B. Gul lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 1,0 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
4-hydrazinobensensulfonsyra	} Totalt högst 0,5 %
4-aminobensen-1-sulfonsyra	
5-oxo-1-(4-sulfofenyl)-2-pyrazolin-3-karboxylsyra	
4,4'-diazaminodi(bensensulfonsyra)	
Tetrahydroxisuccinsyra	
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg
E 104 KINOLINGULT	
Synonymer	CI Food Yellow 13
Definition	Kinolingult erhålls genom sulfonering av 2-(2-kinoly)indan-1,3-dion. Kinolingult består huvudsakligen av natriumsalter av en blandning av disulfonater (mest), monosulfonater och trisulfonater av nämnda föreningar och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.
	Kinolingult beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Quinophtalone
CI-nummer	47005
Einecs-nummer	305-897-5
Kemiskt namn	Dinatriumsalterna av disulfonaterna av 2-(2-kinoly)-indan-1,3-dion (förstakomponent)
Kemisk formel	$\text{C}_{18}\text{H}_9\text{N Na}_2\text{O}_8\text{S}_2$ (förstakomponent)
Molekylvikt	477,38 (förstakomponent)

Innehåll	Minst 70 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt
	Kinolingult ska ha följande sammansättning:
	Av de totalt ingående färgämnena ska
	— minst 80 % vara dinatrium-2-(2-kinolyl-indan-1,3-dion-disulfonater
	— högst 15 % vara natrium-2-(2-kinolyl)-indan-1,3-dion-monosulfonater
	— högst 7 % vara trinatrium-2-(2-kinolyl)-indan-1,3-dion-trisulfonater
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 865 (förstakomponent) vid ca 411 nm i vattenlösning och ättiksyralösning
Utseende	Gult pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vattenhaltig ättiksyralösning med pH 5 vid ca 411 nm
B. Gul lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämne som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 4,0 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
2-metylkinolin	} Totalt högst 0,5 %
2-metylkinolin-sulfonsyra	
Ftalsyra	
2,6-dimetylkinolin	
2,6-dimetylkinolinsulfonsyra	
2-(2-kinolyl)-indan-1,3-dion	Högst 4 mg/kg
Osulfoonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg
E 110 PARA-ORANGE	
Synonymer	Sunset Yellow FCF, CI Food Yellow 3, Orange Yellow S
Definition	Para-orange består huvudsakligen av dinatrium-2-hydroxi-1-(4-sulfonatfenylazo)-naftalen-6-sulfonat och åtföljande färgämnessamt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.
	Para-orange beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Monoazo
CI-nummer	15985
Einecs-nummer	220-491-7
Kemiskt namn	Dinatrium-2-hydroxi-1-(4-sulfonatfenylazo)-naftalen-6-sulfonat

Kemisk formel	$C_{16}H_{10}N_2Na_2O_7S_2$
Molekylvikt	452,37
Halt	Minst 85 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 555 vid ca 485 nm i vattenlösning med pH 7
Beskrivning	Orangerött pulver eller granulat
Identifiering	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 485 nm med pH7
B. Orange lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 5,0 %
1-(fenylazo)-2-naftalenol (Sudan I)	Högst 0,5 mg/kg
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
4-aminobensen-1-sulfonsyra	} Totalt högst 0,5 %
3-hydroxinaftalen-2,7-disulfonsyra	
6-hydroxinaftalen-2-sulfonsyra	
7-hydroxinaftalen-1,3-disulfonsyra	
4,4'-diazaminodi(bensensulfonsyra)	
6,6'-oxidi(naftalen-2-sulfonsyra)	
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 2 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
E 120 KARMIN, KARMINSYRA	
Synonymer	Koschenill
Definition	Karmin och karminsyra erhålls genom extraktion med vatten, utspädd alkohol eller alkohol av koschenill som är den torkade kroppen av honan av insekten <i>Dactylopius coccus</i> Costa. Det färgande ämnet är karminsyra. Substratpigment av aluminium av karminsyra (karmin) kan bildas. I dessa substratpigment förmodas aluminium och karminsyra förekomma i det molara förhållandet 1:2. I kommersiella produkter förekommer färgämnet tillsammans med katjoner av ammonium, kalcium, kalium eller natrium, var för sig eller i kombination, och dessa katjoner kan även förekomma i överskott. Kommersiella produkter kan även innehålla proteinhaltigt material från ursprungsinsekten och kan även innehålla fritt karminat eller en liten rest av obundna aluminiumkatjoner.
Klass	Antrakinon
CI-nummer	75470
Einecs-nummer	Koschenill: 215-680-6, karminsyra: 215-023-3, karminer: 215-724-4

Kemiskt namn	7-β-D-glukopyranosyl-3,5,6,8-tetrahydroxi-1-metyl-9,10-dioxoantracen-2-karboxylsyra (karminsyra). Karmin är det hydrerade aluminiumkelatet av denna syra.
Kemisk formel	C ₂₂ H ₂₀ O ₁₃ (karminsyra)
Molekylvikt	492,39 (karminsyra)
Innehåll	Minst 2,0 % karminsyra i extrakten som innehåller karminsyra. Minst 50 % karminsyra i kelaten.
Utseende	Röda till mörkröda, spröda klumpar eller pulver. Koschenilleextrakt är vanligen en mörkröd vätska men kan även torkas till pulver.
Beskrivning	
Spektrometri	Maximum i ammoniak löst i vatten vid ca 518 nm Maximum i utspädd saltsyrelösning vid ca 494 nm för karminsyra
Renhetsgrad	
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg
E 122 AZORUBIN, KARMOSIN	
Synonymer	CI Food Red 3
Definition	Azorubin består huvudsakligen av dinatrium-4-hydroxi-3-(4-sulfonat-1-naftylazo)naftalen-1-sulfonat och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna. Azorubin beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Monoazo
CI-nummer	14720
Einecs-nummer	222-657-4
Kemiskt namn	Dinatrium-4-hydroxi-3-(4-sulfonat-1-naftylazo)naftalen-1-sulfonat
Kemisk formel	C ₂₀ H ₁₂ N ₂ Na ₂ O ₇ S ₂
Molekylvikt	502,44
Innehåll	Minst 85 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt E _{1 cm} ^{1 %} 510 vid ca 516 nm i vattenlösning
Utseende	Rött till rödbrunt pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 516 nm
B. Röd lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 2,0 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
4-aminonaftalen-1-sulfonsyra	} Totalt högst 0,5 %
4-hydroxinaftalen-1-sulfonsyra	

Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 123 AMARANT

Synonymer

CI Food Red 9

Definition

Amarant består huvudsakligen av trinitrium-2-hydroxi-1-(4-sulfonat-1-naftylazo)naftalen-3,6-disulfonat och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.

Amarant beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.

Klass	Monoazo
CI-nummer	16185
Einecs-nummer	213-022-2
Kemiskt namn	Trinitrium-2-hydroxi-1-(4-sulfonat-1-naftylazo)naftalen-3,6-sulfonat
Kemisk formel	$C_{20}H_{11}N_2Na_3O_{10}S_3$
Molekylvikt	604,48
Innehåll	Minst 85 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 440 vid ca 520 nm i vattenlösning

Utseende

Rödbrunt pulver eller granulat

Beskrivning

A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 520 nm
B. Röd lösning i vatten	

Renhetsgrad

Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 3,0 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
4-aminonafalen-1-sulfonsyra	} Totalt högst 0,5 %
3-hydroxinaftalen-2,7-disulfonsyra	
6-Hydroxynaphthalin-2-sulfonsyra	
7-hydroxinaftalen-1,3-disulfonsyra	
7-hydroxinaftalen-1,3-disulfonsyra	
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg

Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 124 NYKOCKIN	
Synonymer	CI Food Red 7, Ponceau 4R, Koschenillrött A
Definition	Nyckockin består huvudsakligen av trinitrium-2-hydroxi-1-(4-sulfonat-1-naftylazo)naftalen-6,8-disulfonat och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna. Nyckockin beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Monoazo
CI-nummer	16255
Einecs-nummer	220-036-2
Kemiskt namn	Trinitrium-2-hydroxi-1-(4-sulfonat-1-naftylazo)naftalen-6,8-disulfonat
Kemisk formel	$C_{20}H_{11}N_2Na_3O_{10}S_3$
Molekylvikt	604,48
Innehåll	Minst 80 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 430 vid ca 505 nm i vattenlösning
Utseende	Rödaktigt pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 505 nm
B. Röd lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 1,0 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
4-aminonaftalen-1-sulfonsyra 7-hydroxinaftalen-1,3-disulfonsyra 3-hydroxinaftalen-2,7-disulfonsyra 6-hydroxinaftalen-2-sulfonsyra 7-hydroxinaftalen-1,3,6-trisulfonsyra	} Totalt högst 0,5 %
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg

Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 127 ERYTROSIN

Synonymer

CI Food Red 14

Definition

Erytrosin består huvudsakligen av dinatrium-2-(2,4,5,7-tetrajod-3-oxid-6-oxoxanten-9-yl)bensoatmonohydrat och åtföljande färgämnen samt vatten, natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.

Erytrosin beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.

Klass	Xanthlån
CI-nummer	45430
Einecs-nummer	240-474-8
Kemiskt namn	Dinatrium-2-(2,4,5,7-tetrajod-3-oxid-6-oxoxanten-9-yl)bensoatmonohydrat
Kemisk formel	$C_{20}H_6I_4Na_2O_5 \cdot H_2O$
Molekylvikt	897,88
Innehåll	Minst 87 % färgämnen totalt, uttryckta som vattenfritt natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 1 100 vid ca 526 nm i vattenlösning med pH7

Utseende

Rött pulver eller granulat

Beskrivning

A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 526 nm vid pH 7
B. Röd lösning i vatten	

Renhetsgrad

Oorganiska jodider uttryckta som natriumjodid	Högst 0,1 %
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen (utom fluorescein)	Högst 4,0 %
Fluorescein	Högst 20 mg/kg
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
Tri-jodresorcinol	Högst 0,2 %
2-(2,4-dihydroxi-3,5-dijodbensoyl)bensoesyra	Högst 0,2 %
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % i en lösning med pH 7–8
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg
Substratpigment av aluminium	Metoden att bestämma ämnen som inte löses i saltsyra är inte tillämplig. Den ersätts med bestämning av ämnen som inte löses i natriumhydroxid, som får uppgå till högst 0,5 %, endast för detta färgämne.

E 128 RÖD 2G

Synonymer

CI Food Red 10, Azogermanine

Definition

Röd 2G består huvudsakligen av dinatrium-8-acetamid-1-hydroxi-2-fenylazonaftalen-3,6-disulfonat och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.

Röd 2G beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.

Klass

Monoazo

CI-nummer

18050

Einecs-nummer

223-098-9

Kemiskt namn

Dinatrium-8-acetamid-1-hydroxi-2-fenylazo-naftalen-3,6-disulfonat

Kemisk formel

 $C_{18}H_{13}N_3Na_2O_8S_2$

Molekylvikt

509,43

Innehåll

Minst 80 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt

 $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 620 vid ca 532 nm i vattenlösning**Utseende**

Rött pulver eller granulat

Beskrivning

A. Spektrometri

Maximum i vatten vid ca 532 nm

B. Röd lösning i vatten

Renhetsgrad

Ämnen som inte löses i vatten

Högst 0,2 %

Åtföljande färgämnen

Högst 2,0 %

Andra organiska föreningar än färgämnen:

5-acetamid-4-hydroxinaftalen-2,7-disulfonsyra

5-amino-4-hydroxinaftalen-2,7-disulfonsyra

}

Totalt högst 0,5 %

Osulfoonerade primära aromatiska aminer

Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)

Ämnen som kan extraheras med eter

Högst 0,2 % under neutrala förhållanden

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 10 mg/kg

Kviksilver

Högst 1 mg/kg

Kadmium

Högst 1 mg/kg

Tungmetaller (som Pb)

Högst 40 mg/kg

E 129 ALLURARÖTT AC

Synonymer

CI Food Red 17

Definition

Allurarött AC består huvudsakligen av dinatrium-1-(2-metoxi-5-metyl-4-sulfonat-fenylazo)naftalen-6-sulfonat och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.

Allurarött AC beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.

Klass

Monoazo

CI-nummer

16035

Einecs-nummer	247-368-0
Kemiskt namn	Dinatrium-2-hydroxi-1-(2-metoxi-5-metyl-4-sulfonatfenylazo)naftalen-6-sulfonat
Kemisk formel	$C_{18}H_{14}N_2Na_2O_8S_2$
Molekylvikt	496,42
Innehåll	Minst 85 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 540 vid ca 504 nm i vattenlösning med pH 7
Utseende	Mörkrött pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 504 nm
B. Röd lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 3,0 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
Natriumsalt av 6-hydroxi-2-naftalen-sulfonsyra	Högst 0,3 %
Sulfonsyra av 4-amino-5-metoxi-2-metylbensen	Högst 0,2 %
Dinatriumsalt av 6,6-oxibis-(2-naftalen-sulfonsyra	Högst 1,0 %
Osulfonyliserade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % i en lösning med pH 7
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 131 PATENTBLÅTT V

Synonymer

CI Food Blue 5

Definition

Patentblått V består huvudsakligen av kalcium- eller natriumföreningen av inre salt av [4- α -(4-dietylaminofenyl)-5-hydroxi-2,4-disulfofenyl-metyliden]-2,5-cyklohexadien-1-yliden)dietylammoniumhydroxid och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat och/eller kalciumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.

Även kalciumsalt är tillåtet.

Klass	Triarylmetan
CI-nummer	42051
Einecs-nummer	222-573-8
Kemiskt namn	Kalcium- eller natriumföreningen av inre salt av (4-(α (4-dietylaminofenyl)-5-hydroxi-2,4-disulfofenyl-metyliden)-2,5-cyklohexadien-yliden)dietylammoniumhydroxid
Kemisk formel	Kalciumföreningen: $C_{27}H_{31}N_2O_7S_2Ca_{1/2}$ Natriumföreningen: $C_{27}H_{31}N_2O_7S_2Na$

Molekylvikt	Kalciumföreningen: 579,72 Natriumföreningen: 582,67
Innehåll	Minst 85 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 000 vid ca 638 nm i vattenlösning med pH 5
Utseende	Mörkblått pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid 638 nm vid pH 5
B. Blå lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 2,0 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
3-hydroxibensaldehyd	} Totalt högst 0,5 %
3-hydroxibensoesyra	
3-hydroxi-4-sulfobensoesyra	
N,N-dietylaminobensen-sulfonsyra	
Leukobas	Högst 4,0 %
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % i en lösning med pH 5
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvikksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg
E 132 INDIGOTIN, INDIGOKARMIN	
Synonymer	CI Food Blue 1
Definition	Indigotin består huvudsakligen av en blandning av dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bi-indolylden-5,5'-disulfonat och dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bi-indolylden-5,7'-disulfonat och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna. Indigotin beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Indigoid
CI-nummer	73015
Einecs-nummer	212-728-8
Kemiskt namn	Dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bi-indolylden-5,5'-disulfonat
Kemisk formel	$C_{16}H_8N_2Na_2O_8S_2$
Molekylvikt	466,36
Innehåll	Minst 85 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt Dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bi-indolylden-5,7'-disulfonat: Högst 18 % $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 480 vid ca 610 nm i vattenlösning

Utseende	Mörkblått pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 610 nm
B. Blå lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Utom dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bi-indolylden-5,7'-disulfonat: Högst 1 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
Isatin-5-sulfonsyra	} Totalt högst 0,5 %
5-sulfoantranilsyra	
Antranilsyra	
Osulfonyl-primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg
E 133 BRILJANTBLÅTT FCF	
Synonymer	CI Food Blue 2
Definition	Briljantblått FCF består huvudsakligen av dinatrium-α-(4-(N-ethyl-3-sulfonatbensylamin)fenyl)-α-(4-N-ethyl-3-sulfonatbensylamin)cyclohexa-2,5-dienyliden) toluen-2-sulfonat och dess isomerer och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna. Briljantblått FCF beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Triarylmetan
CI-nummer	42090
Einecs-nummer	223-339-8
Kemiskt namn	Dinatrium- α -(4-(N-ethyl-3-sulfonatbensylamin)fenyl)- α -(4-N-ethyl-3-sulfonatbensylamin)cyclohexa-2,5-dienyliden)toluen-2-sulfonat
Kemisk formel	$C_{37}H_{34}N_2Na_2O_9S_3$
Molekylvikt	792,84
Innehåll	Minst 85 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 1 630 vid ca 630 nm i vattenlösning
Utseende	Rödaktigt blått pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 630 nm
B. Blå lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 6,0 %

Andra organiska föreningar än färgämnen:

Summan av 2-, 3- och 4-formylbensensulfonsyror	Högst 1,5 %
3-((etyl)(4-sulfofenyl)amino)-metylbensensulfonsyra	Högst 0,3 %
Leukobas	Högst 5,0 %
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % vid pH 7
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 140 (i) KLOROFYLLER

Synonymer

CI Natural Green 3, magnesiumklorofyll, magnesiumfeofytin

Definition

Klorofyller erhålls genom extraktion med lösningsmedel ur naturliga stammar av ätligt växtmaterial, gräs, lucern och nässlor. När lösningsmedlet därefter avlägsnas kan det naturligt förekommande kovalent bundna magnesiumet helt eller delvis avlägsnas från klorofyllerna så att motsvarande feofytiner erhålls. De viktigaste färgämnen är feofytiner och magnesiumklorofyller. Den extraherade produkten, från vilken lösningsmedlet har avlägsnats, innehåller andra pigment som t.ex. karotenoider samt oljor, fetter och vaxer som kommer från ursprungsmaterialet. Endast följande lösningsmedel får användas för extraktion: aceton, metyletylketon, diklormetan, koldioxid, metanol, etanol, propan-2-ol och hexan.

Klass	Porfyrin
CI-nummer	75810
Einecs-nummer	Klorofyller: 215-800-7, Klorofyll a: 207-536-6, Klorofyll b: 208-272-4
Kemiskt namn	De viktigaste färgämnen är: Ftyl(1 3 ² R,17S,18S)-3-(8-etyl-1 3 ² -metoxikarbonyl-2,7,12,18-tetrametyl-1 3'-oxo-3-vinyl-1 3 ¹ -1 3 ² -17,18-tetrahydrocyklopenta[at]-porfyrin-17-yl)propionat, (feofytin a), eller som magnesiumkomplexet (klorofyll a) Ftyl (1 3 ² R,17S,18S)-3-(8-etyl-7-formyl-1 3 ² -metoxikarbonyl-2,12,18-trimetyl-1 3'-oxo-3-vinyl-1 3 ¹ -1 3 ² -17,18-tetrahydrocyklopenta-[at]-porfyrin-17-yl)propionat, (feofytin b), eller som magnesiumkomplexet (klorofyll b)
Kemisk formel	Klorofyll a, magnesiumkomplex (klorofyll a): C ₅₅ H ₇₂ MgN ₄ O ₅ Klorofyll a: C ₅₅ H ₇₄ N ₄ O ₅ Klorofyll b, magnesiumkomplex (klorofyll b): C ₅₅ H ₇₀ MgN ₄ O ₆ Klorofyll b: C ₅₅ H ₇₂ N ₄ O ₆
Molekylvikt	Klorofyll a, magnesiumkomplex (klorofyll a): 893,51 Klorofyll a: 871,22 Klorofyll b, magnesiumkomplex (klorofyll b): 907,49 Klorofyll b: 885,20
Innehåll	Minst 10 % kombinerade klorofyller totalt samt dessas magnesiumkomplex E _{1 cm} ^{1 %} 700 vid ca 409 nm i kloroform

Utseende	Vaxartade klumpar vars färg varierar från olivgrönt till mörkgrönt beroende på innehållet av kovalent bundet magnesium	
Beskrivning		
Spektrometri	Maximum i kloroform vid ca 409 nm	
Renhetsgrad		
Återstoder av lösningsmedel	Aceton Metyletylketon Metanol Etanol Propanol-2-ol Hexan	} Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans
	Diklormetan	
Arsenik	Högst 3 mg/kg	
Bly	Högst 10 mg/kg	
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg	
Kadmium	Högst 1 mg/kg	
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg	

E 140 (ii) KLOROFYLLINER

Synonymer	CI naturligt grönt 5, Natriumklorofyllin, kaliumklorofyllin
Definition	Alkalisalterna av klorofylliner erhålls genom förtvålning av ett lösningsmedelsextrakt av naturliga stammar av ätliga växtmaterial, gräs, lucern och nässlor. Förtvålningen avlägsnar metyl- och fytolstergrupperna och kan delvis bryta upp cyklopentenylringen. Syragrupperna neutraliseras för att bilda kalium- och/eller natriumsalterna. Endast följande lösningsmedel får användas för extraktion: aceton, metyletylketon, diklormetan, koldioxid, metanol, etanol, propan-2-ol och hexan.
Klass	Porfyrin
CI-nummer	75815
Einecs-nummer	287-483-3
Kemiskt namn	De viktigaste färgämnen i deras syraformer är: — 3-(10-karboxylat-4-etyl-1,3,5,8-tetrametyl-9-oxo-2-vinylforbin-7-yl)propionat (klorofyll a) — 3-(10-karboxylat-4-etyl-3-formyl-1,5,8-trimetyl-9-oxo-2-vinylforbin-7-yl)propionat (klorofyll b) Beroende på hydrolysgraden kan cyklopentenylringen brytas upp, vilket leder till en tredje karboxylfunktion. Magnesiumkomplex kan även finnas med.
Kemisk formel	Klorofyllin a (syraform): $C_{34}H_{34}N_4O_5$ Klorofyllin b (syraform): $C_{34}H_{32}N_4O_6$
Molekylvikt	Klorofyllin a: 578,68 Klorofyllin b: 592,66 Båda kan ökas med en 18-dalton om cyklopentenylringen bryts upp.

Innehåll	Minst 95 % klorofylliner totalt om provet torkats vid ca 100 °C i 1 timme $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 700 vid ca 405 nm i vattenlösning med pH 9 $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 140 vid ca 653 nm i vattenlösning med pH 9													
Utseende	Mörkgrönt till blåsvart pulver													
Beskrivning														
Spektrometri	Maximum i vattenlösning av fosfatbuffert vid pH 9 vid ca 405 nm och ca 653 nm.													
Renhetsgrad														
Återstoder av lösningsmedel	<table><tr><td>Aceton</td><td rowspan="5">}</td><td rowspan="5">Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans</td></tr><tr><td>Metyletylketon</td></tr><tr><td>Metanol</td></tr><tr><td>Etanol</td></tr><tr><td>Propanol-2-ol</td></tr><tr><td>Hexan</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Diklormetan</td><td></td><td>Högst 10 mg/kg</td></tr></table>	Aceton	}	Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans	Metyletylketon	Metanol	Etanol	Propanol-2-ol	Hexan			Diklormetan		Högst 10 mg/kg
Aceton	}	Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans												
Metyletylketon														
Metanol														
Etanol														
Propanol-2-ol														
Hexan														
Diklormetan		Högst 10 mg/kg												
Arsenik	Högst 3 mg/kg													
Bly	Högst 10 mg/kg													
Kviksilver	Högst 1 mg/kg													
Kadmium	Högst 1 mg/kg													
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg													

E 141 (i) KOPPARKOMPLEX AV KOLORFYLLER

Synonymer	CI Natural Green 5, kopparklorofyll, kopparfeofytin
Definition	Kopparklorofyller erhålls genom att ett kopparsalt tillsätts till den substans som erhållits genom extraktion med lösningsmedel ur naturliga stammar av ätligt växtmaterial, gräs, lucern och nässlor. När lösningsmedlet har avlägsnats innehåller produkten andra pigment som t.ex. karotenoider samt oljor, fetter och vaxer som finns i ursprungsmaterialet. De viktigaste färgämnen är kopparfeofytiner. Endast följande lösningsmedel får användas för extraktion: aceton, metyletylketon, diklormetan, koldioxid, metanol, etanol, propan-2-ol och hexan.
Klass	Porfyrin
CI-nummer	75815
Einecs-nummer	Kopparklorofyll a: 239-830-5 Kopparklorofyll b: 246-020-5
Kemiskt namn	Ftytl-(13²R,17S,18S)-3-(8-etyl-13²-metoxikarbonyl-2,7,12,18-tetrametyl-13'-oxo-3-vinyl-13¹-13²-17,18-tetrahydrocyklopenta-[at]-porfyrin-17-yl)-propionat] koppar (II) (Kopparklorofyll a) Ftytl-(13²R,17S,18S)-3-(8-etyl-7-formyl-13²-metoxikarbonyl-2,12,18-trimetyl-13'-oxo-3-vinyl-13¹-13²-17,18-tetrahydrocyklopenta-[at]-porfyrin-17-yl)-propionat]koppar (II) (Kopparklorofyll b)
Kemisk formel	Kopparklorofyll a: C ₅₅ H ₇₂ Cu N ₄ O ₅ Kopparklorofyll b: C ₅₅ H ₇₀ Cu N ₄ O ₆
Molekylvikt	Kopparklorofyll a: 932,75 Kopparklorofyll b: 946,73
Innehåll	Minst 10 % kopparklorofyller totalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 540 vid ca 422 nm i kloroform $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 300 vid ca 652 nm i kloroform

Utseende	Vaxartade klumpar vars färg varierar från blågrönt till mörkgrönt beroende på ursprungsmaterialet
Beskrivning	
Spektrometri	Maximum i kloroform vid ca 422 nm och vid 652 nm
Renhetsgrad	
Återstoder av lösningsmedel	Aceton Metyletylketon Metanol Etanol Propanol-2-ol Hexan Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans
	Diklormetan Högst 10 mg/kg
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvikksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Kopparjoner	Högst 200 mg/kg
Koppar totalt	Högst 8,0 % av de totala kopparfeofytinerna

E 141 (ii) KOPPARKOMPLEX AV KLOROFYLLINER

Synonymer	Natriumkopparklorofyllin, kaliumkopparklorofyllin, CI Natural Green 5
Definition	Alkalisalterna av kopparklorofylliner erhålls genom att koppar tillsätts till den produkt som erhålls genom förtvålning av ett lösningsmedelsextrakt av naturliga stammar av ätliga växtmaterial, gräs, lucern och nässlor. Förtvålningen avlägsnar metyl- och fytolstergrupperna och kan delvis bryta upp cyklopentenylringen. När koppar tillsätts till de renade klorofyllinerna neutraliseras syragrupperna och bildar kalium- och/eller natriumsalt. Endast följande lösningsmedel får användas för extraktion: acetone, metyletylketon, diklormetan, koldioxid, metanol, etanol, propan-2-ol och hexan.
Klass	Porfyrin
CI-nummer	75815
Einecs-nummer	
Kemiskt namn	De viktigaste färgämnen i deras syraformer är: Kopparkomplex av 3-(10-karboxylat-4-etyl-1,3,5,8-tetrametyl-9-oxo-2-vinylforbin-7-yl)propionat (Kopparklorofyllin a) Kopparkomplex av 3-(10-karboxylat-4-etyl-3-formyl-1,5,8-trimetyl-9-oxo-2-vinylforbin-7-yl)propionat (Kopparklorofyllin b)
Kemisk formel	Kopparklorofyllin a (syraform): $C_{34}H_{32}Cu N_4O_5$ Kopparklorofyllin b (syraform): $C_{34}H_{30}Cu N_4O_6$
Molekylvikt	Kopparklorofyllin a: 640,20 Kopparklorofyllin b: 654,18 Kn för båda ökas med en 18-dalton om cyklopentenylringen bryts upp

Innehåll	Minst 95 % klorofylliner totalt i ett prov som torkats vid ca 100 °C i 1 timme $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 565 vid ca 405 nm i vattenlösning av fosfatbuffert med pH 7,5 $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 145 vid ca 630 nm i vattenlösning av fosfatbuffert med pH 7,5	
Utseende	Mörkgrönt till blåsvart pulver	
Beskrivning		
Spektrometri	Maximum i vattenlösning av fosfat vid pH 7,5 vid ca 405 nm och vid ca 630 nm	
Renhetsgrad		
Återstoder av lösningsmedel	Aceton Etylmetylketon Metanol Etanol Propanol-2-ol Hexan Diklormetan	} Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans } Högst 10 mg/kg
Arsenik	Högst 3 mg/kg	
Bly	Högst 10 mg/kg	
Kviksilver	Högst 1 mg/kg	
Kadmium	Högst 1 mg/kg	
Kopparjoner	Högst 200 mg/kg	
Koppar totalt	Högst 8,0 % av de totala kopparklorofyllinerna	

E 142 GRÖN S

Synonymer

CI Food Green 4, briljantgrön BS

Definition

Grön S består huvudsakligen av natrium N-[4-(dimetylamin)fenyl]2-hydroxi-3,6-disulfo-1-naftalenyl)metylen]-2,5-cyklohexadien-1-yliden]-N-metylmetanaminium och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade föreningarna.

Grön S beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt samt motsvarande substratpigment av aluminium är tillåtna.

Klass	Triarylmetan
CI-nummer	44090
Einecs-nummer	221-409-2
Kemiskt namn	Natrium-N-[4-[[4-(dimetylamin)fenyl](2-hydroxi-3,6-disulfo-1-naftalenyl)-metylen]2,5-cyklohexadien-1-yliden]-N-metylmetanaminium Natrium 5-[4-dimetylamin- α -(4-dimetyliminiocyklohexa-2,5-dienyliden)bensyl]-6-hydroxi-7-sulfonat-naftalen-2-sulfonat (alternativt kemiskt namn)
Kemisk formel	$C_{27}H_{25}N_2NaO_7S_2$
Molekylvikt	576,63
Innehåll	Minst 80 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 1 720 vid ca 632 nm i vattenlösning
Utseende	Mörkblått eller mörkgrönt pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid ca 632 nm

B. Blå eller grön lösning i vatten

Renhetsgrad

Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 1,0 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
4,4'-bis(dimetylamino)-bensylhydrylalkohol	Högst 0,1 %
4,4'-bis(dimetylamino)-bensofenon	Högst 0,1 %
3-hydroxinaftalen-2,7-disulfonsyra	Högst 0,2 %
Leukobas	Högst 5,0 %
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvikksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 150 a SOCKERKULÖR

Definition

Sockerkulör framställs genom kontrollerad värmebehandling av kolhydrater (i handeln tillgängliga livsmedelsklassade näringshaltiga sötningsmedel, som är monomererna glukos och fruktos och/eller dessas polymerer) (t.ex. glukossirap, sackaros och/eller invertsirap och dextros). För att underlätta karamelliseringen kan syror, alkalier och salter användas, med undantag för ammoniumföreningar och sulfiter.

Einecs-nummer

232-435-9

Utseende

Mörkbruna till svarta vätskor eller klumpar

Renhetsgrad

Färg som binds av DEAE-cellulosa	Högst 50 %
Färg som binds av fosforylcellulosa	Högst 50 %
Färgintensitet ⁽¹⁾	0,01-0,12
Totalt kväve	Högst 0,1 %
Totalt svavel	Högst 0,2 %
Arsenik	Högst 1 mg/kg
Bly	Högst 2 mg/kg
Kvikksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 25 mg/kg

⁽¹⁾ Färgintensiteten definieras som den absorbans som en 0,1 %-ig (volymvikt) vattenlösning av karamellfärgklumpar i en 1 cm kyvett visar vid 610 nm.

E 150 b SOCKERKULÖR, KAUSTIKSULFITPROCESSEN

Definition	Sockerkulör enligt kaustiksulfitprocessen framställs genom kontrollerad värmebehandling av kolhydrater (i handeln tillgängliga livsmedelsklassade näringshaltiga sötningsmedel, som är monomererna glukos och fruktos och/eller dessas polymerer, t.ex. glukossirap, sackaros och/eller invertsirap och dextros), med eller utan syror eller alkalier, i närvaro av sulfitföreningar (svavelsyra, kaliumsulfit, kaliumbisulfit, natriumsulfit och natriumbisulfit). Inga ammoniumföreningar används.
Einecs-nummer	232-435-9
Utseende	Mörkbruna till svarta vätskor eller klumpar
Renhetsgrad	
Färg som binds av DEAE-cellulosa	Över 50 %
Färgintensitet ⁽¹⁾	0,05–0,13
Totalt kväve	Högst 0,3 % ⁽²⁾
Svaveldioxid	Högst 0,2 % ⁽²⁾
Totalt svavel	0,3–3,5 % ⁽²⁾
Svavel som binds av DEAE-cellulosa	Över 40 %
Absorbansförhållande för färg som binds av DEAE-cellulosa	19–34
Absorbansförhållande (A 280/560)	Större än 50
Arsenik	Högst 1 mg/kg
Bly	Högst 2 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 25 mg/kg

E 150 c SOCKERKULÖR, AMMONIAKPROCESSEN

Definition	Sockerkulör enligt ammoniakprocessen framställs genom kontrollerad värmebehandling av kolhydrater (i handeln tillgängliga livsmedelsklassade näringshaltiga sötningsmedel, som är monomererna glukos och fruktos och/eller dessas polymerer (t.ex. glukossirap, sackaros och/eller invertsirap och dextros) med eller utan syror eller alkalier, i närvaro av ammoniumföreningar (ammoniumhydroxid, ammoniumkarbonat och ammoniumvätekarbonat och ammoniumfosfat). Inga sulfitföreningar används.
Einecs-nummer	232-435-9
Utseende	Mörkbruna till svarta vätskor eller klumpar
Renhetsgrad	
Färg som binds av DEAE-cellulosa	Högst 50 %
Färg som binds av fosforylcellulosa	Över 50 %
Färgintensitet ⁽¹⁾	0,08–0,36
Ammoniakkväve	Högst 0,3 % ⁽²⁾
4-metylimidazol	Högst 250 mg/kg ⁽²⁾
2-acetyl-4-tetrahydroxybutylimidazol	Högst 10 mg/kg ⁽²⁾

⁽¹⁾ Färgintensiteten definieras som den absorbans som en 0,1 %-ig (volymvikt) vattenlösning av karamellfärgklumpar i en 1 cm kyvett visar vid 610 nm.

⁽²⁾ Beräknat på ekvivalent färgbasis, dvs. uttryckt i form av en produkt som har en färgintensitet på 0,1 absorbansenheter.

Totalt svavel	Högst 0,2 % ⁽¹⁾
Totalt kväve	0,7–3,3 % ⁽¹⁾
Absorbansförhållande för färg som binds av fosforylcellulosa	13–35
Arsenik	Högst 1 mg/kg
Bly	Högst 2 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 25 mg/kg

E 150 d SOCKERKULÖR, AMMONIAKSULFITPROCESSEN

Definition

Sockerkulör enligt ammoniaksulfitprocessen framställs genom kontrollerad värmebehandling av kolhydrater (i handeln tillgängliga livsmedelsklassade näringshaltiga sötningsmedel som är monomererna glukos och fruktos och/eller dessas polymerer (t.ex. glukossirap, sackaros och/eller invertsirap och dextros) med eller utan syror eller alkalier, i närvaro av både sulfit- och ammoniumföreningar (svavelsyra, kaliumsulfit, kaliumbisulfit, natriumsulfit och natriumbisulfit, ammoniumhydroxid, ammoniumkarbonat, ammoniumvätekarbonat, ammoniumfosfat, ammoniumsulfat, ammoniumsulfit och ammoniumvätesulfit).

Einecs-nummer 232-435-9

Utseende

Mörkbruna till svarta vätskor eller klumpar

Renhetsgrad

Färg som binds av DEAE-cellulosa	Över 50 %
Färgintensitet ⁽²⁾	0,10–0,60
Ammoniakkväve	Högst 0,6 % ⁽¹⁾
Svaveldioxid	Högst 0,2 % ⁽¹⁾
4-metylimidazol	Högst 250 mg/kg ⁽¹⁾
Totalt kväve	0,3–1,7 % ⁽¹⁾
Totalt svavel	0,8–2,5 % ⁽¹⁾
Alkoholfällningens kväve/svavelförhållande	0,7–2,7
Alkoholfällningens absorbansförhållande ⁽³⁾	8–14
Absorbansförhållande ($A_{280/560}$)	Högst 50
Arsenik	Högst 1 mg/kg
Bly	Högst 2 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 25 mg/kg

E 151 BRILJANTSVART BN, SVART PN

Synonymer

CI Food Black 1

⁽¹⁾ Beräknat på ekvivalent färgbasis, dvs. uttryckt i form av en produkt som har en färgintensitet på 0,1 absorbansenheter.

⁽²⁾ Färgintensiteten definieras som den absorbans som en 0,1 %-ig (volymvikt) vattenlösning av karamellfärgklumpar i en 1 cm kyvett visar vid 610 nm.

⁽³⁾ Alkoholfällningens absorbansförhållande definieras som fällningens absorbans vid 280 nm dividerat med absorbansen vid 560 nm (1 cm kyvett).

Definition	Briljant svart BN består huvudsakligen av tetranatrium-4-acetamid-5-hydroxi-6-[7-sulfonat-4-(4-sulfonatfenylazo)-1-naftylazo]naftalen-1,7-disulfonat och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna. Briljant svart BN beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Bisazo
CI-nummer	28440
Einecs-nummer	219-746-5
Kemiskt namn	Tetranatrium-4-acetamid-5-hydroxi-6-[7-sulfonat-4-(4-sulfonatfenylazo)-1-naftylazo]naftalen-1,7-disulfonat
Kemisk formel	$C_{28}H_{17}N_5Na_4O_{14}S_4$
Molekylvikt	867,69
Innehåll	Minst 80 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 530 vid ca 570 nm i vattenlösning
Utseende	Svart pulver eller granulat
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten vid 570 nm
B. Svartblå lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 10 % (uttryckt i 100 % färghalt)
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
4-acetamid-5-hydroxinaftalen-1,7-disulfonsyra	} Totalt högst 0,8 %
4-amino-5-hydroxinaftalen-1,7-disulfonsyra	
8-aminonaftalen-2-sulfonsyra	
4,4'-diazaminodi-(bensensulfonsyra)	
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % under neutrala förhållanden
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 153 VEGETABILISKT KOL, CARBO MEDICINALIS VEGETALIS

Synonymer Vegetabiliskt svart

Definition Vegetabiliskt kol framställs genom pyrolys av vegetabiliskt material såsom trä, cellulosaester, torv, kokosnöt och andra skal. Råmaterialet pyrolyseras vid höga temperaturer. Det består huvudsakligen av finfördelat kol. Det kan innehålla mindre mängder kväve, väte och syre. Efter framställning kan viss fukt absorberas på produkten.

CI-nummer	77266
Einecs-nummer	215-609-9
Kemiskt namn	Kol
Kemisk formel	C
Molekylvikt	12,01
Innehåll	Minst 95 % kol i vatten- och askfri produkt
Utseende	Svart pulver, utan lukt och smak
Beskrivning	
A. Löslighet	Olösligt i vatten och i organiska lösningsmedel
B. Förbränning	När det upphettas till rödglödgat tillstånd brinner det långsamt utan låga
Renhetsgrad	
Aska (totalt)	Högst 4,0 % (antändningstemperatur: 625 °C)
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg
Polyaromatiska kolväten	Det extrakt som erhålls genom extraktion av 1 g av produkten med 10 g rent cyklohexan i en kontinuerlig extraktionsapparat ska vara färglöst och extraktets fluorescens i ultraviolett ljus är inte intensivare än fluorescensen hos en lösning av 0,100 mg kininsulfat i 1 000 ml 0,01 M svavelsyra.
Förlust vid torkning	Högst 12 % (120 °C, fyra timmar)
Ämnen som löses i alkaliska lösningar	Det filtrat som erhålls genom kokning och filtrering av 2 g av provet med 20 ml N natriumhydroxid ska vara färglöst.
E 154 BRUN FK	
Synonymer	CI Food Brown 1
Definition	Brun FK består huvudsakligen av en blandning av I natrium-4-(2,4-diaminofenylazo)bensenulfonat II natrium-4-(4,6-diamino-m-tolyazo)bensenulfonat III dinatrium-4,4'-(4,6-diamino-1,3-fenyl-bisazo)di(bensenulfonat) IV dinatrium-4,4'-(2,4-diamino-1,3-fenyl-bisazo)di(bensenulfonat) V dinatrium-4,4'-(2,4-diamino-5-metyl-1,3-fenyl-bisazo)di(bensenulfonat) VI trinatrium-4,4',4''-(2,4-diaminobensen-1,3,5-tri-azo)tri(bensenulfonat) och åtföljande färgämnen samt vatten, natriumklorid och/eller natriumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna. Brun FK beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Azo (en blandning av mono-, bis- och trisazofärger)
Einecs-nummer	

Kemiskt namn	En blandning av I natrium-4-(2,4-diaminofenylazo)bensensulfonat II natrium-4-(4,6-diamino-m-tolyazo)bensensul-fonat III dinatrium-4,4'-(4,6-diamino-1,3-fenylen-bisazo)di(bensensulfonat) IV dinatrium-4,4'-(2,4-diamino-1,3-fenylen-bisazo)di(bensensulfonat) V dinatrium-4,4'-(2,4-diamino-5-metyl-1,3-feny-lenbisazo)di(bensensulfo-nat) VI trinatrium-4,4',4''-(2,4-diaminobensen-1,3,5-tri-sazo)tri(bensensulfonat)
Kemisk formel	I $C_{12}H_{11}N_4NaO_3S$ II $C_{13}H_{13}N_4NaO_3S$ III $C_{18}H_{14}N_6Na_2O_6S_2$ IV $C_{18}H_{14}N_6Na_2O_6S_2$ V $C_{19}H_{16}N_6Na_2O_6S_2$ VI $C_{24}H_{17}N_8Na_3O_9S_3$
Molekylvikt	I 314,30 II 328,33 III 520,46 IV 520,46 V 534,47 VI 726,59
Innehåll	Minst 70 % färgämnen totalt Av de totalt förekommande färgämnena ska proportionerna mellan kompo-nenterna inte överstiga I 26 % II 17 % III 17 % IV 16 % V 20 % VI 16 %
Utseende	Rödbrunt pulver eller granulat
Beskrivning	
Orange till rödaktig lösning	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 3,5 %
Andra organiska föreningar än fär-gämnen:	
4-aminobensen-1-sulfonsyra	Högst 0,7 %
m-fenylendiamin och 4-metyl-m-fenylendiamin	Högst 0,35 %
Andra osulfonerade primära aro-matiska aminer än m-fenylendiamin och 4-metyl-m-fenylendiamin	Högst 0,007 % (uttryckta som anilin)

Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % i en lösning med pH 7
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 155 BRUN HT	
Synonymer	CI Food Brown 3
Definition	Brun HT består huvudsakligen av dinatrium-4,4'-(2,4-dihydroxi-5-hydroximetyl-1,3-fenylbisazo)di(naftalen-1-sulfonat) och åtföljande färgämnen samt natriumklorid och/eller natriumsulfat som de primära ofärgade komponenterna. Brun HT beskrivs som natriumsaltet. Även kalcium- och kaliumsalt är tillåtna.
Klass	Bisazo
CI-nummer	20285
Einecs-nummer	224-924-0
Kemiskt namn	Dinatrium-4,4'-(2,4-dihydroxi-5-hydroximetyl-1,3-fenylbisazo)di(naftalen-1-sulfonat)
Kemisk formel	$C_{27}H_{18}N_4Na_2O_9S_2$
Molekylvikt	652,57
Innehåll	Minst 70 % färgämnen totalt, uttryckta som natriumsalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 403 vid ca 460 nm i vattenlösning vid pH 7 Rödbunt pulver eller granulat
Utseende	
Beskrivning	
A. Spektrometri	Maximum i vatten med pH 7 vid ca 460 nm
B. Brun lösning i vatten	
Renhetsgrad	
Ämnen som inte löses i vatten	Högst 0,2 %
Åtföljande färgämnen	Högst 10 % (TLC-metod)
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
4-aminonafalen-1-sulfonsyra	Högst 0,7 %
Osulfonerade primära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	Högst 0,2 % lösning med pH 7
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 160 a (i) BLANDADE KAROTENER	
1. <i>Karotener från växter</i>	
Synonymer	CI Food Orange 5

Definition

Blandade karotener erhålls genom lösningsmedelsextraktion ur naturliga stammar av ätliga växter, morötter, vegetabiliska oljor, gräs, alfalfagräs (lucerne) och nässlor.

Det viktigaste färgämnet består av karotenoider, främst beta-karoten. Alfa- och gamma-karoten och andra pigment kan ingå. Utöver färgpigment kan detta ämne innehålla oljor, fetter och vaxer som förekommer naturligt i utgångsmaterialet.

Endast följande lösningsmedel får användas vid extraktionen: aceton, metyletylketon, metanol, etanol, propan-2-ol, hexan ⁽¹⁾, diklormetan och koldioxid.

Klass

Karotenoid

CI-nummer

75130

Einecs-nummer

230-636-6

Kemisk formel

 β -karoten: $C_{40}H_{56}$

Molekylvikt

 β -karoten: 536,88

Innehåll

Innehållet av karotener (uttryckt som β -karoten) är minst 5 %. För produkter som erhållits genom extraktion ur vegetabiliska oljor: minst 0,2 % i ätliga fetter.

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 vid cirka 440 nm–457 nm i cyklohexan.

Identifiering

Spektrometri

Maximalt i cyklohexan vid 440–457 nm och 470–486 nm.

Renhetsgrad

Lösningsmedelsrester

Aceton

Metyletylketon

Metanol

Propanol-2-ol

Hexan

Etanol

Diklormetan

Högst 50 mg/kg,
var för sig eller
tillsammans

Högst 10 mg/kg

Bly

Högst 5 mg/kg

2. Karotener från alger**Synonymer**

CI Food Orange 5

Definition

Blandade karotener kan också framställas ur naturliga stammar av algen *Dunaliella salina*, som odlas i stora saltsjöar i Whyalla i södra Australien. β -karoten erhålls genom extraktion med hjälp av en eterisk olja. Beredningen är en 20- till 30-procentig suspension i matolja. Förhållandet mellan cis- och transomerer är 50/50 till 71/29.

Det viktigaste färgämnet består av karotenoider, främst β -karoten. alfa-karoten, lutein, zeaxantin och β -kryptoxantin kan ingå. Utöver färgpigment kan detta ämne innehålla oljor, fetter och vaxer som förekommer naturligt i utgångsmaterialet.

Klass

Karotenoid

CI-nummer

75130

Kemisk formel

 β -karoten: $C_{40}H_{56}$

Molekylvikt

 β -karoten: 536,88

Innehåll

Innehållet av karotener (uttryckt som β -karoten) är minst 20 %.

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 vid cirka 440–457 nm i cyklohexan

Identifiering

Spektrometri

Maximalt i cyklohexan vid 440–457 nm och 474–486 nm

⁽¹⁾ Bensen högst 0,05 % v/v.

Renhetsgrad

Naturliga tokoferoler i matolja

Högst 0,3 %

Bly

Högst 5 mg/kg

E 160 a (ii) BETAKAROTEN

1. Betakaroten**Synonymer**

CI Food Orange 5

Definition

Dessa specifikationer gäller för det mesta alla transomerer av β -karoten tillsammans med mindre mängder av andra karotenoider. Utspädda och stabiliserade beredningar kan ha olika förhållanden mellan cis- och trans-isomerer.

Klass

Karotenoid

CI-nummer

40800

Eines-nummer

230-636-6

Kemisk beteckning

 β -karoten, β,β -karoten

Kemisk formel

 $C_{40}H_{56}$

Molekylvikt

536,88

Innehåll

Minst 96 % färgämnen totalt (uttryckt som β -karoten). $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 vid cirka 440–457 nm i cyklohexan**Beskrivning**

Röda till brunröda kristaller eller kristallint pulver.

Identifiering

Spektrometri

Maximalt i cyklohexan vid 453–456 nm.

Renhetsgrad

Sulfataska

Högst 0,2 %

Åtföljande färgämnen

Andra karotenoider än β -karoten: Högst 3,0 % av den totala mängden färgämnen.

Bly

Högst 2 mg/kg

2. Betakaroten från Blakeslea trispora**Synonymer**

CI Food Orange 5

Definition

Erhålls genom en jäsningsprocess där en blandkultur av två parningstyper (+) och (-) ur naturliga stammar av svampen *Blakeslea trispora* används. β -karoten erhålls genom extraktion ur biomassan med etylacetat eller isobutylacetat följt av isopropylalkohol och tillåts kristallisera. Den kristalliserade produkten består huvudsakligen av trans- β -karoten. På grund av den naturliga processen består cirka 3 % av produkten av blandade karotener, vilket är specifikt för produkten.

Klass

Karotenoid

CI-nummer

40800

Eines-nummer

230-636-6

Kemisk beteckning

 β -karoten, β,β -karoten

Kemisk formel

 $C_{40}H_{56}$

Molekylvikt

536,88

Innehåll

Minst 96 % färgämnen totalt (uttryckt som β -karoten). $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 vid cirka 440–457 nm i cyklohexan**Beskrivning**

Röda, brunröda eller lilaviolettera kristaller eller kristallint pulver (färgen varierar beroende på vilket extraktionsmedel som används och kristalliseringsförhållandena).

Identifiering

Spektrometri

Maximalt i cyklohexan vid 453–456 nm.

Renhetsgrad

Lösningsmedelsrester	Etylacetat	} Högst 0,8 %, var för sig eller tillsammans
	Etanol	
	Isobutylacetat: högst 1,0 %	
	Isopropylalkohol: högst 0,1 %	
Sulfataska	Högst 0,2 %	
Åtföljande färgämnen	Andra karotenoider än β -karoten: högst 3,0 % av den totala mängden färgämnen.	
Bly	Högst 2 mg/kg	
Mykotoxiner:		
Aflatoxin B1	Inga	
T2	Inga	
Ochratoxin	Inga	
Zearalenon	Inga	
Mikrobiologi:		
Mögelsvampar	Högst 100/g	
Jästsvampar	Högst 100/g	
Salmonella	Inga i 25 g	
Escherichia coli	Inga i 5 g	

E 160 b ANNATTOEXTRAKT, BIXIN, NORBIXIN

Synonymer

CI Natural Orange 4

Definition

Klass	Karotenoid
CI-nummer	75120
Einecs-nummer	Annatto: 215-735-4 Extrakt av annattofrö: 289-561-2 Bixin: 230-248-7
Kemiskt namn	Bixin: 6'-metylhydrogen-9'-cis-6,6'-diapokaroten-6,6'-dioat 6'-metylhydrogen-9'-trans-6,6'-diapokaroten-6,6'-dioat Norbixin: 9'cis-6,6'-diapokaroten-6,6'-diosyra 9'-trans-6,6'-diapokaroten-6,6'-diosyra
Kemisk formel	Bixin: $C_{25}H_{30}O_4$ Norbixin: $C_{24}H_{28}O_4$
Molekylvikt	Bixin: 394,51 Norbixin: 380,48

Utseende

Rödbrunt pulver, rödbrun suspension eller lösning

Beskrivning

Spektrometri	(Bixin) Maximum i kloroform vid ca 502 nm
	(Norbixin) Maximum i utspädd KOH-lösning vid ca 482 nm

i) Bixin och norbixin som extraherats med lösningsmedel			
Definition	Bixin erhålls genom extraktion ur det yttre skiktet på annattoträdets (<i>Bixa orellana</i> L.) frö med en eller flera av följande lösningsmedel: aceton, metanol, hexan eller diklormetan och koldioxid varefter lösningsmedlet avlägsnas. Norbixin erhålls genom hydrolys av vattenhaltig alkali av extraherat bixin. Bixin och norbixin kan innehålla annat material som extraherats ur annattofröet. Bixinpulver innehåller flera färgbeståndsdelar, av vilka det viktigaste enstaka färgämnet är bixin, som kan förekomma både i cis- och i transform. Termiska nedbrytningsprodukter kan också förekomma. Norbixinpulver innehåller hydrolysisprodukten av bixin, i form av natrium- eller kaliumsalt som det viktigaste färgämnet. Både cis- och transformer kan förekomma.		
Innehåll	Bixinpulver: Minst 75 % karotenoider totalt, uttryckta som bixin Norbixinpulver: Minst 25 % karotenoider totalt, uttryckta som norbixin (Bixin) $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 870 vid ca 502 nm i kloroform (Norbixin) $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 870 vid ca 502 nm i KOH-lösning		
Renhetsgrad			
Återstoder av lösningsmedel	Aceton Metanol Hexan Diklormetan	} Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans Högst 10 mg/kg	
Arsenik	Högst 3 mg/kg		
Bly	Högst 10 mg/kg		
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg		
Kadmium	Högst 1 mg/kg		
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg		
ii) Annatto extraherat med alkali			
Definition	Vattenlösligt annattoextrakt erhålls genom extraktion med vattenhaltig alkali (natrium- eller kaliumhydroxid) ur det yttersta skiktet av annattoträdets (<i>Bixa orellana</i> L.) frö. Vattenlösligt annattoextrakt innehåller norbixin, som är hydrolysisprodukten av bixin, i form av natrium- eller kaliumsalt som viktigaste färgämne. Både cis- och transformer kan förekomma.		
Innehåll	Minst 0,1 % av den totala mängden karotenoider, uttryckt som norbixin Norbixin: $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 870 vid ca 482 nm i KOH-lösning		
Renhetsgrad			
Arsenik	Högst 3 mg/kg		
Bly	Högst 10 mg/kg		
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg		
Kadmium	Högst 1 mg/kg		
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg		

iii) Annatto extraherat med olja

Definition

Annattoextrakt i olja, som lösning eller suspension, erhålls genom extraktion ur det yttersta skiktet av annattotrådets (*Bixa orellana* L.) frö med ätlig vegetabilisk olja. Annattoextrakt i olja innehåller flera färgämnen, av vilka bixin är det viktigaste enstaka färgämnet. Bixin kan förekomma i både cis- och transformer.

Innehåll

Minst 0,1 % av den totala mängden karotenoider, uttryckt som bixin

Bixin: $E_{1\text{ cm}}^{1\%} 2\,870$ vid ca 502 nm i kloroform

Renhetsgrad

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 10 mg/kg

Kvicksilver

Högst 1 mg/kg

Kadmium

Högst 1 mg/kg

Tungmetaller (som Pb)

Högst 40 mg/kg

E 160 c PAPRIKAEXTRAKT, KAPSANTIN, KAPSORUBIN

Synonymer

Paprika Oleoresin

Definition

Paprikaextrakt erhålls genom extraktion med lösningsmedel ur malda fruktkapslar av naturliga paprikasorter, *Capsicum annuum* L., med eller utan frön, som innehåller de viktigaste färgämnena i denna krydda. De viktigaste färgämnena är kapsantin och kapsorubin. Det är känt att paprika innehåller en lång rad andra färgämnen.

Endast följande lösningsmedel får användas vid extraktion: metanol, etanol, aceton, hexan, diklormetan, etylacetat och koldioxid.

Klass

Karotenoid

Einecs-nummer

Kapsantin: 207-364-1

Kapsorubin: 207-425-2

Kemiskt namn

Kapsantin: (3R,3'S,5'R)-3,3'-dihydroxi-β,k-karoten-6-ett

Kapsorubin: (3R,3'S,5'R)-3,3'-dihydroxi-k,k-karoten-6,6'-dion

Kemisk formel

Kapsantin: $C_{40}H_{56}O_3$

Kapsorubin: $C_{40}H_{56}O_4$

Molekylvikt

Kapsantin: 584,85

Kapsorubin: 600,85

Innehåll

Paprikaextrakt: Minst 7,0 % karotenoider

Kapsantin/kapsorubin: Minst 30 % av den totala mängden karotenoider

$E_{1\text{ cm}}^{1\%} 2\,100$ vid ca 462 nm i aceton

Utseende

Mörkröd viskös vätska

Beskrivning

A. Spektrometri

Maximum i aceton vid ca 462 nm

B. Färgreaktion

En djup blå färg bildas när en droppe svavelsyra tillsätts till en droppe av provet i 2-3 droppar kloroform.

Renhetsgrad

Återstoder av lösningsmedel

Etylacetat

Metanol

Etanol

Aceton

Hexan

Diklormetan

Högst 50 mg/kg,
var för sig eller
tillsammans

Högst 10 mg/kg

Kapsaicin	Högst 250 mg/kg
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 160 d LYKOPEN										
Synonymer	Natural Yellow 27									
Definition	Lykopen erhålls genom extraktion med lösningsmedel ur naturliga tomat-sorter (<i>Lycopersicon esculentum</i> L.) varefter lösningsmedlet avlägsnas. Endast följande lösningsmedel får användas: diklormetan, koldioxid, etylacetat, acetone, propan-2-ol, metanol, etanol, hexan. Det viktigaste färgämnet är lykopen. Mindre mängder av andra karotenoida pigment kan ingå. Utöver andra färgpigment kan produkten innehålla oljor, fetter, vaxer och smakämnen som finns naturligt i tomater.									
Klass	Karotenoid									
CI-nummer	75125									
Kemiskt namn	Lykopen, Ψ , Ψ -karoten									
Kemisk formel	$C_{40}H_{56}$									
Molekylvikt	536,85									
Innehåll	Minst 5,0 % färgämnen totalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 3 450 vid ca 472 nm i hexan									
Utseende	Mörkröd viskös vätska									
Beskrivning										
Spektrometri	Maximum i hexan vid ca 472 nm									
Renhetsgrad										
Återstoder av lösningsmedel	<table> <tr> <td>Etylacetat</td><td rowspan="5">} Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans</td></tr> <tr> <td>Metanol</td></tr> <tr> <td>Etanol</td></tr> <tr> <td>Aceton</td></tr> <tr> <td>Hexan</td></tr> <tr> <td>Propan-2-ol</td><td rowspan="2">} Högst 10 mg/kg</td></tr> <tr> <td>Diklormetan</td></tr> </table>	Etylacetat	} Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans	Metanol	Etanol	Aceton	Hexan	Propan-2-ol	} Högst 10 mg/kg	Diklormetan
Etylacetat	} Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans									
Metanol										
Etanol										
Aceton										
Hexan										
Propan-2-ol	} Högst 10 mg/kg									
Diklormetan										
Sulfataska	Högst 0,1 %									
Arsenik	Högst 3 mg/kg									
Bly	Högst 10 mg/kg									
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg									
Kadmium	Högst 1 mg/kg									
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg									

E 160 e BETA-APO-8'-KAROTENAL (C30)

Synonymer	CI Food Orange 6
------------------	------------------

Definition	Dessa specifikationer gäller för de flesta transisomerer av β -apo-8'-karotenal tillsammans med mindre mängder av andra karotenoider. Utspädda och stabila former framställs av β -apo-8'-karotenal som motsvarar dessa specifikationer och omfattar lösningar eller suspensioner av β -apo-8'-karotenal i ätliga fetter eller oljor, emulsioner och vattenlösliga pulver. Dessa beredningar kan ha olika förhållanden mellan cis- och transisomerer.
Klass	Karotenoid
CI-nummer	40820
Einecs-nummer	214-171-6
Kemiskt namn	β -apo-8'-karotenal, trans- β -apo-8'-karotenaldehyd
Kemisk formel	$C_{30}H_{40}O$
Molekylvikt	416,65
Innehåll	Minst 96 % av den totala mängden färgämnen $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 640 vid ca 460–462 nm i cyklohexan
Utseende	Mörkvioletta kristaller med metallglans eller ett kristallint pulver
Beskrivning	
Spektrometri	Maximum i cyklohexan vid ca 460–462 nm
Renhetsgrad	
Sulfataska	Högst 0,1 %
Åtföljande färgämnen	Andra karotenoider än β -apo-8'-karotenal: Högst 3,0 % av den totala mängden färgämnen
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 160 f ETYLESTER AV BETA-APO-8'-KAROTENSYRA (C30)

Synonymer	CI Food Orange 7, β -apo-8'-karotenester
Definition	Dessa specifikationer gäller för de flesta transisomerer av etylester av β -apo-8'-karotensyra tillsammans med mindre mängder av andra karotenoider. Utspädda och stabila former framställs av etylester av β -apo-8'-karotensyra som motsvarar dessa specifikationer och omfattar lösningar eller suspensioner av etylester av β -apo-8'-karotensyra i ätliga fetter eller oljor, emulsioner och vattenlösliga pulver. Dessa beredningar kan ha olika förhållanden mellan cis- och transisomerer.
Klass	Karotenoid
CI-nummer	40825
Einecs-nummer	214-173-7
Kemiskt namn	Etylster av β -apo-8'-karotensyra, etyl-8'-apo- β -karoten-8'-oat
Kemisk formel	$C_{32}H_{44}O_2$
Molekylvikt	460,70
Innehåll	Minst 96 % av den totala mängden färgämnen $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 550 vid ca 449 nm i cyklohexan
Utseende	Röda till rödvioletta kristaller eller ett rött till rödviolett kristallint pulver
Beskrivning	
Spektrometri	Maximum i cyklohexan vid ca 449 nm

Renhetsgrad

Sulfataska	Högst 0,1 %
Åtföljande färgämnen	Andra karotenoider än etylester av β -apo-8'-karotensyra: Högst 3,0 % av den totala mängden färgämnen
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvikksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 161 b LUTEIN**Synonymer**

Blandade karotenoider, xantofyller

Definition

Lutein erhålls genom extraktion med lösningsmedel ur naturliga stammar av ätliga frukter och växter, gräs, lucern (alfalfa) och *tagetes erecta*. Det viktigaste färgämnet består av karotenoider av vilka lutein och dess fettsyrastrar står för huvuddelen. Olika mängder karotener ingår också. Lutein kan innehålla fetter, oljor och vaxer som finns naturligt i växtmaterialet.

Endast följande lösningsmedel får användas till extraktionen: metanol, etanol, propan-2-ol, hexan, aceton, metyletylketon, diklormetan och koldioxid.

Klass	Karotenoid
Einecs-nummer	204-840-0
Kemiskt namn	3,3'-dihydroxi-d-karoten
Kemisk formel	$C_{40}H_{56}O_2$
Molekylvikt	568,88
Innehåll	Minst 4,0 % av den totala mängden färgämnen, uttryckta som lutein $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 550 vid ca 445 nm i kloroform/etanol (10 + 90) eller hexan/etanol/aceton (80 + 10 + 10)

Utseende

Mörk, gulbrun vätska

Beskrivning

Spektrometri	Maximum i kloroform/etanol (10 + 90) vid ca 445 nm
--------------	--

Renhetsgrad

Återstoder av lösningsmedel	Etylacetat Metyletylketon Metanol Etanol Propan-2-ol Hexan	} Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans
	Diklormetan	Högst 10 mg/kg
Arsenik	Högst 3 mg/kg	
Bly	Högst 10 mg/kg	
Kvikksilver	Högst 1 mg/kg	
Kadmium	Högst 1 mg/kg	
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg	

E 161 g KANTAXANTIN

Synonymer

CI Food Orange 8

Definition

Dessa specifikationer gäller för de flesta transisomerer av kantaxantin tillsammans med mindre mängder av andra karotenoider. Utspädda och stabila former framställs av kantaxantin som motsvarar dessa specifikationer och omfattar lösningar eller suspensioner av kantaxantin i ätliga fetter eller oljor, emulsioner och vattenlösliga pulver. Dessa beredningar kan ha olika förhållanden mellan cis- och transisomerer.

Klass

Karotinoid

CI-nummer

40850

Einecs-nummer

208-187-2

Kemiskt namn

 β -karoten-4,4'-dion, kantaxantin, 4,4'-dioxo- β -karoten

Kemisk formel

 $C_{40}H_{52}O_2$

Molekylvikt

564,86

Innehåll

Minst 96 % av den totala mängden färgämnen (uttryckta som kantaxantin)

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 200 vid ca 485 nm i kloroform
at 468–472 nm i petroleumeter
at 464–467 nm i cyklohexan

Utseende

Mörkvioletta kristaller eller mörkviolett kristallint pulver

Beskrivning

Spektrometri

Maximum i kloroform vid ca 485 nm
Maximum i cyklohexan vid 468–472 nm
Maximum i petroleumeter 464–467 nm

Renhetsgrad

Sulfataska

Högst 0,1 %

Åtföljande färgämnen

Andra karotenoider än kantaxantin: Högst 5,0 av den totala mängden färgämnen

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 10 mg/kg

Kviksilver

Högst 1 mg/kg

Kadmium

Högst 1 mg/kg

Tungmetaller (som Pb)

Högst 40 mg/kg

E 162 RÖDBETSROTT, BETANIN

Definition

Rödbetsrött erhålls ur roten hos naturliga rödbetssorter (*Beta vulgaris* L. sort rubra) genom att saften pressas ur krossade betor och efterföljande berikning av den aktiva substansen. Färgämnet är sammansatt av olika pigment som alla tillhör klassen betalain. Det viktigaste färgämnet består av betacyaniner (rött) av vilka betanin står för 75–95 %. Mindre mängder betaxantin (gult) och nedbrytningsprodukter av betalainer (ljusbrunt) kan ingå.

Utöver färgpigmenten består saften eller extraktet av sockerarter, salter, och/eller proteiner som finns naturligt i rödbetor. Lösningen kan vara koncentrerad och vissa produkter kan vara raffinerade så att det mesta av sockret, salterna och proteinerna har avlägsnats.

Klass

Betalain

Einecs-nummer	231-628-5
Kemiskt namn	(S-(R',R')-4-(2-(2-karboxi-5(β-D-glucopyranosyloxi)-2,3-dihydro-6-hydroxi-1H-indol-1-yl)ethenyl)-2,3-dihydro-2,6-pyridin-dikarboxylsyra,1-(2-(2,6-dikarboxi-1,2,3,4-tetrahydro-4-pyridyliden)etyliden)-5-beta-D-glukopyranosyloxi)-6-hydroxiindolium-2-karboxylat
Kemisk formel	C ₂₄ H ₂₆ N ₂ O ₁₃
Molekylvikt	550,48
Innehåll	Minst 0,4 % rött färgämne (uttryckt som betanin) E _{1 cm} ^{1 %} 1 120 vid ca 535 nm i vattenlösning med pH 5
Utseende	Röd eller mörkröd vätska, pasta, pulver eller klumpar
Beskrivning	
Spektrometri	Maximum i vatten med pH 5 vid ca 535 nm
Renhetsgrad	
Nitrat	Högst 2 g nitratanjon/g rött färgämne (beräknat enligt texten till Innehåll)
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

E 163 ANTOCYANER

Definition	Antocyaner erhålls genom extraktion med sulfittvatten, surgjort vatten, koldioxid, metanol eller etanol ur naturliga grönsakssorter och ätliga frukter. Antocyaner innehåller vanliga beståndsdelar från ursprungsmaterialet, nämligen antocyan, organiska syror, tanniner, sockerarter, mineraler osv., men inte nödvändigtvis i samma proportioner som i ursprungsmaterialet.
Klass	Antocyan
Einecs-nummer	208-438-6 (cyanidin), 205-125-6 (peonidin), 208-437-0 (delfinidin), 211-403-8 (malvidin), 205-127-7 (pelargonidin)
Kemiskt namn	3,3',4',5,7-pentahydroxi-flavyliumklorid (cyanidin) 3,4',5,7-tetrahydroxi-3'-metoxiflavylumklorid (peonidin) 3,4',5,7-tetrahydroxi-3',5'-dimetoxiflavylumklorid (malvidin) 3,5,7-trihydroxi-2-(3,4,5-trihydroxifenyl)-1-bensopyryliumklorid (delfinidin) 3,3',4',5,7-pentahydroxi-5'-metoxiflavylumklorid (petunidin) 3,5,7-trihydroxi-2-(4-hydroxifenyl)-1-bensopyryliumklorid (pelargonidin)
Kemisk formel	Cyanidin: C ₁₅ H ₁₁ O ₆ Cl Peonidin: C ₁₆ H ₁₃ O ₆ Cl Malvidin: C ₁₇ H ₁₅ O ₇ Cl Delfinidin: C ₁₅ H ₁₁ O ₇ Cl Petunidin: C ₁₆ H ₁₃ O ₇ Cl Pelargonidin: C ₁₅ H ₁₁ O ₅ Cl

Molekylvikt	Cyanidin: 322,6 Peonidin: 336,7 Malvidin: 366,7 Delfinidin: 340,6 Petunidin: 352,7 Pelargonidin: 306,7	
Innehåll	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 300 för det rena pigmentet 515–535 nm vid pH 3,0	
Utseende	Purpurrod vätska, pasta eller pulver med en svag karakteristisk lukt	
Beskrivning		
Spektrometri	Maximum in methanol with 0,01 % conc. HCl Cyanidin: 535 nm Peonidin: 532 nm Malvidin: 542 nm Delfinidin: 546 nm Petunidin: 543 nm Pelargonidin: 530 nm	
Renhetsgrad		
Återstoder av lösningsmedel	Metanol Etanol	} Högst 50 mg/kg, var för sig eller tillsammans
Svaveldioxid	Högst 1 000 mg/kg per procentenhet pigment	
Arsenik	Högst 3 mg/kg	
Bly	Högst 10 mg/kg	
Kviksilver	Högst 1 mg/kg	
Kadmium	Högst 1 mg/kg	
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg	

E 170 KALCIUMKARBONAT

Synonymer	CI Pigment White 18, krita
Definition	Kalciumkarbonat är den produkt som erhålls från mald kalksten eller genom att fälla ut kalciumjoner med karbonationer.
Klass	Oorganisk
CI-nummer	77220
Einecs-nummer	Kalciumkarbonat: 207-439-9 Kalksten: 215-279-6
Kemiskt namn	Kalciumkarbonat
Kemisk formel	CaCO_3
Molekylvikt	100,1
Innehåll	Minst 98 % i vattenfri produkt
Utseende	Vitt kristallint eller amorft, luktlöst pulver utan smak
Beskrivning	
Löslighet	Praktiskt taget olösligt i vatten och i alkohol. Löses med gasutveckling i utspädd ättiksyra och i utspädd saltsyra och i utspädd nitritsyra. Efter kokning reagerar lösningarna positivt vid prov för kalcium.

Renhetsgrad

Förlust vid torkning	Högst 2,0 % (200 °C, 4 timmar)
Ämnen som inte löses i syra	Högst 0,2 %
Magnesium och alkalialter	Högst 1,5 %
Fluorid	Högst 50 mg/kg
Antimon (som Sb)	} Högst 100 mg/kg, var för sig eller tillsammans
Koppar (som Cu)	
Krom (som Cr)	
Zink (som Zn)	
Barium (som Ba)	
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg

E 171 TITANDIOXID**Synonymer**

CI Pigment White 6

Definition

Titandioxid består huvudsakligen av ren anatas- och/eller rutilititandioxid som kan vara belagd med små mängder aluminiumoxid och/eller kiseldioxid för att produktens tekniska egenskaper ska förbättras.

Klass	Oorganisk
CI-nummer	77891
Einecs-nummer	236-675-5
Kemiskt namn	Titandioxid
Kemisk formel	TiO ₂
Molekylvikt	79,88
Innehåll	Minst 99 % i en aluminiumoxid- och kiselfri produkt

Utseende

Vitt till svagt färgat pulver

Beskrivning

Löslighet	Olösligt i vatten och organiska lösningsmedel. Löses långsamt i fluorvätesyra och i varm koncentrerad svavelsyra.
-----------	---

Renhetsgrad

Torkningsförlust	Högst 0,5 % (105 °C, 3 timmar)
Glödningsförlust	Högst 1,0 % i substans fri från flyktiga ämnen (800 °C)
Aluminiumoxid och/eller kiseldioxid	Totalt högst 2,0 %
Ämnen som löses i 0,5 N HCl	Högst 0,5 % i aluminiumoxid- och kiselfri produkt. För produkter som innehåller aluminiumoxid och/eller kiseldioxid: högst 1,5 % i den produkt som säljs.
Vattenlösliga ämnen	Högst 0,5 %
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Antimon	Högst 50 mg/kg vid fullständig upplösning
Arsenik	Högst 3 mg/kg vid fullständig upplösning
Bly	Högst 10 mg/kg vid fullständig upplösning
Kvicksilver	Högst 1 mg/kg vid fullständig upplösning
Zink	Högst 50 mg/kg vid fullständig upplösning

E 172 JÄRNOXIDER OCH JÄRNHYDROXIDER

Synonymer	Järnoxidgul: CI Pigment Yellow 42 och 43 Järnoxidröd: CI Pigment Red 101 och 102 Järnoxidsvart: CI Pigment Black 11
Definition	Järnoxider och järnhydroxider framställs syntetiskt och består huvudsakligen av järnoxider i anhydrid- eller hydridform. Färgskalan omfattar gula, röda, bruna och svarta nyanser. Järnoxider för användning i livsmedel skiljer sig huvudsakligen från produkter för tekniskt bruk genom att de innehåller en jämförelsevis liten mängd föroreningar av andra metaller. Detta uppnås genom urvalet och kontrollen av järnets ursprung och/eller omfattningen av kemisk rening under framställningsprocessen.
Klass	Oorganisk
CI-nummer	Järnoxidgul: 77492 Järnoxidröd: 77491 Järnoxidsvart: 77499
Einecs-nummer	Järnoxidgul: 257-098-5 Järnoxidröd: 215-168-2 Järnoxidsvart: 235-442-5
Kemiskt namn	Järnoxidgul: Hydratiserad järnoxid, hydratiserad järn(III)oxid Järnoxidröd: Vattenfri järnoxid, vattenfri järn(III)oxid Järnoxidsvart: Ferrojärnoxid, järn(II,III)oxid
Kemisk formel	Järnoxidgul: $\text{FeO}(\text{OH})\cdot\text{H}_2\text{O}$ Järnoxidröd: Fe_2O_3 Järnoxidsvart: $\text{FeO}\cdot\text{Fe}_2\text{O}_3$
Molekylvikt	88,85: $\text{FeO}(\text{OH})$ 159,70: Fe_2O_3 231,55: $\text{FeO}\cdot\text{Fe}_2\text{O}_3$
Innehåll	Gul: Minst 60 % järn totalt, uttryckt som järn Röd och svart: Minst 68 % järn totalt, uttryckt som järn
Utseende	Pulver, gult, rött, brunt eller svart
Beskrivning	
Löslighet	Olösligt i vatten och organiska lösningsmedel. Lösligt i koncentrerade mineralysror.
Renhetsgrad	
Ämne som löses i vatten	Högst 1,0 %
Arsenik	Högst 5 mg/kg
Barium	Högst 50 mg/kg
Kadmium	Högst 5 mg/kg
Krom	Högst 100 mg/kg
Koppar	Högst 50 mg/kg
Bly	Högst 20 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Nickel	Högst 200 mg/kg
Zink	Högst 100 mg/kg

} vid fullständig
upplösning

E 173 ALUMINIUM

Synonymer

CI Pigment Metal, Al

Definition

Aluminiumpulver består av mycket fina aluminiumpartiklar. Malningen kan ske antingen utan eller också tillsammans med ätliga vegetabiliska oljor och/eller fettsyror av sådan kvalitet som får användas i livsmedel. Pulvret är fritt från tillsatser av andra substanser än ätliga vegetabiliska oljor och/eller fettsyror av livsmedelskvalitet.

CI-nummer

77000

Einecs-nummer

231-072-3

Kemiskt namn

Aluminium

Kemisk formel

Al

Atomvikt

26,98

Innehåll

Minst 99 % uttryckt som Al i oljefri produkt

Utseende

Ett silvergrått pulver eller små blad

Beskrivning

Löslighet

Olösligt i vatten och organiska lösningsmedel. Lösligt i spädd saltsyra. Den lösning som erhålls reagerar positivt på prov för aluminium.

Renhetsgrad

Förlust vid torkning

Högst 0,5 % (105 °C, till konstant vikt)

Arsenik

Högst 3 mg/kg

Bly

Högst 10 mg/kg

Kvicksilver

Högst 1 mg/kg

Kadmium

Högst 1 mg/kg

Tungmetaller (som Pb)

Högst 40 mg/kg

E 174 SILVER

Synonymer

Argentum, Ag

Klass

Organisk

CI-nummer

77820

Einecs-nummer

231-131-3

Kemiskt namn

Silver

Kemisk formel

Ag

Atomvikt

107,87

Innehåll

Minst 99,5 % Ag

Utseende

Silverfärgat pulver eller små blad

E 175 GULD

Synonymer

Pigment Metal 3, Aurum, Au

Klass

Organisk

CI-nummer

77480

Einecs-nummer

231-165-9

Kemiskt namn

Gold

Kemisk formel

Au

Atomvikt

197,0

Innehåll

Minst 90 % Au

Utseende	Guldfärgat pulver eller små blad
Renhetsgrad	
Silver	Högst 7,0 %
Koppar	Högst 4,0 %
	} Efter fullständig upplösning
E 180 LITOLRUBIN BK	
Synonymer	CI Pigment Red 57, Rubinpigment
Definition	Litolrubin BK består huvudsakligen av kalcium-3-hydroxi-4-(4-metyl-2-sulfonatfenylazo)-2-naftalenkarboxylat och åtföljande färgämnen samt vatten, kalciumklorid och/eller kalciumsulfat som de viktigaste ofärgade komponenterna.
Klass	Monoazo
CI-nummer	15850:1
Einecs-nummer	226-109-5
Kemiskt namn	Kalcium-3-hydroxi-4-(4-metyl-2-sulfonatfenylazo)-2-naftalenkarboxylat
Kemisk formel	$C_{18}H_{12}CaN_2O_6S$
Molekylvikt	424,45
Innehåll	Minst 90 % färgämnen totalt $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 200 vid ca 442 nm i dimetylformamid
Utseende	Rött pulver
Beskrivning	
Spektrometri	Maximum i dimetylformamid vid ca 442 nm
Renhetsgrad	
Åtföljande färgämnen	Högst 0,5 %
Andra organiska föreningar än färgämnen:	
Kalciumsalt av 2-amino-5-metylbensensulfonsyra	Högst 0,2 %
Kalciumsalt av 3-hydroxi-2-naftalenkarboxylsyra	Högst 0,4 %
Osulfonylprimära aromatiska aminer	Högst 0,01 % (uttryckt som anilin)
Ämnen som kan extraheras med eter	I en lösning med pH 7, högst 0,2 %
Arsenik	Högst 3 mg/kg
Bly	Högst 10 mg/kg
Kviksilver	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Tungmetaller (som Pb)	Högst 40 mg/kg

BILAGA II

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar

(hänvisningar i artikel 2)

Kommissionens direktiv 95/45/EG	(EGT L 226, 22.9.1995, s. 1)
Kommissionens direktiv 1999/75/EG	(EGT L 206, 5.8.1999, s. 19)
Kommissionens direktiv 2001/50/EG	(EGT L 190, 12.7.2001, s. 14)
Kommissionens direktiv 2004/47/EG	(EUT L 113, 20.4.2004, s. 24)
Kommissionens direktiv 2006/33/EG	(EUT L 82, 21.3.2006, s. 10)

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(hänvisningar i artikel 2)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
95/45/EG	1 juli 1996 ⁽¹⁾
1999/75/EG	1 juli 2000
2001/50/EG	29 juni 2002
2004/47/EG	1 april 2005 ⁽²⁾
2006/33/EG	10 april 2007

⁽¹⁾ I enlighet med artikel 2.2 i direktiv 95/45/EG får produkter som släpps ut på marknaden eller som märks före den 1 juli 1996 och som inte uppfyller kraven i det direktivet emellertid saluföras till dess att lagren är förbrukade.

⁽²⁾ I enlighet med artikel 3 i direktiv 2004/47/EG får produkter som redan finns på marknaden eller som märkts före den 1 april 2005 och som inte uppfyller kraven i det direktivet saluföras till dess att lagren är förbrukade.

BILAGA III

Jämförelsetabell

Direktiv 95/45/EG	Detta direktiv
Artikel 1 första stycket	Artikel 1
Artikel 1 andra stycket	—
Artikel 2	—
—	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Bilaga	Bilaga I
—	Bilaga II
—	Bilaga III

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 december 2008

om fastställande av ett formulär för rapportering av allvarliga olyckshändelser i enlighet med rådets direktiv 96/82/EG om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår

[delgivet med nr K(2008) 7530]

(Text av betydelse för EES)

(2009/10/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽¹⁾, särskilt artikel 15.2,

efter att ha hört den kommitté som inrättats enligt artikel 22 i direktivet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 14 i direktiv 96/82/EG ska medlemsstaterna se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att snarast möjligt efter en allvarlig olyckshändelse informera den behöriga myndigheten. Enligt artikel 15.1 i direktivet ska medlemsstaterna snarast möjligt informera kommissionen om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras områden och som uppfyller kriterierna i bilaga VI till direktivet. Enligt artikel 15.2 i direktivet ska medlemsstaterna, så snart som informationen enligt artikel 14 har sammanställts, informera kommissionen om resultatet av sin analys av olyckshändelsen och om de rekommendationer som gjorts för förebyggande åtgärder i framtiden.

- (2) Den information som fordras enligt artikel 15.2 måste lämnas på ett formulär som utarbetats och uppdaterats i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i direktivet.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 22 i direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I syfte att tillämpa artikel 15.2 i direktiv 96/82/EG om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår antas härmed det formulär för rapportering av allvarliga olyckshändelser som återfinns i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Med verkan från och med den 1 december 2008 ska medlemsstaterna tillhandahålla rapporter som innehåller information i enlighet med bilagan, genom att använda det register och det informationssystem som avses i artikel 19.2 i direktiv 96/82/EG.

⁽¹⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

Artikel 3

Den slutgiltiga tillämpningen av det formulär för rapportering av allvarliga olyckshändelser som återfinns i bilagan ska föregås av en fem månader lång provperiod som inleds den 1 december 2008.

Artikel 4

Om det under provperioden visar sig nödvändigt att ändra det formulär för rapportering av allvarliga olyckshändelser som återfinns i bilagan, ska detta beslut ändras enligt förfarandet i artikel 22 i direktivet.

Artikel 5

Sekretessbelagda uppgifter ska hanteras i enlighet med kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna ⁽¹⁾.

Artikel 6

Medlemsstaternas rapporter ska endast innehålla de uppgifter som är tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 2 december 2008.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 317, 3.12.2001, s. 1.

BILAGA

Information som ska lämnas enligt artikel 15.2 i direktiv 96/82/EG

(När det hänvisas till registret och informationssystemet åsyftas kommissionens elektroniska databas för rapportering av allvarliga olyckshändelser som finns tillgänglig på <http://mahbsrv.jrc.it>)

I. OLYCKSPROFIL**1. OLYCKSPROFIL**

Information om platsen, datumet och tiden för den allvarliga olyckshändelsen, namnet på verksamheten och dess typ, samt information om den rapporterande myndigheten

1.1 Datum/tidpunkt för olyckshändelsen

Startdatum:

Starttid:

Slutdatum:

Sluttid:

1.2 Olyckshändelsens benämning

En enkel mening som förklarar vad som hände eller varför olyckshändelsen rapporteras

1.3 Rapporterande myndighet (konfidentiellt (*))

Namn och adress:

1.4 Kontaktperson vid myndigheten (konfidentiellt (*))

Namn:

Tfn:

Fax:

E-postadress:

1.5 Typ av olyckshändelse

Välj från lista:

☐ Allvarlig olyckshändelse☐ Olyckstillbud☐ Annan händelse**1.6 Rapporteras inom ramen för**

Välj från lista:

☐ EU:s Seveso I-direktiv☐ EU:s Seveso II-direktiv☐ OECD☐ Unece☐ EU:s Seveso II-direktiv + OECD☐ EU:s Seveso II-direktiv + Unece

1.7 Seveso-status

Välj från lista:

- ☐ Art. 6 (anmälan) och art. 7 (säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser)
- ☐ Art. 9 (säkerhetsrapport)
- ☐ Okänd/inte tillämplig

1.8 Industriell verksamhet

Information om den industriella verksamheten vid anläggningen (välj från listan i databasen)

1.9 Information om verksamheten (konfidentiellt (*))

Namn:

Adress:

1.10 Grund för rapporten

Välj från lista:

- ☐ Berörda ämnen: mer än 5 % av den mängd som anges i kolumn 3 i bilaga I
- ☐ Personskador: ≥ 1 dödsfall, ≥ 6 personer inlagda på sjukhus, osv.
- ☐ Omedelbara skador på miljön (enligt bilaga VI)
- ☐ Materiella skador: inom verksamheten ≥ 2 miljoner EUR, utanför verksamheten $\geq 0,5$ miljoner EUR
- ☐ Gränsöverskridande skador: gränsöverskridande olyckshändelser
- ☐ Av intresse för att lära av olyckan

1.11 Påverkade grannländer

Namn på eventuella påverkade grannländer (välj från listan i databasen)

II. RAPPORT OM OLYCKSHÄNDELSEN**1. BESKRIVNING AV OLYCKSHÄNDELSEN**

En tydlig och utförlig beskrivning av olyckshändelsen med angivelse av olyckshändelsens typ, t.ex. utsläpp, brand, explosion osv. och de omständigheter som ledde fram till den, inklusive allmän information såsom tidpunkt, väderförhållanden osv. och övrig relevant information. Information bör också lämnas om vad personerna gjorde (vilka handlingar de utförde) och var de befann sig i förhållande till olycksplatsen.

**1.1 Beskrivning
(fri text)****1.2 Olyckshändelser som omfattar**

Välj från lista:

- ☐ Dominoeffekter
- ☐ Natech (naturkatastrofer som leder till tekniska katastrofer)
- ☐ Gränsöverskridande effekter
- ☐ Entreprenörer

1.3 Medförde olyckshändelsen ett utsläpp?

- ☐ Ja (specificera i punkt 1.3.1)
- ☐ Nej (gå till 1.4)

1.3.1 Huvudsakliga/utlösande händelser

Information om typen av utsläpp, där det särskiljs mellan huvudsakliga och utlösande händelser. Välj från lista:

- ☐ utsläpp av gas/ånga/dimma/osv. till luft
- ☐ utsläpp av vätska till mark
- ☐ utsläpp av vätska till vatten
- ☐ utsläpp av fast ämne till luft
- ☐ utsläpp av fast ämne till mark
- ☐ utsläpp av fast ämne till vatten
- ☐ okänt/inte tillämpligt

1.4 Medförde olyckshändelsen en brand?

- ☐ Ja (specificera i punkt 1.4.1)
- ☐ Nej (gå till 1.5)

1.4.1 Huvudsakliga/utlösande händelser

Information om typen av brand, där det särskiljs mellan huvudsakliga och utlösande händelser. Välj från lista:

- ☐ storbrand (kraftig brand med stor utbredning)
- ☐ poolbrand (brinnande vätskepool i eller utanför behållare)
- ☐ jetflamma (stråle av brinnande vätska från en öppning)
- ☐ brand med explosionsartat antändningsförlopp (brinnande gasmoln, där flamfronten har underljudshastighet)
- ☐ eldklot (brinnande massa som stiger i luften, ofta efter en BLEVE)
- ☐ okänt / inte tillämpligt

1.5 Medförde olyckshändelsen en explosion?

☐ Ja (specificera i punkt 1.5.1)

☐ Nej (gå till 1.6)

1.5.1 Huvudsakliga/utlösande händelser

Information om typen av explosion, där det särskiljs mellan huvudsakliga och utlösande händelser. Välj från lista:

☐ trycksprängning (brott i trycksystem)

☐ BLEVE (boiling liquid expanding vapour explosion)

☐ explosion vid snabb fasomvandling (snabb tillståndsförändring)

☐ explosion vid okontrollerad reaktion (vanligen exotermisk)

☐ dammexplosion

☐ explosivt sönderfall (av instabilt material)

☐ gasmolnexplosion, där vågens främre del har överljudshastighet

☐ okänt/inte tillämpligt

1.6 Skedde olyckshändelsen i samband med transport?

☐ Ja (specificera i punkt 1.6.1)

☐ Nej (gå till 1.7)

1.6.1 Huvudsakliga/utlösande händelser

Information om typen av transport, där det särskiljs mellan huvudsakliga och utlösande händelser. Välj från lista:

☐ väg

☐ järnväg

☐ vatten (hav, flod osv.)

☐ luft

1.7 Uppgifter om annan typ av olyckshändelse som inte anges ovan (fri text)

2. BESKRIVNING AV VERKSAMHETEN OCH ANLÄGGNINGEN

Information om det område där olyckshändelsen ägde rum.

2.1 Beskrivning av verksamheten

Allmän beskrivning av den industriella verksamhet som äger rum på platsen

2.2 Beskrivning av anläggningen/enheten

Mer specifik information om den berörda anläggningen, inklusive ingående beskrivning av system eller komponent(er)

2.3 Skedde olyckshändelsen i samband med lagring?

☐ Ja (specificera i punkterna 2.3.1 och 2.3.2)

☐ Nej (gå till 2.4)

2.3.1 Huvudsakliga/utlösande händelser

Information om typen av lagring, där det särskiljs mellan huvudsakliga och utlösande händelser. Välj från lista:

- ☐ i samband med distribution (inte på tillverkningsplatsen)
- ☐ i samband med processer (lager el. likn. på tillverkningsplatsen)

2.3.2 Typ av utrustning

Information om den typ av utrustning där felet uppstod. Välj från lista:

- ☐ behållare, inte trycksatt (magasin, tank, trumma, säck osv.)
- ☐ behållare, trycksatt (kula, cylinder osv.)
- ☐ behållare med annan temperatur än omgivningen (kyld eller uppvärmd)
- ☐ friliggande (icke-innesluten hög, stapel osv. ev. i säck eller cylinder, ...)
- ☐ annat

2.4 Skedde olyckshändelsen i samband med en process?

- ☐ Ja (specificera i punkterna 2.4.1 och 2.4.2)
- ☐ Nej (gå till 2.5)

2.4.1 Huvudsakliga/utlösande händelser

Information om typen av process, där det särskiljs mellan huvudsakliga och utlösande händelser. Välj från lista:

- ☐ satsvis kemisk process
- ☐ kontinuerlig kemisk process
- ☐ elektrokemisk process
- ☐ fysikalisk process (blandning, smältning, kristallisering osv.)
- ☐ kraftproduktion (bränsleförbränning osv.)
- ☐ behandling/användning i syfte att behandla (tillsats av luktämnen, konservering osv.)
- ☐ avfallshantering (förbränning, nedgrävning osv.)
- ☐ värmeväxlare (ångpanna, kylanläggning, värmeslingor osv.)
- ☐ annat

2.4.2 Typ av utrustning

Information om den typ av utrustning där felet uppstod. Välj från lista:

- ☐ reaktionskärl, icke-trycksatt
- ☐ reaktionskärl, trycksatt
- ☐ annat

2.5 Skedde olyckshändelsen i samband med en förflyttning?

- ☐ Ja (specificera i punkterna 2.5.1 och 2.5.2)
- ☐ Nej (gå till 2.6)

2.5.1 Huvudsakliga/utlösande händelser

Information om typen av förflyttning, där det särskiljs mellan huvudsakliga och utlösande händelser. Välj från lista:

- ☐ lastning/lossning (gränssnitt)
- ☐ mekanisk förflyttning (transportband osv.)
- ☐ förflyttning i rörledning/rörnät
- ☐ fordonstransport
- ☐ annat

2.5.2 Typ av utrustning

Information om den typ av utrustning där felet uppstod. Välj från lista:

- ☐ ventiler/reglage/övervakningsanordningar/dräneringsventiler
- ☐ rörnät/flänsar
- ☐ kraftkälla (motor, kompressor osv.)
- ☐ annan utrustning/apparatur/fordon för förflyttning
- ☐ annat

2.6 Skedde olyckshändelsen i samband med transport?

- ☐ Ja (specificera i punkterna 2.6.1 och 2.6.2)
- ☐ Nej (gå till 2.7)

2.6.1 Huvudsakliga/utlösande händelser

Information om typen av transport, där det särskiljs mellan huvudsakliga och utlösande händelser. Välj från lista:

- ☐ förpackning (fyllande av säckar, cylindrar, trummor osv.)
- ☐ annat

2.6.2 Typ av utrustning

Information om den typ av utrustning där felet uppstod. Välj från lista:

- ☐ maskiner/utrustning (pump, filter, separationskolonn, blandare osv.)
- ☐ kraftkälla (motor, kompressor osv.)
- ☐ annat

2.7 Uppgifter om annan typ av utrustning som inte anges ovan (fri text)

3. BERÖRDA ÄMNEN

Beskrivning av de ämnen som berörs av olyckshändelsen och som antingen har anmälts eller är anmälningspliktiga för verksamheten enligt artikel 6 och som klassificeras enligt bilaga I till direktivet. Namn, CAS-nummer och uppskattningar av mängderna för de viktigaste farliga ämnen som berörs (eller eventuellt berörs) ska lämnas. Dessutom ska all relevant information om deras egenskaper tillhandahållas, t.ex. huruvida de är i flytande form, pulverform osv. och huruvida de är "råmaterial", "intermediärer som används på plats", "normala slutprodukter" eller "möjliga oönskade produkter".

3.1 Beskrivning

Information om berörda ämnen och deras egenskaper.

3.2 Ämnesklassificering

Ämnenas klassificering (välj från listan i databasen baserad på del 2 i bilaga I till direktivet).

3.3 CAS-nummer

3.4 Mängd som varit direkt berörd (ton)

3.5 Mängd som kunnat bli berörd (ton)

4. OLYCKSHÄNDELSENS ORSAKER

En ingående beskrivning av felet (mänskligt, tekniskt osv.), felets undertyp, åtgärd, funktionsfel osv., samt en angivelse av hur säker uppgiften om orsakerna är (preliminär analys, analys av grundläggande orsaker osv.). Det bör också göras en klar åtskillnad mellan omedelbara och bakomliggande orsaker till olyckshändelsen.

4.1 Beskrivning (fri text)

4.2 Hade orsaken samband med fel i anläggningen eller utrustningen?

☐ Ja (specificera i punkt 4.2.1)☐ Nej (gå till 4.3)

4.2.1 Orsak

Information om typen av anläggnings- eller utrustningsfel. Välj från lista:

☐ fel i kärl/behållare/förvaringsutrustning☐ fel/funktionsfel i komponent/maskin☐ förlust av processkontroll☐ korrosion/utmattning☐ fel i instrument/reglage/övervakningsanordning☐ okontrollerad reaktion☐ oväntad reaktion/fasomvandling☐ blockering☐ elektrostatisk uppladdning☐ annat

4.3 Hade orsaken samband med den mänskliga faktorn?

☐ Ja (specificera i punkt 4.3.1)

☐ Nej (gå till 4.4)

4.3.1 Orsak

Information om typen av fel som hade samband med den mänskliga faktorn. Välj från lista:

☐ fel av operatören

☐ operatörens hälsa (inklusive sjukdomar, förgiftning/påverkan av alkohol eller narkotika, dödsfall osv.)

☐ avsiktlig olydnad/underlåtenhet att utföra skyldigheter

☐ handlingar med ont uppsåt

☐ annat

4.4 Hade orsaken samband med organisatoriska brister?

☐ Ja (specificera i punkt 4.4.1)

☐ Nej (gå till 4.5)

4.4.1 Orsak

Information om typen av organisatorisk brist. Välj från lista:

☐ otillräcklig ledningsorganisation

☐ problem med ledningens inställning

☐ rutiner i organisationen

☐ utbildning/instruktioner

☐ egenkontroll/internkontroll

☐ bemanning

☐ processanalys

☐ utformning av anläggning/utrustning/system

☐ tillverkning/konstruktion

☐ manufacture/construction

☐ installation

☐ isolering hos utrustning/system

☐ underhåll/repairation

☐ provning/inspektion/registrering

☐ annat

4.5 Hade orsaken samband med yttre faktorer/fel?

☐ Ja (specificera i punkt 4.5.1)

☐ Nej (gå till 4.6)

4.5.1 Orsak

Information om typen av yttre faktorer/fel. Välj från lista:

☐ naturfenomen (väderförhållanden, temperatur, jordbävning osv.)

☐ dominoeffekt av annan olyckshändelse

☐ olyckshändelse vid transport

☐ träffad av föremål

☐ fel i försörjningssystem (el, gas, vatten, ånga, luft osv.)

☐ brister i anläggningens skydds-/säkerhetssystem

- 4.6 Uppgifter om annan typ av orsak som inte anges ovan (fri text)

5. KONSEKVENSER

En ingående beskrivning av olyckans konsekvenser, inklusive så mycket kvantitativ information som möjligt (X personer skadade, Y % av den lokala floran förstörd, Z km av flod förorenad osv.). En klar åtskillnad bör göras mellan effekter inom respektive utanför verksamhetens område.

- 5.1 Beskrivning (fri text)

- 5.2 Medförde olyckshändelsen personskador?

- ☐ Ja (specificera i punkterna 5.2.1, 5.2.2 och 5.2.3)
- ☐ Nej (gå till 5.3)

- 5.2.1 Inom/utanför verksamhetens område

Information om var effekterna uppträdde. Välj från lista:

- ☐ Inom verksamhetens område
- ☐ Utanför verksamhetens område

- 5.2.2 Personskador

Information om typen av personskador. Välj från lista:

- ☐ Utsatt för fara
- ☐ Dödsfall
- ☐ Skador
- ☐ Annat

- 5.2.3 Omfattning/effekt för varje markerad typ av personskada (fri text)

- 5.3 Medförde olyckan skador på miljön?

- ☐ Ja (specificera i punkterna 5.3.1, 5.3.2 och 5.3.3)
- ☐ Nej (gå till 5.4)

- 5.3.1 Inom/utanför verksamhetens område

Information om var effekterna uppträdde. Välj från lista:

- ☐ Inom verksamhetens område
- ☐ Utanför verksamhetens område

5.3.2 Miljökonsekvenser

Information om typen av miljökonsekvenser. Välj från lista:

- ☐ på land: stadsbebyggelse
- ☐ på land: landsbygdsområde
- ☐ på land: parker/grönområden
- ☐ på land: gräsmark/betesmark/äng
- ☐ på land: åkermark/grödor/vingårdar/fruktodlingar
- ☐ på land: skog, helt eller till största delen planterad
- ☐ på land: skog, helt eller till största delen naturlig
- ☐ på land: hed/ljunghed/vegetation i höglänta områden
- ☐ på land: våtmark/vassområden
- ☐ sötvatten: dricksvattenreservoar
- ☐ sötvatten: damm/sjö
- ☐ sötvatten: mindre vattendrag/biflod
- ☐ sötvatten: flod
- ☐ kustområde: saltäng/stränder med finkorniga avlagringar
- ☐ kustområde: sand/dyner/dynvåtmarker
- ☐ kustområde: klapperstensstrand
- ☐ kustområde: klippstrand
- ☐ utanför kusten: saltlagun
- ☐ utanför kusten: flodmynning
- ☐ utanför kusten: hav/havsbottnen
- ☐ annat

5.3.3 Omfattning/ effekt för varje markerad typ av miljökonsekvens (fri text)

5.4 Medförde olyckshändelsen materiella förluster eller skador på anläggningen?

- ☐ Ja (specificera i punkterna 5.4.1, 5.4.2 och 5.4.3)
- ☐ Nej (gå till 5.5)

5.4.1 Inom/utanför verksamhetens område

Information om var effekterna uppträdde. Välj från lista:

- ☐ Inom verksamhetens område (förluster för verksamheten)
- ☐ Utanför verksamhetens område (samhällskostnader)

5.4.2 Kostnader

Information om typen av kostnader. Välj från lista:

- ☐ materiella förluster
- ☐ kostnader för insats, sanering, återställande
- ☐ annat

5.4.3 Omfattning/effekt för varje markerad kostnadstyp (fri text)

5.5 Medförde olyckan samhällsstörningar?

- ☐ Ja (specificera i punkterna 5.5.1, 5.5.2 och 5.5.3)
- ☐ Nej (gå till 6)

5.5.1 Inom/utanför verksamhetens område

Information om var effekterna uppträdde. Välj från lista:

- ☐ Inom verksamhetens område
- ☐ Utanför verksamhetens område

5.5.2 Störning

Information om typen av berörda anläggningar. Välj från lista:

- ☐ närliggande bostadshus, hotell
- ☐ närliggande fabriker, kontor, små affärer
- ☐ skolor, sjukhus, institutioner
- ☐ andra offentliga platser
- ☐ försörjningssystem (gas, vatten, el osv.)
- ☐ infrastruktur (telekommunikation, vägar, järnvägar, vattenvägar, lufttransport osv.)
- ☐ annat

5.5.3 Omfattning/effekt för varje markerad typ av störning (fri text)

6. NÖDÅTGÄRDER

En beskrivning av de åtgärder som vidtagits i samband med olyckshändelsen när det gäller: system på verksamheten, externa beredskapstjänster, nödinkvartering, evakuering, sanering, återuppbyggande osv. Detaljerade uppgifter bör lämnas om omfattningen, varaktigheten och den exakta typen av de åtgärder som vidtagits eller planerats, samt om deras effektivitet. En klar åtskillnad bör göras mellan åtgärder inom och utanför verksamhetens område. Om möjligt bör information också tillhandahållas om mängden och typen av räddningspersonal, och huruvida den var tillräcklig med hänsyn till omständigheterna, samt uppgifter om eventuell nödvändig eller genomförd hälsokontroll eller miljöövervakning eller särskild återuppbyggnads- och saneringsverksamhet. Eventuella befintliga säkerhetssystem inom verksamheten, som misslyckades med att förhindra olyckshändelsen, ska beskrivas i avdelning 4 (Olyckshändelsens orsaker).

6.1 Beskrivning (fri text)

6.2.1 Nödåtgärder

Information om typen av åtgärd. Välj från lista:

- ☐ Interna räddningsinsatser
- ☐ Externa räddningsinsatser
- ☐ Nödinkvartering
- ☐ Evakuering
- ☐ Annat

6.2.2 Omfattning/effekt för varje markerad typ av nödgärd (fri text)

6.3.1 Återställningsåtgärder

Information om typen av åtgärd. Välj från lista:

- ☐ Sanering
- ☐ Återuppbyggnad
- ☐ Annat

6.3.2 Omfattning/effekt för varje markerad typ av återställningsåtgärd (fri text)

7. LÄRDOMAR

En beskrivning av eventuella praktiska, organisatoriska eller andra lärdomar när det gäller att förebygga olyckshändelser eller begränsa deras följder. Ingående uppgifter ska lämnas om de lärdomar som dragits, och huruvida någon av dem redan hade tillämpats eller kommer att tillämpas i framtiden.

7.1 Typ av lärdom

Information om typen av lärdom. Välj från lista:

- ☐ Orsaker – Anläggning/Utrustning
- ☐ Orsaker – Mänskliga
- ☐ Orsaker – Organisatoriska
- ☐ Orsaker – Externa
- ☐ Nödgärder
- ☐ Annat

7.2 Beskrivning (fri text)

8. BIFOGADE HANDLINGAR

Denna avdelning är reserverad för bifogade handlingar, såsom rapporter, bilder/fotografier, kartor osv., med syfte att göra mer information tillgänglig för allmänheten och hjälpa till att förklara vad som skedde vid olyckshändelsen.

Bifoga filer: filens namn, storlek och beskrivning.

8.1 Beskrivning av filen (fri text)

9 SEKRETESSBELAGD (*) INFORMATION

Denna avdelning är avsedd för sekretessbelagda rapporter och annan information som inte bör göras tillgänglig för allmänheten, i enlighet med artikel 20 i Seveso II-direktivet (om sekretessbelagd information) och direktiv 2003/4/EG om allmänhetens tillgång till miljöinformation.

Innehåller bifogad fil: filens namn, storlek och beskrivning.

9.1 Beskrivning (fri text)

9.2 Beskrivning av filen (fri text)

(*) Klassificeringen ska motiveras.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 december 2008

om godkännande av klassificeringsmetoder för slaktkroppar av gris i Spanien

[delgivet med nr K(2008) 8477]

(Endast den spanska texten är giltig)

(2009/11/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3220/84 av den 13 november 1984 om fastställande av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 3220/84 ska slaktkroppar av gris klassificeras genom en beräkning av innehållet magert kött i enlighet med statistiskt utprovade beräkningsmetoder grundade på fysisk mätning av en eller flera anatomiska delar av griskroppen. En klassificeringsmetod kan bara godkännas om den statistiska standardavvikelsen inte överskrider en viss marginal. Toleransen fastställs i artikel 3.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2967/85 av den 24 oktober 1985 om tillämpningsföreskrifter för gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris ⁽²⁾.
- (2) Genom kommissionens beslut 88/479/EG ⁽³⁾ godkänns fyra metoder (DEST, FOM, HGP och Autofom) för klassificering av slaktkroppar av gris i Spanien.
- (3) På grund av tekniska anpassningar har Spanien begärt att kommissionen ska godkänna en uppdatering av två metoder (FOM och Autofom), användning av två nya metoder (UltraFOM 300 och VCS2000) och upphävandet av godkännandet för två metoder (HGP och DEST) samt överlämnat resultaten av sina dissektionsförsök i del 2 av det protokoll som föreskrivs i artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 2967/85.
- (4) Granskningen av begäran har visat att villkoren för godkännande av klassificeringsmetoderna är uppfyllda.
- (5) Enligt artikel 2.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 3220/84 kan medlemsstaterna få tillstånd att besluta

om annan presentation för slaktkroppar av gris än den som anges i den artikeln om det normala handelsbruket eller tekniska krav berättigar ett sådant undantag. I Spanien kan det normala handelsbruket kräva att utöver tunga, borst, klövar, könsorgan, ister, njurar och mellangärde, som ska avlägsnas enligt artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 3220/84, också framfötterna avlägsnas från slaktkroppar av gris.

- (6) Ändringar av instrument och klassificeringsmetoder bör endast få godkännas genom ett nytt kommissionsbeslut som fattas på grundval av gjorda erfarenheter. Detta godkännande kan därför komma att återkallas.
- (7) För tydlighetens skull bör beslut 88/479/EEG upphävas och ersättas med ett nytt beslut.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Följande metoder får, i enlighet med förordning (EEG) nr 3220/84, användas vid klassificering av slaktkroppar av gris i Spanien:

- a) Instrumentet "Fat-O-Meater (FOM)" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 1 av bilagan.
- b) Instrumentet "Fully automatic ultrasonic carcase grading (Autofom)", vilket beskrivs närmare i del 2 av bilagan.
- c) Instrumentet "Ultra FOM 300" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 3 av bilagan.
- d) Instrumentet "Automatic Vision system (VCS2000)" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 4 av bilagan.

⁽¹⁾ EGT L 301, 20.11.1984, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 285, 25.10.1985, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 234, 24.8.1988, s. 20.

Artikel 2

Genom undantag från artikel 2 i förordning (EEG) nr 3220/84 får slaktkroppar av gris presenteras också utan framfötter innan de vägs och klassificeras. För att prisnoteringar för slaktkroppar av gris ska kunna fastställas på ett jämförbart sätt ska i så fall slaktkroppens vikt före kylning minskas med 0,840 kg.

Artikel 3

Ändringar av instrument eller beräkningsmetoder får inte tillåtas.

Artikel 4

Beslut 88/479/EEG ska upphöra att gälla.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA

METODER FÖR KLASSIFICERING AV SLAKTKROPPAR AV GRIS I SPANIEN

Del 1

FAT-O-MEATER (FOM)

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet "Fat-O-Meater (FOM)".
2. Instrumentet ska vara försett med en sond 6 millimeter i diameter och med en fotodiod av typ Siemens SFH 950 och en fotodetektor (typ SFH 960) samt ett manöveravstånd på 3–103 millimeter. Resultatet av mätningarna räknas om digitalt till uppskattad andel kött.
3. Innehållet magert kött i slaktkroppen ska beräknas enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 66,91 - 0,895 X1 + 0,144 X2$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattat innehåll magert kött (i procent)

$X1$ = tjockleken (i mm) av fett mellan de sista tredje och fjärde revbenen 60 mm från slaktkroppens mittlinje

$X2$ = muskeltjocklek (i mm), mätt samtidigt och på samma plats som $X1$

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 60 och 120 kg.

Del 2

FULLY AUTOMATIC ULTRASONIC CARCASSE GRADING (AUTOFOM)

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet "Fully automatic ultrasonic carcass grading (Autofom)".
2. Instrumentet ska vara försett med 16 ultraljudsgivare på 2 MHz (Krautkrämer, SFK 2 NP) med ett manöveravstånd på 25 millimeter mellan varje givare.

Ultraljudsmätningen ska omfatta ryggfettets tjocklek och muskeltjockleken.

Resultaten av mätningarna ska räknas om digitalt till uppskattat innehåll magert kött.

3. Slaktkroppens innehåll av magert kött ska beräknas på grundval av 34 mätpunkter enligt följande formel:

$$\begin{aligned} \hat{Y} = & 70,59614 - 0,0904 \cdot V22 - 0,23033 \cdot V23 - 0,15558 \cdot V44 + 0,086638 \cdot V46 - 0,09965 \cdot V48 - 0,10002 \cdot \\ & V49 - 0,11624 \cdot V51 - 0,05561 \cdot V52 - 0,04854 \cdot V53 - 0,0432 \cdot V54 - 0,00282 \cdot V55 + 0,051829 \cdot \\ & V57 + 0,036795 \cdot V58 - 0,00519 \cdot V59 - 0,0269 \cdot V60 - 0,06432 \cdot V61 - 0,05323 \cdot V62 - 0,05229 \cdot V64 \\ & - 0,0523 \cdot V65 + 0,005645 \cdot V72 - 0,06505 \cdot V73 - 0,04587 \cdot V74 + 0,015041 \cdot V77 + 0,030928 \cdot V78 \\ & - 0,08024 \cdot V79 - 0,07275 \cdot V80 - 0,07497 \cdot V85 - 0,06818 \cdot V86 - 0,06875 \cdot V87 - 0,04742 \cdot V90 - 0,00698 \cdot \\ & V91 + 0,046485 \cdot V92 - 0,10403 \cdot V93 + 0,160475 \cdot V123 \end{aligned}$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattat innehåll magert kött i slaktkroppen,

$V22, V23 \dots V123$ är variabler som mäts med Autofom.

4. En beskrivning av mätpunkterna och av den statistiska metoden återfinns i del II i det protokoll som Spanien överlämnat till kommissionen i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 2967/85.

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 60 och 120 kg.

Del 3**ULTRAFOM 200**

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet "UltraFOM 300".
2. Instrumentet ska vara utrustat med en ultraljudssond på 4 MHz (Krautkrämer MB 4 SE). Ultraljudssignalen digitaliseras, lagras och bearbetas av en mikroprocessor (typ Intel 80 C 32). Resultaten av mätningarna räknas om digitalt till uppskattad andel kött med hjälp av själva instrumentet (Ultra-FOM).
3. Innehållet magert kött i slaktkroppen ska beräknas enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 69,22 - 1,023 X_1 + 0,116 X_2$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattat innehåll magert kött (i procent)

X_1 = tjockleken (i mm) av fett mellan de sista tredje och fjärde revbenen 70 mm från slaktkroppens mittlinje

X_2 = muskeltjocklek (i mm), mätt samtidigt och på samma plats som X_1

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 60 och 120 kg.

Del 4**AUTOMATIC VISION SYSTEM (VCS2000)**

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet "Automatic Vision system (VCS2000)".
2. Instrumentet VCS 2000 är ett bildbehandlingssystem för att automatiskt fastställa handelsvärdet på halva slaktkroppar av gris. Systemet används online inom slakteriproduktionen, där de halva slaktkropparna filmas automatiskt. Bilduppgifterna behandlas sedan i en dator med hjälp av en särskild mjukvara för bildbehandling.
3. Slaktkroppens innehåll av magert kött ska beräknas på grundval av 70 mätpunkter enligt följande formel:

$$\begin{aligned} \hat{Y} = & 37,49855 + 0,017715 \cdot X_2 - 0,00075 \cdot X_{40} - 0,02522 \cdot X_{50} - 0,04549 \cdot X_{52} - 0,0000335 \cdot X_{59} - 0,000093 \cdot \\ & X_{62} - 0,0000814 \cdot X_{63} - 0,0000715 \cdot X_{64} - 0,0000494 \cdot X_{66} - 0,0000482 \cdot X_{67} - 0,00047 \cdot X_{69} + 0,000304 \cdot \\ & X_{70} + 0,00867 \cdot X_{77} - 0,03007 \cdot X_{79} - 0,04575 \cdot X_{81} - 0,01742 \cdot X_{82} - 0,01768 \cdot X_{83} - 0,03114 \cdot X_{84} - 0,02549 \cdot \\ & X_{85} - 0,0265 \cdot X_{92} - 0,03299 \cdot X_{95} - 0,02472 \cdot X_{99} - 0,0399 \cdot X_{102} + 0,020178 \cdot X_{103} - 0,04614 \cdot \\ & X_{106} + 0,012659 \cdot X_{107} + 0,012256 \cdot X_{110} + 0,015358 \cdot X_{113} - 0,23294 \cdot X_{116} + 0,010157 \cdot X_{117} - 0,07282 \cdot \\ & X_{120} + 0,126624 \cdot X_{142} + 6,052785 \cdot X_{2/6} - 13,2893 \cdot X_{14/10} + 7,287408 \cdot X_{77/51} - 4,09296 \cdot X_{79/51} - 11,4326 \cdot \\ & X_{81/51} - 1,28847 \cdot X_{82/51} - 0,57019 \cdot X_{83/51} - 5,21869 \cdot X_{84/51} - 2,92106 \cdot X_{85/51} + 8,274608 \cdot X_{88/51} + 9,886478 \cdot \\ & X_{91/51} - 0,00442 \cdot X_{47/79} - 0,04848 \cdot X_{50/79} + 0,227913 \cdot X_{54/79} + 2,845209 \cdot X_{77/79} + 0,018409 \cdot X_{86/79} \\ & - 0,00838 \cdot X_{89/79} + 0,007447 \cdot X_{94/79} + 136,5994 \cdot X_{27/20} + 182,973 \cdot X_{29/20} - 6,82665 \cdot X_{59/20} - 261,768 \cdot \\ & X_{61/20} - 7,85416 \cdot X_{62/20} - 3,8587 \cdot X_{63/20} - 16,6166 \cdot X_{64/20} - 59,2087 \cdot X_{65/20} - 3,21138 \cdot X_{66/20} - 6,96096 \cdot \\ & X_{67/20} + 20,91982 \cdot X_{68/20} - 109,736 \cdot X_{69/20} + 243,641 \cdot X_{70/20} + 29,84246 \cdot X_{73/20} + 15,50442 \cdot X_{74/20} \\ & - 0,30367 \cdot X_{36/59} - 2,07787 \cdot X_{40/59} - 0,38605 \cdot X_{42/59} - 1,90547 \cdot X_{69/59} + 3,554836 \cdot X_{70/59} \end{aligned}$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattad procentandel magert kött i slaktkroppen

$X_2, X_{40}, \dots, X_{70/59}$ är variabler som mäts med VCS2000

4. En beskrivning av mätpunkterna och av den statistiska metoden återfinns i del II i det protokoll som Spanien överlämnat till kommissionen i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 2967/85.

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 60 och 120 kg.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 december 2008

om godkännande av klassificeringsmetoder för slaktkroppar av gris i Danmark

[delgivet med nr K(2008) 8498]

(Endast den danska texten är giltig)

(2009/12/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

som fattas på grundval av gjorda erfarenheter. Detta godkännande kan därför komma att återkallas.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

(6) För tydlighetens skull bör beslut 92/469/EEG upphävas och ersättas med ett nytt beslut.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3220/84 av den 13 november 1984 om fastställande av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2, och

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

av följande skäl:

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

- (1) Enligt artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 3220/84 ska slaktkroppar av gris klassificeras genom en beräkning av andelen kött i enlighet med statistiskt utprovade beräkningsmetoder grundade på fysisk mätning av en eller flera anatomiska delar av griskroppen. En klassificeringsmetod kan bara godkännas om den statistiska standardavvikelsen inte överskrider en viss marginal. Toleransen fastställs i artikel 3.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2967/85 av den 24 oktober 1985 om tillämpningsföreskrifter för gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris ⁽²⁾.
- (2) Genom kommissionens beslut 92/469/EEG ⁽³⁾ godkänns fyra metoder för klassificering av slaktkroppar av gris i Danmark.
- (3) På grund av tekniska anpassningar har Danmark begärt att kommissionen ska godkänna en uppdatering av de fyra godkända metoderna samt användning av två uppdaterade metoder (Autofom DK och FOM II) och överlämnat resultaten av sina dissektionsförsök i del 2 av det protokoll som föreskrivs i artikel 3.3.
- (4) Granskningen av begäran har visat att villkoren för godkännande av klassificeringsmetoderna är uppfyllda.
- (5) Ändringar av instrument och klassificeringsmetoder bör endast få godkännas genom ett nytt kommissionsbeslut

Artikel 1

Följande metoder får, i enlighet med förordning (EEG) nr 3220/84, användas vid klassificering av slaktkroppar av gris i Danmark:

- a) Instrumentet "Klassificeringscenter (KC)" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 1 av bilagan.
- b) Instrumentet "Fat-O-Meater / Manuel Klassificering (FOM/MK)" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 2 av bilagan.
- c) Instrumentet "Uni-Fat-O-Meater (Unifom)" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 3 av bilagan.
- d) Instrumentet "Fully automatic ultrasonic equipment (Auto-FOM 1)" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 4 av bilagan.
- e) Instrumentet "Updated fully automatic ultrasonic equipment (AutoFOM DK)" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 5 av bilagan.
- f) Instrumentet "Fat-O-Meater II (FOM II)" med tillhörande beräkningsmetoder, vilket beskrivs närmare i del 6 av bilagan.

⁽¹⁾ EGT L 301, 20.11.1984, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 285, 25.10.1985, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 265, 11.9.1992, s. 39.

Artikel 2

Ändringar av instrument eller beräkningsmetoder får inte tillåtas.

Artikel 3

Beslut 92/469/EEG ska upphöra att gälla.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Danmark.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA

METODER FÖR KLASSIFICERING AV SLAKTKROPPAR AV GRIS I DANMARK

Del 1

KLASSIFICERINGSCENTER (KC)

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet "Klassificeringscenter (KC)".
2. Instrumentet ska ha nio sonder på vardera 6 mm med en fotodiod (Siemens, typ SFH 950 LD242 II eller liknande) och en fotodetektor (Siemens, typ SFH 960 – PB 103 eller liknande) och ett manöveravstånd på 1–180 mm. Resultatet av mätningarna ska räknas om digitalt till uppskattat innehåll magert kött.
3. Innehållet av magert kött i slaktkroppen ska beräknas utifrån tio mätningar som gjorts på sju av de mätpunkter som anges i punkt 4 enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 70,5489 - 0,1572 x_1 - 0,1698 x_2 - 0,1537 x_3 - 0,1803 x_4 - 0,2115 x_5 - 0,1669 x_6 - 0,1269 x_7 + 0,04278 x_8 + 0,0234 x_9 + 0,0371 x_{10}$$

där

$\hat{Y}$ = Upskattat innehåll magert kött i slaktkroppen, uttryckt i procent.

4. Mätpunkterna är

x_1 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) i millimeter, mätt på mittpunkten av den tredje ryggkotan, 10,5 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_2 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) i millimeter, mätt på mittpunkten av den fjärde ryggkotan, 7 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_3 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) i millimeter, mätt mellan de fjärde och femte bakersta bröstkotorna, 3 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_4 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) i millimeter, mätt mellan de andra och tredje bakersta bröstkotorna, 7 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_5 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) i millimeter, mätt mellan den första ländkotan och den sista bröstkotan, 6 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_6 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) i millimeter, mätt 4 cm före blygdbenets framkant, 7 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_7 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) i millimeter, mätt vid blygdbenets framkant, 11 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_8 = muskeltjocklek i millimeter, mätt mellan de fjärde och femte bakersta bröstkotorna, 3 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_9 = muskeltjocklek i millimeter, mätt mellan de andra och tredje bakersta bröstkotorna, 7 cm från slaktkroppens mittlinje,

x_{10} = muskeltjocklek i millimeter, mätt mellan den första ländkotan och den bakersta bröstkotan, 6 cm från slaktkroppens mittlinje.

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 50 och 110 kg.

Del 2

FAT-O-MEATER/MANUEL KLASSIFICERING (FOM/MK)

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet "Fat-O-Meater/Manuel Klassificering (FOM/MK)".
2. Instrumentet är av typ Fat-O-Meater och ska ha en sond, 6 mm i diameter, med fotodetektor (Siemens, typ SFH 960 – BP 103 eller liknande) med ett manöveravstånd på 1–94 mm.
3. Resultatet av mätningarna ska räknas om digitalt till uppskattat innehåll magert kött.

Innehållet av magert kött i slaktkroppen ska beräknas enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 68,1746 - 0,3220 x_1 - 0,5326 x_2 + 0,0836 x_3$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattat innehåll magert kött i slaktkroppen, uttryckt i procent.

4. Mätpunkterna är

x_1 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) uttryckt i millimeter och mätt 8 cm från slaktkroppens mittlinje mellan tredje och fjärde ländkotan från slutet,

x_2 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) uttryckt i millimeter och mätt 6 cm från slaktkroppens mittlinje mellan tredje och fjärde revbenet från slutet,

x_3 = muskeltjocklek i millimeter, mätt samtidigt och på samma plats som x_2 .

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 50 och 110 kg.

Del 3

UNI-FAT-O-MEATER (UNIFOM)

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet "Uni-Fat-O-Meater" (Unifom).
2. Instrumentet är detsamma som beskrivs i del 2 punkt 2. Unifom skiljer sig dock från MK när det gäller dator och program för tolkning av den optiska sondens reflektion.
3. Innehållet magert kött i slaktkroppen ska beräknas enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 66,7393 - 0,2655 x_1 - 0,5432 x_2 + 0,0838 x_3$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattad andel kött i slaktkroppen, uttryckt i procent.

4. Mätpunkterna är

x_1 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) uttryckt i millimeter och mätt 8 cm från slaktkroppens mittlinje mellan tredje och fjärde ländkotan från slutet,

x_2 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) uttryckt i millimeter och mätt 6 cm från slaktkroppens mittlinje mellan tredje och fjärde revbenet från slutet,

x_3 = muskeltjocklek i millimeter, mätt samtidigt och på samma plats som x_2 .

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 50 och 110 kg.

Del 4

FULLY AUTOMATIC ULTRASONIC EQUIPMENT (AutoFOM 1)

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med instrumentet "Fully automatic ultrasonic equipment (AutoFOM 1)".
2. Instrumentet ska vara försedd med 16 ultraljudsgivare, 2MHz (Krautkrämer, SFK 2 NP eller liknande) med ett avstånd på 25 mm mellan varje givare.

Mätresultaten omräknas digitalt till uppskattat innehåll magert kött.

3. Innehållet av magert kött i slaktkroppen ska beräknas på grundval av 127 olika mätpunkter enligt följande formel:

$$\hat{Y} = c + c_0 \times IP000 + c_1 \times IP001 + \dots + c_{126} \times IP126$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattat innehåll magert kött i slaktkroppen, uttryckt i procent. Konstanterna c och c_0 till och med c_{126} framgår av del II i det protokoll som Danmark överlämnat till kommissionen i enlighet med artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2967/85.

4. Beskrivningarna av mätpunkterna och den statistiska metoden fastställs i del II i det protokoll som Danmark överlämnat till kommissionen i enlighet med artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2967/85.

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 50 och 110 kg.

Del 5

UPDATED FULLY AUTOMATIC ULTRASONIC EQUIPMENT (AutoFOM DK)

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med instrumentet "Updated fully automatic ultrasonic equipment (AutoFOM DK)".
2. Instrumentet är i mekaniskt avseende kompatibelt med AutoFOM 1 när det gäller själva skannerpartiet. Också mätprincipen är densamma. AutoFOM DK skiljer sig däremot från AutoFOM 1 genom en fixtur som säkerställer att slaktkroppen passerar mäthenheten upprätt och som med hjälp av en lasersensor som detekterar slaktkroppen ger symmetriska mätningar med en kraftfullare processor och ett nytt programpaket som gör det möjligt att öka hastigheten och upplösningen i bildproduktionen.
3. Innehållet av magert kött i slaktkroppen ska beräknas enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 63,4322 - 0,1429 x_1 - 0,0438 x_2 - 0,0715 x_3 + 0,9420 x_4 + 0,0911 x_5$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattat innehåll magert kött i slaktkroppen, uttryckt i procent.

4. Beskrivningarna av mätpunkterna och den statistiska metoden fastställs i del II i det protokoll som Danmark överlämnat till kommissionen i enlighet med artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2967/85.

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 50 och 110 kg.

Del 6

FAT-O-MEATER II (FOM II)

1. Slaktkroppar av gris ska klassificeras med hjälp av instrumentet "Fat-O-Meater II (FOM II)".
2. Detta instrument är en ny version av mätsystemet FAT-O-Meater. Den grundläggande mätprincipen, som beskrivs i punkt 2 i del 2 och del 3 är oförändrad, men alla program, hårdvaran och den mekaniska utformningen har omarbetats. FOM II-pistolen består av en optisk sond med kniv, anordning för att mäta djup och panel för registrering och analys av uppgifter. All rättsligt relevant registrering och analys tillgodoses genom FOM II-pistolen.

3. Innehållet magert kött i slaktkroppen ska beräknas enligt följande formel:

$$\hat{Y} = 66,5015 - 0,3568 x_1 - 0,4704 x_2 + 0,0947 x_3$$

där

$\hat{Y}$ = uppskattat innehåll magert kött i slaktkroppen, uttryckt i procent.

4. Mätpunkterna är

x_1 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) uttryckt i millimeter och mätt 8 cm från slaktkroppens mittlinje mellan tredje och fjärde ländkotan från slutet,

x_2 = ryggfettets tjocklek (inklusive svålen) uttryckt i millimeter och mätt 6 cm från slaktkroppens mittlinje mellan tredje och fjärde revbenet från slutet,

x_3 = muskeltjocklek i millimeter, mätt samtidigt och på samma plats som x_2 .

Denna formel ska gälla för slaktkroppar som väger mellan 50 och 110 kg.

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

UTKAST TILL BESLUT nr 1/2008 AV DEN GEMENSAMMA VETERINÄRKOMMITTÉ SOM INRÄTTATS GENOM AVTALET MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET OM HANDEL MED JORDBRUKSPRODUKTER

av den 23 december 2008

om ändring av tilläggen 2, 3, 4, 5, 6 och 10 till bilaga 11 till avtalet

(2009/13/EG)

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter (nedan kallat *jordbruksavtalet*), särskilt artikel 19.3 i bilaga 11, och

och av följande skäl:

(1) Jordbruksavtalet trädde i kraft den 1 juni 2002.

(2) Enligt artikel 19.1 i bilaga 11 till jordbruksavtalet ansvarar den gemensamma veterinärkommittén för prövningen av frågor som uppstår i samband med nämnda bilaga och dess tillämpning och för de uppgifter som kommittén tilldelas däri. Enligt artikel 19.3 får den gemensamma veterinärkommittén ändra tilläggen till densamma, särskilt för att anpassa och uppdatera dem.

(3) Tilläggen till bilaga 11 till jordbruksavtalet ändrades första gången genom beslut nr 2/2003 av den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter av den 25 november 2003 om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 11 till bilaga 11 till avtalet ⁽¹⁾.

(4) Tilläggen till bilaga 11 till jordbruksavtalet ändrades senast genom beslut nr 1/2006 från den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter av den 1 december 2006 om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 10 till bilaga 11 till avtalet ⁽²⁾.

(5) Schweiziska edsförbundet (nedan kallat *Schweiz*) har åtagit sig att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelserna i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land ⁽³⁾, rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽⁴⁾, rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd ⁽⁶⁾, samt samtliga antagna bestämmelser, för att tillämpa dem vid kontroller av import från tredje land till Europeiska unionen.

(6) För att erbjuda tillräckliga resurser för importkontroller av produkter av animaliskt ursprung från tredje land bör Schweiz åtminstone delvis delta i det system för snabb varning som inrättats genom artikel 50 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽⁷⁾.

(7) De sanitära åtgärder som föreskrivs i schweizisk lagstiftning och i gemenskapslagstiftningen erkänns som likvärdiga när det gäller veterinärkontroller vid förflyttning och införsel av djur och av animaliska produkter. Tilläggen 5 och 10 till bilaga 11 till avtalet bör därför ändras.

⁽¹⁾ EUT L 23, 28.1.2004, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 32, 6.2.2007, s. 91.

⁽³⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽⁴⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

- (8) Schweiz har åtagit sig att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte ⁽¹⁾.
- (9) Texten i tilläggen 2, 3, 4 och 6 till bilaga 11 till jordbruksavtalet bör ändras med hänsyn till förändringar som gjorts i schweizisk lagstiftning och i gemenskapens lagstiftning t.o.m. den 30 juni 2008.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillägg 2 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ändras i enlighet med bilaga I till detta beslut.

Artikel 2

Tilläggen 3, 4, 5, 6 och 10 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ändras i enlighet med bilagorna II–VI till det här beslutet.

Artikel 3

Detta beslut, som har upprättats i två exemplar, ska undertecknas av de båda ordförandena eller andra personer med befogenhet att agera i parternas namn.

Artikel 4

Detta beslut träder ikraft samma dag som avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ändring av bilaga 11 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter (nedan kallat *avtalet om bilaga 11*) träder i kraft.

Om bilaga 11 tillämpas provisoriskt ska även detta beslut tillämpas provisoriskt från och med den dagen i avvaktan på att avtalet träder i kraft.

Artikel 5

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska gemenskapens officiella tidning*.

Undertecknat i Paris
den 23 december 2008.
På Schweiziska edsförbundets
vägnar
Delegationschefen
Hans WYSS

Undertecknat i Paris
den 23 december 2008.
På Europeiska kommissionens
vägnar
Delegationschefen
Paul VAN GELDORP

⁽¹⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 1.

BILAGA I

Tillägg 2 till bilaga 11 ska kompletteras med följande:

"X. Transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte**A. LAGSTIFTNING (*)**

Gemenskapen	Schweiz
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (EUT L 146, 13.6.2003, s. 1).	Förordning om införsel av sällskapsdjur (OIAC) av den 18 april 2007 (RS 916.443.14).

B. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Identifikationssystemet är det som avses i förordning (EG) nr 998/2003.
2. Giltighetstiden för vaccineringen mot rabies, och i förekommande fall för omvaccineringen, ska erkännas enligt rekommendationerna från tillverkningslaboratoriet och i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 998/2003 och kommissionens beslut 2005/91/EG av den 2 februari 2005 om fastställande av den period efter vilken vaccinering mot rabies skall anses giltig ⁽¹⁾.
3. Det pass som ska användas är det som avses i kommissionens beslut 2003/803/EG av den 26 november 2003 om upprättande av en förlaga till pass för transport av hundar, katter och illrar ⁽²⁾.
4. För tillämpningen av detta tillägg ska bestämmelserna i kapitel II (Bestämmelser om transporter mellan medlemsstater) i förordning (EG) nr 998/2003 tillämpas i tillämpliga delar för transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte mellan Europeiska gemenskapens medlemsstater och Schweiz."

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

⁽¹⁾ EUT L 31, 4.2.2005, s. 61.

⁽²⁾ EUT L 312, 27.11.2003, s. 1.

BILAGA II

Tillägg 3 till bilaga 11 ska ersättas med följande:

"Tillägg 3

IMPORT FRÅN TREDJE LAND AV LEVANDE DJUR SAMT DERA SPERMA, ÄGG OCH EMBRYON**I. Gemenskapen – lagstiftning (*)****A. Hov- och klövdjur utom hästdjur**

Rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG (EUT L 139, 30.4.2004, s. 320).

B. Hästdjur

Rådets direktiv 90/426/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land (EGT L 224, 18.8.1990, s. 42).

C. Fjäderfä och kläckägg

Rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg (EGT L 303, 31.10.1990, s. 6).

D. Djur från vattenbruk

Rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (EUT L 328, 24.11.2006, s. 14).

E. Embryon från nötkreatur

Rådets direktiv 89/556/EEG av den 25 september 1989 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur (EGT L 302, 19.10.1989, s. 1).

F. Sperma från nötkreatur

Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT L 194, 22.7.1988, s. 10).

G. Sperma från svin

Rådets direktiv 90/429/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin (EGT L 224, 18.8.1990, s. 62).

H. Övriga levande djur

1. Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54).

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (EUT L 146, 13.6.2003, s. 1).

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

I. Andra särskilda bestämmelser

1. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).
2. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

II. Schweiz – lagstifning (*)

1. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.10).
2. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av djur med flyg från tredje land (OITA) (RS 916.443.12).
3. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA) (RS 916.443.13).
4. Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (Förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106).
5. Förordning av den 18 april 2007 om införsel av sällskapsdjur (OIAC) (RS 916.443.14).
6. Förordning av den 18 augusti 2004 om veterinärmedicinska läkemedel (OMédV) (RS 812.212.27).
7. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av de schweiziska veterinärmyndigheterna (OEvet) (RS 916.472).

III. Tillämpningsföreskrifter

De schweiziska veterinärmyndigheterna ska samtidigt med gemenskapens medlemsstater tillämpa de importvillkor som fastställs i de rättsakter som avses i punkt I i detta tillägg, tillämpningsföreskrifterna och de förteckningar över inrättningar från vilka importen i fråga är tillåten. Detta åtagande gäller för alla tillämpliga rättsakter, oberoende av när de antagits.

De schweiziska veterinärmyndigheterna kan besluta om restriktivare åtgärder och kräva ytterligare garantier. Samråd ska ske inom gemensamma veterinärkommittén i syfte att finna lämpliga lösningar.

De schweiziska veterinärmyndigheterna och gemenskapens medlemsstater ska underrätta varandra om särskilda importvillkor som fastställs bilateralt och som inte harmoniseras på gemenskapsnivå.

För tillämpningen av denna bilaga godkänns för Schweiz del Zürichs zoo som centrum i enlighet med bestämmelserna i bilaga C till direktiv 92/65/EEG.”

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

BILAGA III

Tillägg 4 till bilaga 11 ska ersättas med följande:

"Tillägg 4

A. AVELSTEKNIK (ÄVEN IMPORT FRÅN TREDJE LAND)

A. Lagstiftning (*)

Gemenskapen	Schweiz
Rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 206, 12.8.1977, s. 8).	Förordning av den 14 november 2007 om uppfödning (RS 916.310).
Rådets direktiv 88/661/EEG av den 19 december 1988 om avelsmässiga normer för avelssvin (EGT L 382, 31.12.1988, s. 36).	
Rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987 om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 167, 26.6.1987, s. 54).	
Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfrysad sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT L 194, 22.7.1988, s. 10).	
Rådets direktiv 89/361/EEG av den 30 maj 1989 om renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 153, 6.6.1989, s. 30).	
Rådets direktiv 90/118/EEG av den 5 mars 1990 om godkännande av renrasiga avelssvin för avel (EGT L 71, 17.3.1990, s. 34).	
Rådets direktiv 90/119/EEG av den 5 mars 1990 om godkännande av hybridavelssvin för avel (EGT L 71, 17.3.1990, s. 36).	
Rådets direktiv 90/427/EEG av den 26 juni 1990 om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen (EGT L 224, 18.8.1990, s. 55).	
Rådets direktiv 90/428/EEG av den 26 juni 1990 om handel med hästdjur som är avsedda för tävlingar och om villkor för deltagande i tävlingar (EGT L 224, 18.8.1990, s. 60).	
Rådets direktiv 91/174/EEG av den 25 mars 1991 om krav beträffande avel och härstamning vid saluföring av renrasiga djur samt om ändring av direktiv 77/504/EEG och 90/425/EEG (EGT L 85, 5.4.1991, s. 37).	
Rådets direktiv 94/28/EG av den 23 juni 1994 om principer för zootekniska och genealogiska villkor för import från tredje land av djur, sperma, ägg och embryon och om ändring av direktiv 77/504/EEG om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 178, 12.7.1994, s. 66).	

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

B. Tillämpningsföreskrifter

För tillämpningen av detta tillägg ska handel med levande djur och animaliska produkter mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz ske på samma villkor som handeln mellan gemenskapens medlemsstater.

Utan att detta påverkar de bestämmelser om avelstekniska kontroller som avses i tilläggen 5 och 6 ska de schweiziska myndigheterna förbinda sig att vid import tillämpa samma bestämmelser som dem i rådets direktiv 94/28/EG.

Vid svårigheter ska frågan överlämnas till gemensamma veterinärkommittén på begäran av någon av parterna.”

BILAGA IV

Tillägg 5 till bilaga 11 ska ersättas med följande:

"Tillägg 5

LEVANDE DJUR, SPERMA, ÄGG OCH EMBRYON: GRÄNSKONTROLLER OCH AVGIFTER

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser – Traces-systemet

A. LAGSTIFTNING (*)

Gemenskapen	Schweiz
Kommissionens beslut 2004/292/EG av den 30 mars 2004 om idrifttagande av systemet Traces och om ändring av beslut 92/486/EEG (EUT L 94, 31.3.2004, s. 63).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE) (RS 916.40). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401). 3. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.10). 4. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av djur med flyg från tredje land (OITA) (RS 916.443.12). 5. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA) (RS 916.443.13). 6. Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (Förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106). 7. Förordning av den 18 april 2007 om införsel av sällskapsdjur (OIAC) (RS 916.443.14).

B. TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

Kommissionen ska i samarbete med de schweiziska veterinärmyndigheterna integrera Schweiz i Traces, enligt kommissionens beslut 2004/292/EG.

Om så krävs ska kompletterande övergångsåtgärder fastställas inom gemensamma veterinärkommittén.

KAPITEL II

Veterinära och avelstekniska kontroller i handeln mellan medlemsstater och Schweiz

A. LAGSTIFTNING (*)

De veterinära och avelstekniska kontroller som är tillämpliga i handeln mellan medlemsstater och Schweiz ska utföras i enlighet med bestämmelserna i följande rättsakter:

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

Gemenskapen	Schweiz
1. Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor (EGT L 351, 2.12.1989, s. 34).	1. Lagen om epizootier (LFE) av den 1 juli 1966 (RS 916.40), särskilt artikel 57.
2. Rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (EGT L 224, 18.8.1990, s. 29).	2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.10).
	3. Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (Förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106).
	4. Förordning av den 18 april 2007 om införsel av sällskapsdjur (OIAC) (RS 916.443.14).
	5. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av de schweiziska veterinärmyndigheterna (OEvet) (RS 916.472).

B. ALLMÄNNA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

I de fall som avses i artikel 8 i direktiv 90/425/EEG ska de behöriga myndigheterna på bestämmelseorten utan dröjsmål kontakta de behöriga myndigheterna på avsändningsorten. De ska vidta alla nödvändiga åtgärder och meddela den behöriga myndigheten på bestämmelseorten och kommissionen vilka kontroller som utförts, vilka beslut som fattats och motiveringen för dessa.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 16 i direktiv 89/608/EEG samt i artiklarna 9 och 22 i direktiv 90/425/EEG.

C. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER FÖR DJUR SOM SÄNDS PÅ BETESGÅNG I GRÄNSOMRÅDEN

1. Definitioner:

Betesgång: att växla betesområde till ett gränsområde som är begränsat till 10 km när djur sänds ut till en medlemsstat eller till Schweiz. Vid särskilda motiverade omständigheter kan ett längre avstånd på endera sidan av gränsen mellan Schweiz och gemenskapen tillåtas av berörda behöriga myndigheter.

Dagsbete: betesgång då djuren varje kväll återvänder till sin ursprungsanläggning i en medlemsstat eller i Schweiz.

2. Vid betesgång mellan medlemsstaterna och Schweiz ska bestämmelserna i kommissionens beslut 2001/672/EG av den 20 augusti 2001 om särskilda bestämmelser avseende förflyttningar av nötkreatur när dessa tas ut på sommarbete i bergsområden (EGT L 235, 4.9.2001, s. 23) gälla i tillämpliga delar. Inom ramen för denna bilaga ska dock texten i artikel 1 i beslut 2001/672/EG tillämpas, med följande anpassningar:

— Hänvisningen till perioden mellan den 1 maj och den 15 oktober ska ersättas med "kalenderåret".

— För Schweiz del ska de områden som avses i artikel 1 i beslut 2001/672/EG och som räknas upp i bilagan i fråga vara följande:

SCHWEIZ

KANTONEN ZÜRICH

KANTONEN BERN

KANTONEN LUZERN

KANTONEN URI

KANTONEN SCHWYZ

KANTONEN OBWALDEN

KANTONEN NIDWALDEN

KANTONEN GLARUS

KANTONEN ZUG

KANTONEN FRIBOURG

KANTONEN SOLOTHURN

KANTONEN BASEL-STADT

KANTONEN BASEL-LANDSCHAFT

KANTONEN SCHAFFHAUSEN

KANTONEN APPENZELL-AUSSERRHODEN

KANTONEN APPENZELL-INNERRHODEN

KANTONEN SANKT GALLEN

KANTONEN GRAUBÜNDEN

KANTONEN AARGAU

KANTONEN THURGAU

KANTONEN TICINO

KANTONEN VAUD

KANTONEN VALAIS

KANTONEN NEUCHÂTEL

KANTONEN GENÈVE

KANTONEN JURA

I enlighet med epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (RS 916.401), särskilt artikel 7 (registrering), och förordningen av den 23 november 2005 om databasen om djurhandel (RS 916.404), särskilt avsnitt 2 (databasens innehåll), ska Schweiz förse varje betesområde med en specifik registreringskod som ska registreras i den nationella databasen för nötkreatur.

3. För betesgång mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz ska den officiella veterinären i det land djuren sänds ut ifrån
 - a) den dag då intyget utfärdas, och senast under de 24 timmarna före den dag då djuren beräknas anlända, med hjälp av det datoriserade system som länkar samman veterinärmyndigheterna och som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 90/425/EEG, informera den behöriga myndigheten på den mottagande platsen (den lokala veterinärenheten) om att djuren sänds iväg,

- b) undersöka djuren under de sista 48 timmarna innan de sänds ut på betesgång; djuren ska vara vederbörligen identifierade,
 - c) utfärda ett intyg enligt förlagan i punkt 9 nedan.
4. Djuren ska stå under tullkontroll så länge betesgången varar.
5. Djurägaren ska
- a) skriftligen försäkra att han eller hon rättar sig efter samtliga åtgärder som det beslutas om i denna bilaga och efter alla övriga åtgärder som det beslutas om på lokal nivå, på samma sätt som alla djurägare med ursprung i en medlemsstat eller i Schweiz,
 - b) betala kostnaderna för de kontroller som krävs enligt denna bilaga,
 - c) fullt ut samarbeta vid genomförandet av de tull- och veterinärkontroller som krävs av myndigheterna i det utsändande och det mottagande landet.
6. När djuren återvänder, vid betessäsongens slut eller tidigare, ska den officiella veterinären i det land där betesområdet ligger
- a) den dag då intyget utfärdas, och senast under de 24 timmarna före den dag då djuren beräknas anlända, med hjälp av det datoriserade system som länkar samman veterinärmyndigheterna och som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 90/425/EEG, informera den behöriga myndigheten på den mottagande platsen (den lokala veterinärnheten) om att djuren sänds iväg,
 - b) undersöka djuren under de sista 48 timmarna innan de sänds iväg; djuren ska vara vederbörligen identifierade,
 - c) utfärda ett intyg enligt förlagan i punkt 9 nedan.
7. Om sjukdom bryter ut ska lämpliga åtgärder vidtas efter överenskommelse mellan de behöriga veterinärmyndigheterna. Eventuella frågor beträffande kostnaderna ska granskas av dessa myndigheter. Om nödvändigt ska frågan hänskjutas till gemensamma veterinärkommittén.
8. Som undantag från bestämmelserna om betesgång i punkterna 1–7 ska följande gälla vid dagsbete mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz:
- a) Djuren får inte komma i kontakt med djur från en annan anläggning.
 - b) Djurens ägare åtar sig att underrätta den behöriga veterinärmyndigheten om alla kontakter mellan djuren och djur från en annan anläggning.
 - c) Det hälsointyg som fastställs i punkt 9 nedan ska visas upp för de behöriga veterinärmyndigheterna varje kalenderår då djuren för första gången förs in i en medlemsstat eller i Schweiz. Hälsointyget ska på begäran kunna visas upp för de behöriga veterinärmyndigheterna.
 - d) Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 ska endast tillämpas den första gången under kalenderåret då djuren sänds iväg till en medlemsstat eller till Schweiz.
 - e) Bestämmelserna i punkt 6 ska inte tillämpas.
 - f) Djurens ägare åtar sig att underrätta den behöriga veterinärmyndigheten om betesperiodens slut.
9. Förlaga till hälsointyg för nötkreatur för betesgång i gränsområden eller dagsbeten och för återkomst från betesgång i gränsområden:

Förlaga till hälsointyg för nötkreatur för betesgång i gränsområden eller dagsbeten och för återkomst från betesgång i gränsområden

EUROPEISKA GEMENSKAPEN**Djurhälsointyg för handel inom gemenskapen**

Del I: Uppgifter om sändningen	I.1. Avsändare Namn Adress Postnr		I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Lokalt referensnummer			
			I.3. Central behörig myndighet					
			I.4. Lokal behörig myndighet					
	I.5. Mottagare Namn Adress Postnr		I.6. Nr på tillhörande originalintyg Nr på tillhörande dokument					
			I.7. Handlare Namn		Godkännande nr			
	I.8. Ursprungsland ISO-kod		I.9. Ursprungsregion Kod		I.10. Bestämmelseland ISO-kod		I.11. Bestämmelse-region Kod	
	I.12. Ursprungsort/fiskeplats Företag ☐ Namn Godkännande nr Adress Postnr		I.13. Bestämmelseort Företag ☐ Namn Godkännande nr Adress Postnr					
	I.14. Lastningsort Postnr		I.15. Datum och klockslag för avresa					
	I.16. Transportmedel Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐ Vägtransport ☐ Övriga ☐ Identifikation:		I.17. Transportör Namn Godkännande nr Adress Postnr Medlemsstat					
	I.18. Djurart/produkt				I.19. Varukod (KN) 01 02			
				I.20. Antal/Kvantitet				
I.21.				I.22. Antal förpackningar				
I.23.				I.24. Typ av förpackning				
I.25. Djur/produkter som intygas vara avsedda för Alternierende beteshållning ☐								
I.26. Transitering genom tredje land ☐ Tredje land ISO-kod Utförelseställe Kod Införelseställe Gränskontrollstationens nr			I.27. Transitering genom medlemsstaterna ☐ Medlemsstat ISO-kod Medlemsstat ISO-kod Medlemsstat ISO-kod					
I.28.			I.29. Beräknad transporttid					
I.30. Färdplan Ja ☐ Nej ☐								
I.31. Identifiering av djuren/produkterna Identifieringsnummer								

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

2005/22 Sommarbete

Part II: Certification	II. HÄLSOINFORMATION ⁽¹⁾ ⁽²⁾	II.a Intygets referensnummer	II.b Lokalt referensnummer
	II.1. Hälsointyg för nötkreatur för betesgång i gränsområden ⁽³⁾ eller dagsbeten ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ och för återkomst från betesgång i gränsområden I egenskap av officiell veterinär intygar jag följande: II.1.1. Varje djur i det parti som beskrivs ovan härrör från en ursprungsanläggning och ett område som, i enlighet med gemenskapslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen, inte är föremål för några förbud eller begränsningar föranledda av djursjukdomar som kan drabba nötkreatur. II.1.2. Djuren kommer från en ursprungsbesättning i en medlemsstat eller en del av en medlemsstats territorium a) som infört ett övervakningsnät som godkänts genom kommissionens beslut .../.../EG eller, för Schweiz del, genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz av den 21 juni 1999 (bilaga 11, tillägg 2, punkt I), b) som officiellt har erkänts fri från leukos, tuberkulos och brucellos. II.1.3. Varje djur i partiet är ett avelsdjur ⁽³⁾ eller produktionsdjur ⁽³⁾ som a) så vitt kan fastställas har befunnit sig på ursprungsanläggningen under de senaste 30 dagarna eller sedan födelsen om det är yngre än 30 dagar, och att inget djur som importerats från tredje land har tillförts anläggningen under denna period, såvida det inte varit isolerat från alla andra djur inom anläggningen, b) inte under de senaste 30 dagarna varit i kontakt med djur från besättningar som inte uppfyller kraven i II.1.2. II.1.4. De ovan beskrivna djuren har undersökts den [datum] under de sista 24 timmarna före det planerade avsändandet, och inte visat några kliniska tecken på infektionssjukdom eller smittsam sjukdom. II.1.5. Ursprungsanläggningen och, i förekommande fall, den godkända uppsamlingsplatsen, och de områden där de ligger är inte föremål för några förbud eller begränsningar föranledda av djursjukdomar som kan drabba nötkreatur, i enlighet med gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning. II.1.6. Samtliga tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 64/432/EEG har följts. II.1.7. Djuren uppfyller tilläggskraven avseende IBR/IPV enligt kommissionens beslut 93/42/EEG, vars bestämmelser gäller i tillämpliga delar i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz av den 21 juni 1999. II.1.8. Vid besiktningen befann sig ovannämnda djur i ett hälsotillstånd som tillät den planerade transporten i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1/2005 ⁽⁵⁾. II.1.9. Datum för ankomst till betesområdet ⁽⁶⁾: II.1.10. Datum för planerat avsändande från betesområdet: II.2. Hälsointyg för nötkreatur för återkomst från betesgång i gränsområden (normal eller tidigarelagd återkomst). II.2.1. De ovan beskrivna djuren [förteckning över djuren vid tidigarelagd återkomst ⁽³⁾ eller förteckning över djuren på relevant originalintyg ⁽³⁾, ⁽⁷⁾, ⁽⁸⁾] har undersökts den (datum då djuren lastas eller 48 timmar före deras avfärd) och inte visat några kliniska tecken på infektionssjukdom eller smittsam sjukdom. II.2.2. Det betesområde där djuren vistats är inte föremål för några förbud eller begränsningar föranledda av djursjukdomar som kan drabba nötkreatur, i enlighet med gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning. Inga fall av tuberkulos, brucellos eller leukos har konstaterats under betesperioden.		

Fotnoter

Del I:

— Nummer på det hälsointyg som använts vid införandet i betesområdet anges under I.6 i detta intyg.

Del II:

⁽¹⁾ Uppgifterna på detta intyg ska matas in i det datoriserade system som länkar samman veterinärmyndigheterna och som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 90/425/EEG samma dag som intyget utfärdas och senast under de sista 24 timmarna före den dag då djuren beräknas anlända.

⁽²⁾ Detta intyg är giltigt i tio dagar räknat från den dag då hälsoinspektionen genomfördes i Schweiz eller i ursprungsmedlemsstaten. Vid dagsbete är detta intyg giltigt under hela betesperioden.

⁽³⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

(⁴) Vid dagsbete är detta intyg giltigt under hela betesperioden.

(⁵) Detta intyg undantar inte transportörerna från de åligganden de har enligt gällande gemenskapsbestämmelser, bl.a. i fråga om huruvida djuren är i skick att transporteras.

(⁶) Betesområdets registreringskod anges under I.13 (godkännandenummer) i detta intyg.

(⁷) Om djur av hälsoskäl återvänder till ursprungsanläggningen under betesperioden, åtföljda av ett hälsointyg, ska deras identifieringsnummer strykas från den ursprungliga förteckningen, och förteckningen ska valideras av den officiella veterinären.

(⁸) Del II.1 ifylles för betesgång i gränsområden eller dagsbete. Del II.2 ifylles för återkomst från betesgång i gränsområden.

Stämpeln och namnteckningen ska vara i en annan färg än övriga uppgifter i intyget.

Officiell veterinär eller inspektör

Befattning och titel:

Namn (med versaler):

Lokal veterinärenhet:

Datum:

Stämpel:

Den lokala veterinärenhetens nummer:

Underskrift:

KAPITEL III

Villkor för handel mellan gemenskapen och Schweiz

A. LAGSTIFTNING

För handel med levande djur, deras spermier, ägg och embryon samt för betesgång för nötkreatur i gränsområden mellan gemenskapen och Schweiz gäller de veterinärintyg som föreskrivs i denna bilaga och som kan hämtas från Traces-systemet i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 599/2004 av den 30 mars 2004 om antagande av en harmoniserad förlaga för intyg och inspektionsprotokoll för handel inom gemenskapen med djur och produkter av animaliskt ursprung (EUT L 94, 31.3.2004, s. 44).

KAPITEL IV

Veterinärkontroller vid import från tredje land

A. LAGSTIFTNING (*)

Kontrollerna av import från tredje land ska utföras i enlighet med bestämmelserna i följande rättsakter:

Gemenskapen	Schweiz
1. Kommissionens förordning (EG) nr 282/2004 av den 18 februari 2004 om inrättande av ett dokument för deklarering och veterinärkontroll av djur från tredje land som förs in i gemenskapen (EUT L 49, 19.2.2004, s. 11).	1. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.10).
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).	2. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av djur med flyg från tredje land (OITA) (RS 916.443.12).
3. Rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG (EGT L 268, 24.9.1991, s. 56).	3. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA) (RS 916.443.13).
4. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).	4. Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (Förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106).
5. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).	5. Förordning av den 18 april 2007 om införsel av sällskapsdjur (OIAC) (RS 916.443.14).
6. Kommissionens beslut 97/794/EG av den 12 november 1997 om vissa närmare bestämmelser för tillämpning av rådets direktiv 91/496/EEG med avseende på veterinärkontroller av levande djur som importeras till gemenskapen från tredje land (EGT L 323, 26.11.1997, s. 31).	6. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av de schweiziska veterinärmyndigheterna (OEVET) (RS 916.472).
	7. Förordning av den 18 augusti 2004 om veterinärmedicinska läkemedel (OMédV) (RS 812.212.27).

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

B. TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 91/496/EEG ska medlemsstaternas gränskontrollstationer för veterinärkontroller av djur anges i bilagan till kommissionens beslut 2001/881/EG av den 7 december 2001 om upprättande av en förteckning över gränskontrollstationer som godkänts för veterinärkontroller av djur och animalieprodukter från tredje land och om uppdatering av de närmare bestämmelserna för kontroller som skall utföras av experter från kommissionen i dess ändrade lydelse.
2. För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 91/496/EEG ska följande gränskontrollstationer användas för Schweiz del:

Namn	Traceskod	Typ	Kontrollcentrum	Typ av godkännande
Aéroport de Zurich	CHZRH4	A	Centre 3	O – Övriga djur (inklusive djurparksdjur) ⁽¹⁾
Aéroport de Genève	CHGVA4	A	Centre 2	O – Övriga djur (inklusive djurparksdjur) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Referens till de kategorier som fastställs i kommissionens beslut 2001/881/EG.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för senare ändringar av förteckningen över gränskontrollstationer, kontrollcentrum och typer av godkännande.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 19 i direktiv 91/496/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

3. De schweiziska veterinärmyndigheterna ska samtidigt med gemenskapens medlemsstater tillämpa de importvillkor som avses i tillägg 3 till denna bilaga samt tillämpningsföreskrifterna.

De schweiziska veterinärmyndigheterna kan besluta om restriktivare åtgärder och kräva ytterligare garantier. Samråd ska ske inom gemensamma veterinärkommittén i syfte att finna lämpliga lösningar.

De schweiziska veterinärmyndigheterna och gemenskapens medlemsstater ska underrätta varandra om särskilda importvillkor som fastställs bilateralt och som inte harmoniseras på gemenskapsnivå.

4. De gränskontrollstationer i medlemsstaterna som avses i punkt 1 ska ansvara för kontrollerna vid import från tredje land avsedd för Schweiz, enligt punkt A i kapitel IV i detta tillägg.
5. De gränskontrollstationer i Schweiz som nämns i punkt 2 ska ansvara för kontrollerna vid import från tredje land avsedd för gemenskapens medlemsstater, enligt bestämmelserna i punkt A i kapitel IV i detta tillägg.

KAPITEL V

Särskilda bestämmelser

A. IDENTIFIERING AV DJUR

1. LAGSTIFTNING (*)

Gemenskapen	Schweiz
1. Rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur (EGT L 355, 5.12.1992, s. 32).	1. Epizootiförordningen (OFE) av den 27 juni 1995 (RS 916.401), särskilt artiklarna 7–20 (registrering och identifikation).
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).	2. Förordningen av den 23 november 2005 om databasen om djurhandel (RS 916.404).

2. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

- a) Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för tillämpningen av artiklarna 3.2, 4.1 a femte stycket och 4.2 i direktiv 92/102/EEG.
- b) För förflyttningar inom Schweiz av svin, får och getter ska det datum som anges i artikel 5.3 vara den 1 juli 1999.
- c) Vid tillämpningen av artikel 10 i direktiv 92/102/EEG ska gemensamma veterinärkommittén ansvara för samordningen vid ett eventuellt införande av ett databaserat identifikationssystem.

B. DJURSKYDD

1. LAGSTIFTNING (*)

Gemenskapen	Schweiz
1. Rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (EUT L 3, 5.1.2005, s. 1).	Djurskyddsförordningen av den 23 april 2008 (OPAn) (RS 455.1), särskilt artiklarna 169176.
2. Rådets förordning (EG) nr 1255/97 av den 25 juni 1997 om gemenskapskriterier för mellanstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG (EGT L 174, 2.7.1997, s. 1).	

2. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

- a) De schweiziska myndigheterna ska förbinda sig att följa bestämmelserna i förordning (EG) nr 1/2005 vid handel mellan Schweiz och gemenskapen och vid import från tredje land.
- b) I de fall som avses i artikel 26 i förordning (EG) nr 1/2005 ska de behöriga myndigheterna på bestämmelseorten utan dröjsmål kontakta de behöriga myndigheterna på avsändningsorten.
- c) Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 16 i direktiv 89/608/EEG.

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

- d) Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 28 i förordning (EG) nr 1/2005 och artikel 208 i djurskyddsförordningen av den 23 april 2008 (OPAn) (RS 455.1).
- e) Enligt bestämmelserna i artikel 175 i djurskyddsförordningen av den 23 april 2008 (OPAn) (RS 455.1) får transitering genom Schweiz av nötboskap, får, getter och svin endast ske per tåg eller per flyg. Frågan ska behandlas av gemensamma veterinärkommittén.

C. AVGIFTER

1. Inga avgifter ska tas ut för veterinära och avelstekniska kontroller i handeln mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz.
 2. För veterinärkontroller vid import från tredje land ska de schweiziska myndigheterna åta sig att utkräva de avgifter som är förbundna med de offentliga kontroller som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1)."
-

BILAGA V

A. De särskilda villkor för animalieprodukter avsedda att användas som livsmedel, som förekommer i tillägg 6 till bilaga 11, kompletteras med följande:

"(11) I väntan på en tillnärmning mellan gemenskapslagstiftningen och den schweiziska lagstiftningen när det gäller export till gemenskapen ska Schweiz se till att följande rättsakter och deras tillämpningsföreskrifter beaktas.

- Rådets direktiv 88/344/EEG av den 13 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser (EGT L 157, 24.6.1988, s. 28).
- Rådets direktiv 88/388/EEG av den 22 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer (EGT L 184, 15.7.1988, s. 61).
- Rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel (EGT L 40, 11.2.1989, s. 27).
- Rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel med animaliskt ursprung (EGT L 224, 18.8.1990, s. 1).
- Rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel (EGT L 37, 13.2.1993, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/35/EG om sötningsmedel för användning i livsmedel (EGT L 237, 10.9.1994, s. 3).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/36/EG om färgämnen för användning i livsmedel (EGT L 237, 10.9.1994, s. 13).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 61, 18.3.1995, s. 1).
- Kommissionens direktiv 95/31/EG av den 5 juli 1995 om särskilda renhetskriterier för sötningsmedel som används i livsmedel (EGT L 178, 28.7.1995, s. 1).
- Kommissionens direktiv 95/45/EG av den 26 juli 1995 om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel (EGT L 226, 22.9.1995, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96 av den 28 oktober 1996 om gemenskapsregler för aromämnen som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel (EGT L 299, 23.11.1996, s. 1).
- Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).
- Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).
- Kommissionens direktiv 96/77/EG av den 2 december 1996 om särskilda renhetskriterier för andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 339, 30.12.1996, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlats med joniserande strålning (EGT L 66, 13.3.1999, s. 16).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/3/EG av den 22 februari 1999 om upprättande av en gemenskapsförteckning över livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlas med joniserande strålning (EGT L 66, 13.3.1999, s. 24).
- Kommissionens beslut 1999/217/EG av den 23 februari 1999 om antagande av en förteckning över aromämnen som används i eller på livsmedel och som upprättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96 (EGT L 84, 27.3.1999, s. 1).

- Kommissionens beslut 2002/840/EG av den 23 oktober 2002 om antagande av förteckningen över godkända anläggningar för bestrålning av livsmedel i tredje land (EGT L 287, 25.10.2002, s. 40).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2065/2003 av den 10 november 2003 om rökaremer som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel (EUT L 309, 26.11.2003, s. 1).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).
- Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).
- Kommissionens förordning (EG) nr 884/2007 av den 26 juli 2007 om nödgärder för återkallande av tillstånd för användningen av E 128 röd 2G som färgämne i livsmedel (EGT L 195, 27.7.2007, s. 8)."

B. I tillägg 6 till bilaga 11 ska avsnittet om animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel ersättas med följande:

"Animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel

Export från Europeiska gemenskapen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska gemenskapen		
Handelsvillkor		Likvärdighet
EG-normer (*)	Schweiziska normer (*)	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002, s. 1).	Förordning av den 23 november 2005 om djurslakt och köttkontroll (OabCV) (RS 817.190). Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 23 november 2005 om hygien vid djurslakt (OHYAb) (RS 817.190.1). Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE) (RS 916.401). Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.10). Förordningen av den 23 juni 2004 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA) (RS 916.441.22).	Ja, på särskilda villkor

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

Särskilda villkor

För import tillämpar Schweiz samma bestämmelser som i bilagorna VII, VIII, X (intyg) och XI (länder) i enlighet med artikel 29 i förordning (EG) nr 1774/2002.

Handel med ämnen i kategorierna 1 och 2 omfattas av artikel 8.2–6 i förordning (EG) nr 1774/2002.

Vid handel med ämnen i kategori 3 mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz ska sådana handelsdokument och veterinärintyg som avses i kapitel III i bilaga II åtfölja produkterna i enlighet med artiklarna 7 och 8 i förordning (EG) nr 1774/2002.

I enlighet med kapitel III i förordning (EG) nr 1774/2002 ska Schweiz upprätta en förteckning över inrättningarna i fråga.

I enlighet med kapitel III i förordning (EG) nr 1774/2002 ska Schweiz förbjuda utfodring av svin med köksavfall för den 1 juli 2011. Frågan ska behandlas av gemensamma veterinärkommittén."

BILAGA VI

Tillägg 10 till bilaga 11 ska ersättas med följande:

"Tillägg 10

ANIMALIEPRODUKTER: GRÄNSKONTROLLER OCH AVGIFTER

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

A. LAGSTIFTNING (*)

Gemenskapen	Schweiz
Kommissionens beslut 2004/292/EG av den 30 mars 2004 om idrifttagande av systemet Traces och om ändring av beslut 92/486/EEG (EUT L 94, 31.3.2004, s. 63).	1. Lagen om epizootier (LFE) av den 1 juli 1966 (RS 916.40), särskilt artikel 57.
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).	2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.10).
	3. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA) (RS 916.443.13).
	4. Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (Förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106).
	5. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av de schweiziska veterinärmyndigheterna (OEvet) (RS 916.472).

B. TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Kommissionen ska i samarbete med de schweiziska veterinärmyndigheterna integrera Schweiz i Traces, enligt kommissionens beslut 2004/292/EG.
2. Kommissionen ska i samarbete med de schweiziska veterinärmyndigheterna och Office fédéral de la santé publique integrera Schweiz i det system för snabb varning som föreskrivs i artikel 50 i förordning (EG) nr 178/2002, när det gäller bestämmelserna om avvisning av animalieprodukter vid gränsen.

Om ett parti, en container eller en last avvisas av en behörig myndighet vid en gränskontrollstation inom gemenskapen ska kommissionen omedelbart underrätta Schweiz.

Schweiz ska omedelbart underrätta kommissionen om varje avvisning, i samband med en direkt eller indirekt risk för människors hälsa, av ett parti, en container eller en last av livsmedel eller foder som görs av en behörig myndighet vid en schweizisk gränskontrollstation, och ska också respektera de regler om konfidentialitet som föreskrivs i artikel 52 i förordning (EG) nr 178/2002.

De särskilda åtgärderna i samband med Schweiz deltagande ska fastställas inom gemensamma veterinärkommittén.

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

KAPITEL II

Veterinärkontroller i handeln mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz

A. LAGSTIFTNING (*)

Veterinärkontroller i handeln mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz ska utföras i enlighet med bestämmelserna i följande rättsakter:

Gemenskapen	Schweiz
1. Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor (EGT L 351, 2.12.1989, s. 34). 2. Rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden (EGT L 395, 30.12.1989, s. 13). 3. Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11).	1. Lagen om epizootier (LFE) av den 1 juli 1966 (RS 916.40), särskilt artikel 57. 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.10). 3. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA) (RS 916.443.13). 4. Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (Förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106). 5. Förordning av den 18 april 2007 om införsel av sällskapsdjur (OIAC) (RS 916.443.14). 6. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av de schweiziska veterinärmyndigheterna (OEvet) (RS 916.472).

B. TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

I de fall som avses i artikel 8 i direktiv 89/662/EEG ska de behöriga myndigheterna på bestämmelseorten utan dröjsmål kontakta de behöriga myndigheterna på avsändningsorten. De ska vidta alla nödvändiga åtgärder och meddela den behöriga myndigheten på bestämmelseorten och kommissionen vilka kontroller som utförts, vilka beslut som fattats och motiveringen för dessa.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 16 i direktiv 89/608/EEG samt i artiklarna 9 och 16 i direktiv 89/662/EEG.

KAPITEL III

Veterinärkontroller vid import från tredje land

A. LAGSTIFTNING (**)

Kontrollerna av import från tredje land ska utföras i enlighet med bestämmelserna i följande rättsakter:

Gemenskapen	Schweiz
1. Kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 av den 22 januari 2004 om veterinärkontroller av produkter från tredje land vid gemenskapens gränskontrollstationer (EUT L 21, 28.1.2004, s. 11).	1. Lagen om epizootier (LFE) av den 1 juli 1966 (RS 916.40), särskilt artikel 57. 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE) (RS 916.443.10).

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

(**) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess senaste lydelse.

Gemenskapen	Schweiz
2. Kommissionens förordning (EG) nr 745/2004 av den 16 april 2004 om bestämmelser för import av produkter av animaliskt ursprung för privat konsumtion (EUT L 122, 26.4.2004, s. 1). 3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206). 4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1). 5. Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor (EGT L 351, 2.12.1989, s. 34). 6. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3). 7. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10). 8. Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9). 9. Kommissionens beslut 2002/657/EG av den 12 augusti 2002 om genomförande av rådets direktiv 96/23/EG avseende analysmetoder och tolkning av resultat (EGT L 221, 17.8.2002, s. 8). 10. Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11). 11. Kommissionens beslut 2005/34/EG av den 11 januari 2005 om fastställande av harmoniserade standarder för bestämning av vissa rests substanser i produkter av animaliskt ursprung som importerats från tredjeländer (EUT L 16, 20.1.2005, s. 61).	3. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA) (RS 916.443.13). 4. Förordning utfärdad av det federala ekonomidepartementet den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (Förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106). 5. Förordning av den 18 april 2007 om införsel av sällskapsdjur (OIAC) (RS 916.443.14). 6. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av de schweiziska veterinärmyndigheterna (OEVE) (RS 916.472). 7. Lag av den 9 oktober 1992 om livsmedel (LDAL) (RS 817.0). 8. Förordning av den 23 november 2005 om livsmedel och bruksföremål (ODAI) (RS 817.02). 9. Förordning av den 23 november 2005 om genomförande av livsmedelslagstiftningen (RS 817.025.21). 10. Förordning från det federala departementet för inrikes frågor (DFI) av den 26 juni 1995 om främmande ämnen och komponenter i livsmedel (OSEC) (RS 817.021.23).

B. TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 97/78/EEG ska följande gränskontrollstationer användas för gemenskapens medlemsstater: gränskontrollstationer som är godkända för veterinärkontroller av animaliska produkter och som anges i bilagan till kommissionens beslut 2001/881/EG av den 7 december 2001 om upprättande av en förteckning över gränskontrollstationer som godkänts för veterinärkontroller av djur och animalieprodukter från tredje land och om uppdatering av de närmare bestämmelserna för kontroller som skall utföras av experter från kommissionen i dess ändrade lydelse.
2. För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 97/78/EEG ska följande gränskontrollstationer användas för Schweiz:

Namn	Traceskod	Typ	Kontrollcentrum	Typ av godkännande
Aéroport de Zurich	CHZRH4	A	Centre 1	NHC (*)
			Centre 2	HC(2) (*)
Aéroport de Genève	CHGVA4	A	Centre 1	HC(2), NHC (*)

(*) Referens till de kategorier som fastställs i kommissionens beslut 2001/881/EG.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för senare ändringar av förteckningen över gränskontrollstationer, kontrollcentrum och typer av godkännande.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 45 i förordning (EG) nr 882/2004 och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

KAPITEL IV

Djurhälsovillkor och villkor för kontroll av handeln mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz

I sektorer med ömsesidigt erkännande av likvärdighet ska handel mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz med animaliska produkter ske på samma villkor som mellan gemenskapens medlemsstater. Dessa produkter åtföljs i förekommande fall av de hälsointyg som är avsedda för handel mellan gemenskapens medlemsstater, eller som omfattas av denna bilaga och är tillgängliga i systemet Traces.

För övriga sektorer ska de djurhälsovillkor som fastställs i kapitel II i tillägg 6 fortfarande vara tillämpliga.

KAPITEL V

Djurhälsovillkor och villkor för kontroll av import från tredje land**1. Gemenskapen – lagstiftning (*)**

A. FOLKHÄLSOREGLER

1. Rådets direktiv 88/344/EEG av den 13 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser (EGT L 157, 24.6.1988, s. 28).
2. Rådets direktiv 88/388/EEG av den 22 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer (EGT L 184, 15.7.1988, s. 61).
3. Rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsetser som är godkända för användning i livsmedel (EGT L 40, 11.2.1989, s. 27).
4. Rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel med animaliskt ursprung (EGT L 224, 18.8.1990, s. 1).

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

5. Rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel (EGT L 37, 13.2.1993, s. 1).
6. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/35/EG om sötningsmedel för användning i livsmedel (EGT L 237, 10.9.1994, s. 3).
7. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/36/EG av den 30 juni 1994 om färgämnen för användning i livsmedel (EGT L 237, 10.9.1994, s. 13).
8. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 61, 18.3.1995, s. 1).
9. Kommissionens direktiv 95/31/EG av den 5 juli 1995 om särskilda renhetskriterier för sötningsmedel som används i livsmedel (EGT L 178, 28.7.1995, s. 1).
10. Kommissionens direktiv 95/45/EG av den 26 juli 1995 om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel (EGT L 226, 22.9.1995, s. 1).
11. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).
12. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).
13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96 av den 28 oktober 1996 om gemenskapsregler för aromämnen som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel (EGT L 299, 23.11.1996, s. 1).
14. Kommissionens direktiv 96/77/EG av den 2 december 1996 om särskilda renhetskriterier för andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 339, 30.12.1996, s. 1).
15. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedels ingredienser som behandlats med joniserande strålning (EGT L 66, 13.3.1999, s. 16).
16. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/3/EG av den 22 februari 1999 om upprättande av en gemenskapsförteckning över livsmedel och livsmedels ingredienser som behandlas med joniserande strålning (EGT L 66, 13.3.1999, s. 24).
17. Kommissionens beslut 1999/217/EG av den 23 februari 1999 om antagande av en förteckning över aromämnen som används i eller på livsmedel och som upprättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96 (EGT L 84, 27.3.1999, s. 1).
18. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1).
19. Kommissionens beslut 2002/840/EG av den 23 oktober 2002 om antagande av förteckningen över godkända anläggningar för bestrålning av livsmedel i tredje land (EGT L 287, 25.10.2002, s. 40).
20. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen (EUT L 325, 12.12.2003, s. 1).
21. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2065/2003 av den 10 november 2003 om rökaromer som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel (EUT L 309, 26.11.2003, s. 1).

22. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/41/EG av den 21 april 2004 om upphävande av vissa direktiv om livsmedelshygien och hygienkrav för tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och om ändring av rådets direktiv 89/662/EEG och 92/118/EEG samt rådets beslut 95/408/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 33).
23. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).
24. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206).
25. Kommissionens beslut 2005/34/EG av den 11 januari 2005 om fastställande av harmoniserade standarder för bestämning av vissa rests substanser i produkter av animaliskt ursprung som importerats från tredjeländer (EUT L 16, 20.1.2005, s. 61).
26. Kommissionens förordning (EG) nr 401/2006 av den 23 februari 2006 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av mykotoxiner i livsmedel (EUT L 70, 9.3.2006, s. 12).
27. Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).
28. Kommissionens förordning (EG) nr 1883/2006 av den 19 december 2006 om provtagnings- och analysmetoder vid offentlig kontroll av halterna av dioxin och dioxinlika PCB:er i vissa livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 32).
29. Kommissionens förordning (EG) nr 333/2007 av den 28 mars 2007 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av bly, kadmium, kvicksilver, oorganiskt tenn, 3-MCPD och bens(a)pyren i livsmedel (EUT L 88, 29.3.2007, s. 29).
30. Kommissionens förordning (EG) nr 884/2007 av den 26 juli 2007 om nödgärder för återkallande av tillstånd för användningen av E 128 röd 2G som färgämne i livsmedel (EUT L 195, 27.7.2007, s. 8).

B. DJURHÄLSOREGLER

1. Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A.I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1).
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002, s. 1).
4. Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11).
5. Rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (EUT L 328, 24.11.2006, s. 14).

C. ANDRA SÄRSKILDA ÅTGÄRDER (*)

1. Interimsavtal om handel och tullunion mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken San Marino – Gemensam förklaring – Förklaring från gemenskapen (EGT L 359, 9.12.1992, s. 14).

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

2. Rådets och kommissionens beslut 94/1/EG av den 13 december 1993 om ingående av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet mellan Europeiska gemenskaperna, deras medlemsstater och Finland, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Sverige och Österrike (EGT L 1, 3.1.1994, s. 1).
3. Rådets beslut 97/132/EG av den 17 december 1996 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter (EGT L 57, 26.2.1997, s. 4).
4. Rådets beslut 97/345/EG av den 17 februari 1997 om ingående av ett tilläggsprotokoll om veterinära frågor till avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra (EGT L 148, 6.6.1997, s. 15).
5. Rådets beslut 98/258/EG av den 16 mars 1998 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om sanitära åtgärder för att skydda människors och djurs hälsa vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter (EGT L 118, 21.4.1998, s. 1).
6. Rådets beslut 98/504/EG av den 29 juni 1998 om ingående av interimsvtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Mexikos förenta stater, å andra sidan (EGT L 226, 13.8.1998, s. 24).
7. Rådets beslut 1999/201/EG av den 14 december 1998 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om sanitära åtgärder för att skydda människors och djurs hälsa vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter (EGT L 71, 18.3.1999, s. 1).
8. Rådets beslut 1999/778/EG av den 15 november 1999 om ingående av ett tilläggsprotokoll om veterinära frågor till avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Färöarnas Landsstyre, å andra sidan (EGT L 305, 30.11.1999, s. 25).
9. Tilläggsprotokoll 1999/1130/EG om veterinära frågor till avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Färöarnas Landsstyre, å andra sidan (EGT L 305, 30.11.1999, s. 26).
10. Rådets beslut 2002/979/EG av den 18 november 2002 om undertecknande och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan (EGT L 352, 30.12.2002, s. 1).

2. Schweiz – lagstiftning (*)

- A. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE), (RS 916.443.10).
- B. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA).

3. Tillämpningsregler

- A. De schweiziska veterinärmyndigheterna ska samtidigt med gemenskapens medlemsstater tillämpa de importvillkor som fastställs i de rättsakter som avses i punkt I i detta tillägg, tillämpningsföreskrifterna och de förteckningar över inrättningar från vilka importen i fråga är tillåten. Detta åtagande gäller för alla tillämpliga rättsakter, oberoende av när de antagits.

De schweiziska veterinärmyndigheterna kan besluta om restriktivare åtgärder och kräva ytterligare garantier. Samråd ska ske inom gemensamma veterinärkommittén i syfte att finna lämpliga lösningar.

De schweiziska veterinärmyndigheterna och gemenskapens medlemsstater ska underrätta varandra om särskilda importvillkor som fastställs bilateralt, och som inte harmoniseras på gemenskapsnivå.

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 30 juni 2008.

- B. De gränskontrollstationer i medlemsstaterna som avses i punkt B.1 i kapitel III ska ansvara för kontrollerna vid import från tredje land avsedd för Schweiz, enligt punkt A i kapitel III i detta tillägg.
- C. De gränskontrollstationer i Schweiz som nämns i punkt B.2 i kapitel III i detta tillägg ska ansvara för kontrollerna vid import från tredje land avsedd för gemenskapens medlemsstater, enligt punkt A i kapitel III i detta tillägg.
- D. I enlighet med förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA) (RS 916.443.13), ska Schweiz fortfarande ha möjlighet att importera nötkött från nötkreatur som kan ha behandlats med tillväxtstimulerade hormoner. Det ska vara förbjudet att exportera sådant kött till gemenskapen. Dessutom ska Schweiz
- begränsa användningen av sådant kött till detaljhandelsförsäljning direkt till konsumenten, med lämplig märkning,
 - begränsa införseln till schweiziska gränskontrollstationer,
 - upprätthålla ett lämpligt system för spårbarhet och kanalisering, för att göra det omöjligt att sådant kött senare förs in på gemenskapens medlemsstaters territorier, och
 - två gånger per år lägga fram en rapport till kommissionen om ursprung och bestämmelse för importen, samt en lägesrapport om kontrollerna av att ovanstående bestämmelser efterlevs,
 - om problem uppstår ska dessa bestämmelser granskas av gemensamma veterinärkommittén.

KAPITEL VI

Avgifter

1. Inga avgifter ska utkrävas för veterinära och avelstekniska kontroller i handeln mellan gemenskapens medlemsstater och Schweiz.
 2. För veterinärkontroller vid import från tredje land ska de schweiziska myndigheterna åta sig att utkräva de avgifter som är förbundna med de offentliga kontroller som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1)."
-

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1077/2008 av den 3 november 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1966/2006 om elektronisk registrering och rapportering av fiskeverksamheter och om metoder för fjärranalys samt om upphävande av förordning (EG) nr 1566/2007

(Europeiska unionens officiella tidning L 295 av den 4 november 2008)

På sidan 8, artikel 19, ska det

i stället för: "Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008."

vara: "Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009."

NOT TILL LÄSAREN

EU-institutionerna har beslutat att deras texter inte längre ska innehålla en hänvisning till den senaste ändringen av den ifrågavarande rättsakten.

Såvida inte annat anges, avser därför hänvisningarna i de texter som här offentliggörs rättsakter i deras gällande lydelse.